

ΚΩΝΣΤ. Δ. ΚΤΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον
Σπυρ. Ζαΐρον
Φιλιππῶνα
ἀπεσταλμένη

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΜΙΝΩΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

ΠΛΑΤΩΝ
ΕΤΟΣ Ζ' — ΤΕΥΧΟΣ Β' 1955

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΙΔΕΡΗ
1955

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΜΙΝΩΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

Παρήλθε διετία ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη τὸ πολύκροτον ἄρθρον τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων MICHAEL VENTRIS καὶ JOHN CHADWICK, περὶ «ἀποκρυπτογραφήσεως» τῆς γλώσσης, ἣτις ὑποκρύπτεται εἰς τὰς ἐπιγραφὰς χιλιάδων πινακίδων τῆς Κνωσοῦ, τῆς Πύλου καὶ τῶν Μυκηνηῶν—(ὡς καὶ εἰς ἐπιγραφὰς ἀγγείων ἐκ Θηβῶν, Ἐλευσίνοσ καὶ Τίρυνθοσ)—τὰς γεγραμμένασ διὰ τῆσ λεγομένησ μινωικῆσ γραμμικῆσ γραφῆσ Β (Linear Script Β) (¹). Ἐκτοτε πολλὰ καὶ σπουδαῖα ἄρθρα ἐδημοσιεύθησαν ἐπὶ τοῦ ζητήματοσ τούτου (²). Διὰ τοῦ παρόντοσ θὰ ἐπιχειρήσωμεν, ἰδίᾳ χάριν τῶν Ἑλλήνων φιλολόγων, οἵτινεσ ἐνδεχομένωσ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παρακολουθήσουσ πάσασ τὰσ σχετικὰσ μελέτασ, ὅπωσ δώσωμεν εἰκόνα διαφόρων ἀπόψεων τοῦ ζητήματοσ.

Λόγω τοῦ ὅτι δὲν καθίσταται δυνατὸν νὰ ἀναγράφωνται αἱ λέξεισ μετὰ τὰ μινωικὰ των σημεῖα, θὰ παρατίθενται μόνον διὰ λατινικῶν στοιχείων αἱ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφῆσιν» ὑποθετικαὶ ἀναγνώσεισ αὐτῶν.

Ὅσακισ παραπέμπομεν εἰσ λέξεισ τῶν πινακίδων—παρατιθεμένασ καὶ μετὰ τὴν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφῆσιν» ὑποθετικὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν—αἱ παραπομπαὶ γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πολυτίμου Index τοῦ BENNETT (βλ. βιβλιογραφίαν, ἀρ. 4) κατὰ σελίδασ (σελ. 3—78), στήλασ καὶ αὔξοντα ἀριθμὸν λέξεωσ ἐν τῇ οικείᾳ στήλῃ. Οὕτω π.χ. διὰ τὴν ὑποθετικῶσ ἀναγινωσκομένην λέξιν a-ke-e-to θὰ ἐγίνετο ἡ παραπομπὴ 16 A. 5, σημαίνουσα ὅτι πρόκειται περὶ τῆσ ὑπ' αὔξ. ἀρ. 5 λέξεωσ τῆσ πρώτοσ (ἀριστεράσ) στήλησ τῆσ σελίδοσ 16 τοῦ Index τοῦ BENNETT· διὰ δὲ τὴν ὑποθετικῶσ ἀναγινωσκομένην λέξιν e-wi-ta-jo θὰ ἐγίνετο ἡ παραπομπὴ 89 B. 13, σημαίνουσα ὅτι πρόκειται περὶ τῆσ ὑπ' αὔξ. ἀρ. 13 τῆσ δευτέροσ (δεξιᾶσ) στήλησ τῆσ σελίδοσ 89 τοῦ Index.

Ἄφ' ἑτέρου, αἱ παραπομπαὶ εἰσ τὰσ πινακίδασ γίνονται διὰ τῶν ἐνδείξεων:

1. Βλ. Μ. VENTRIS and J. CHADWICK, «Evidence for Greek Dialect in the Mycenaean Archives», *The Journal of Hellenic Studies*, vol. LXXIII (1958), pp. 84—108.

2. Βλ. βιβλιογραφίαν.

KN, διὰ τὰς πινακίδας τῆς Κνωσοῦ, (Scripta Minoa Vol. II, βλ. βιβλιογραφίαν, ἀρ. 1).

PY, διὰ τὰς πινακίδας τῆς Πύλου, (The Pylos Tablets, βλ. βιβλιογραφίαν, ἀρ. 2).

MY, διὰ τὰς πινακίδας τῶν Μυκηνηῶν, (The Mycenae Tablets, βλ. βιβλιογραφίαν, ἀρ. 3).

Οὕτω π. χ. KN 1516. 8 δηλοῖ τὴν 8ην σειρὰν τῆς ὑπ' αὐξ ἀρ. 1516 πινακίδος τῆς Κνωσοῦ· PY Ep 02. 3 δηλοῖ τὴν 3ην σειρὰν τῆς ὑπὸ στοιχεῖα Ep 02 πινακίδος τῆς Πύλου· MY Au 102. 6 δηλοῖ τὴν 6ην σειρὰν τῆς ὑπὸ στοιχεῖα Au 102 πινακίδος τῶν Μυκηνηῶν. Τέλος, παραπομπαὶ διὰ μινωϊκὰ σημεῖα γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος τῶν σημείων τῆς σελίδος 4 τοῦ Index τοῦ BENNETT, κατὰ στήλην (4 στήλαι: A, B, C, D) καὶ κατὰ τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν ὃν κατέχει σημεῖόν τι ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ. Οὕτω π.χ. A2 δηλοῖ τὸ 2ον σημεῖον τῆς πρώτης A) στήλης· C 13 δηλοῖ τὸ 13ον σημεῖον τῆς τρίτης (C) στήλης, κλπ.

Βιβλιογραφία καὶ βραχυγραφίαι :

1. Scripta Minoa, The written documents of Minoan Crete with special reference to the archives of Knossos, by ARTHUR J. EVANS, Volume II, The archives of Knossos. clay tablets inscribed in Linear Script B, edited from notes, and supplemented by JOHN L. MYRES. (Oxford, at the Clarendon Press, 1952). Βραχυγραφία : KN.

2. The Pylos Tablets, A preliminary transcription, by EMMETT L. BENNETT, JR., with a foreword by CARL W. BLEGEN. (Princeton University Press, Princeton, 1951). Βραχυγρ. : PY.

3. The Mycenae Tablets, A transcription by EMMETT L. BENNETT, JR, with an introduction by ALAN J. B. WACE. (Proceedings of the American Philosophical Society, Vol. 97, No 4, September 1953, Philadelphia). Βραχυγρ. : MY.

4. A Minoan Linear B Index, by EMMETT L. BENNETT, JR. (Yale University Press, New Haven, 1953). Βραχυγρ. : Index.

5. M. VENTRIS and J. CHADWICK, Evidence etc (βλ. ὑποσημ. 1). Βραχυγραφίαι : VC καὶ Evidence.

6. Bulletin of the Institute of Classical Studies of the University of London, No 1, 1954. Βραχυγρ. : Bulletin.

7. BJÖRCK GUDMUND, Pour les inscriptions en alphabet linéaire B peintes sur des vases. (Eranos, LII, 120—124). Βραχυγρ. : BJÖRCK,.

8. BJÖRCK GUDMUND, Pour le vocabulaire des tablettes «à bannières» de Knossos. (Eranos, LII, 271—275). Βραχυγρ. : BJÖRCK,.

9. BLEGEN CARL W., An inscribed tablet from Pylos. (Τόμος 'Αρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος εἰς μνήμην Γ. Π. Οικονόμου, 1953, 59—62).

10. BOUÛAERT JOS., M. Ventris and J. Chadwick : Evidence . . . (L' Antiquité Classique, XXIII, 1954, 1 fasc., 227—228).
11. CARRATELLI PUGLIESE GIOV., La decifrazione dei testi micenei. (La parola del passato, XXXV, 1954, 81—117) Βραχυγρ. : CARRATELLI.
12. CARRATELLI PUGLIESE GIOV., Nuovi studi sui testi micenei. (La parola del passato, XXXVI, 1954, 215—228). Βραχυγρ. : CARRATELLI.
13. CHADWICK JOHN, Greek records in the Minoan Script (Antiquity, No 108, Dec. 1953, 196—200).
14. CHADWICK JOHN, Mycenaean : A newly discovered Greek Dialect. (Published in the Transactions of the Philological Society, 1954, 1—17). Βραχυγρ. : Mycenaean.
15. DOW STERLING, Minoan Writing. (AJA, Vol. 58, No 2, 1954, 77—129).
16. FURUMARK ARNE, Ägäische Texte in griechischer Sprache. (Eranos, LI, 103—120, καὶ LII, 18—60).
17. GEORGIEV VLADIMIR, État actuel de l' interprétation des inscriptions Créto—mycéniennes. (Sofia, 1954' ρωσιστί, μετὰ περιλήψεως εἰς τὴν γαλλικὴν).
18. HENLE JANE, Have we criteria for judging a decipherment of Minoan? (A lecture delivered before the archaeology meetings, Boston, Dec. 1954).
19. LEJEUNE M., Déchiffrement du Linéaire B. (Revue des Études Anciennes, LVI, 1954, 154—157).
20. MAPINATOY ΣΠ., Τὸ πρῶτον φῶς ἐκ τῶν μνημείων τῆς Κρητομυκηναϊκῆς γραφῆς. (Ἐπετηρὶς τῆς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, ΚΓ, 1953, 139—149).
21. MERIGGI PIERO, Il minoico B è greco? (Minos, III/1, 55—85). Βραχυγρ. : MERIGGI.
22. MERIGGI PIERO, Das Minoische B nach Ventris' Entzifferung. (Glotta, XXXIV, 1954, 12—37). Βραχυγρ. : MERIGGI.
23. MERLINGEN W., Bemerkungen zur Sprache von Linear B. (Wien, 1954).
24. MÜHLESTEIN HUGO, Olympia in Pylos (Basel, 1954).
25. PALMER L. R., M. Ventris and J. Chadwick : Evidence . . . (Gnomon, 26, 1954, Heft 2, 65—67). Βραχυγρ. : PALMER.
26. PALMER L. R., Achaeans and Indo-europeans (A lecture delivered before the University of Oxford, Nov. 1954). Βραχυγρ. : PALMER.
27. PALMER L. R., Mycenaean Greek Texts from Pylos. (Published in the Transactions of the Philological Society, 1954, 18—58 b). Βραχυγρ. : PALMER.

28. ΠΑΑΤΩΝΟΣ ΝΙΚΟΛ., Mich. Ventris—J. Chadwick, Evidence... (Κρητικά Χρονικά, I, 1954, 143—163).
29. SITTIG ERNST, Sprachen die Minoer griechisch? (Minos, III/2, 87—99). Βραχυγρ.: SITTIG,.
30. SITTIG ERNST, E. L. Bennett: A Minoan Linear B Index. (Bibliotheca Orientalis, Maart 1954, No 2, 67—70). Βραχυγρ.: SITTIG,.
31. SITTIG ERNST, Hellenische Urkunde des 2. vorchr. Jahrtausends von Cypern. (La Nouvelle Klio, Nos 7—10, 1954, 470—490).
32. SUNDWALL JOH., Aus den Rechnungen des mykenischen Palastes in Pylos. (Societas Scient. Fennica, Commentationes Humanarum Litterarum, XIX, 3, 1953, 1—8). Βραχυγρ.: SUNDWALL,.
33. SUNDWALL JOH., Minoische Beiträge I. (Minos, III/2, 107—117). Βραχυγρ.: SUNDWALL,.
34. TURNER E G., The Place names of Pylos. (Bulletin, βλ. άνωτέρω άρ. 6, 17—20).
35. VENTRIS MICHAEL, Greek records in the Minoan Script—A note on decipherment methods (Antiquity, No 108, Dec. 1953, 200—206). Βραχυγρ.: Antiquity.
36. VENTRIS MICHAEL, King Nestor's four—handled cups. (Archaeology, vol. 7, No 1, 1954, 15—21) Βραχυγρ.: Nestor.
37. WEBSTER T. B. L., Pylos Aa, Ab Tablets Pylos E Tablets Additional Homeric Notes (Bulletin, βλ. άνωτέρω άρ. 6, 11—16) (*).

Προβαίνομεν ήδη εις παράθεσιν κειμένων τινῶν, μεταγεγραμμένων συμφώνως πρὸς τὰς ὑποθετικὰς φωνητικὰς ἀξίας τῆς «ἀποκρυπτογραφῆσεως» (*), μετὰ σχετικῶν παρατηρήσεων.

α) Πινακίς PY Ae 04.

σειρὰ 1.

o-ro-me no

2. ke-ro-wo ro-me a-si-ja-ti-ja o-pi ta-ra-ma-o qe-to-ro-ro-pi ANHP 1.

Οἱ VC (Evidence σελ. 100, Nestor 17—18, Antiquity 206) ἐξηγοῦσι: Kerow (κύριον ὄνομα) ποιμὴν Ἀσιατίας (τοπωνύμιον) † ὅπι (*) Θαλαμάταο qe-

3. Ἀναφέρομεν άνωτέρω τὰ σχετικά πρὸς τὸ ἡμέτερον θέμα ἄρθρα, ὧν ἠδυνήθημεν νὰ λάβωμεν γνώσιν μέχρι σήμερον.

4. Ὁ νεώτατος πίναξ τῶν ὑποθετικῶν φωνητικῶν ἀξιῶν 74 ἐπὶ συνόλου 88 ἢ 89 σημείων ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ Bulletin. Δι' ἕτερα δύο σημεία, τὰ ὑπ' άρ. 82 καὶ 85 τοῦ πίνακος, ὁ FURUMARK (112) ἔχει προτείνει τὰς ὑποθετικὰς φωνητικὰς ἀξίας ku, καὶ su, ἀντιστοίχως.

5. Διὰ τοῦ σημείου † σημειοῦνται ὑπὸ τῶν VC τύποι λέξεων, δι' οὓς δὲν ἔχομεν παραλλήλους ἐκ τῆς κλασσικῆς γραμματικῆς ἢ οἱ ὅποιοι εἶναι ἀσύμφωνοι πρὸς τὴν παραδεγμένην ἔτυμολογίαν.

τρόπο[δ]φι δρόμενος. (Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτὴν ὑποτίθεται, ὅτι ἡ λέξις *taramao* κεῖται ἀντὶ τῆς λέξεως *taramatao* ἀπαντώσης εἰς ἄλλην πινακίδα, τὴν PY Ae 05. Ὁ MÜHLESTEIN (8) θεωρεῖ τὴν λέξιν *taramatao* ὡς γεν. πληθυντ. τοῦ ἐθνικοῦ τοῦ Θαλάμαι. Ὁ CHADWICK, εἰς μεταγενέστερον ἄρθρον του, *Mycenaean* 13, γράφει: Θαλάμαο. Ἡ λέξις ANHP ἀντιπροσωπεύεται δι' ἰδεογράμματος, ὅπερ ἔχει γίνεαι δεκτὸν ὅτι παριστᾷ «ἄνδρα»).

Οἱ VC παραπέμπουσι σχετικῶς εἰς Ὅδ. ξ, 103—104: ἐνθάδε δ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἔνδεκα πάντα ἐσχατιῇ βόσκοντ', ἐπὶ δ' ἄνδρες ἐσθλοὶ δρονται. Ὁ MAPINATOS (142) συσχετίζει τὴν λέξιν *keowo* πρὸς ὄνομα Κέρως (:), ὑποδεικνύων προσέτι ὅτι ἡ λέξις *qetoropori* ἴσως ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν λέξιν καρ-ταίποδα, δι' ἧς ἐν Κρήτῃ ἐδηλοῦντο τὰ ποιμνια.

Θὰ ἠδύνατό τις νὰ διερωτηθῆ, ποῖον λόγον εἶχεν ἡ σύνταξις πινακίδος πρὸς δήλωσιν τοῦ ὅτι εἰς ἀνήρ, ὁ ποιμὴν K., ἐφύλαττεν εἰς τὴν θέσιν A. τὰ ποιμνια τοῦ Θ., χωρὶς τοῦλάχιστον ν' ἀναφέρεται ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑπ' αὐτοῦ φυλασσομένων τετραπόδων. Εἰς τὰς πινακίδας τῆς Κνωσοῦ καὶ τῆς Πύλου, ὧν τὸ περιεχόμενον ἀφορᾷ εἰς ζῶα, καταχωρίζονται πάντοτε καὶ τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τετραπόδων.

β) Πινακὶς PY An 42.

1. me-ta-pa ke-ri-mi-ja do-qe-ja ki-ri-te-wi-ja
2. do-qe-ja do-e-ro pa-te ma-te-de ku-te-re-u-pi
3. ΓΥΝΑΙΚΕΣ 6. do-qe-ja do-e-ra e-qe-ta-i e-e-to
4. te-re-te-we ΓΥΝΑΙΚΕΣ 13
5. do-qe-ja do-e-ro pa-te ma-te-de di-wi-ja do-e-ra
6. ΓΥΝΑΙΚΕΣ 3. do-qe-ja do-e-ra ma-te pa-te-de ka-ke-u
7. ΓΥΝΗ 1. do-qe-ja do-e-ra- ma-te pa-te-de ka-ke-u
8. ΓΥΝΑΙΚΕΣ 3.

(Ἡ λέξις ΓΥΝΗ ἀντιπροσωπεύεται δι' ἰδεογράμματος, ὅπερ ἔχει γίνεαι δεκτὸν ὅτι παριστᾷ «γυναῖκα»).

Κατὰ τοὺς VC (Evidence, 92) ἡ λέξις *metapa* εἶναι τοπωνύμιον, αἱ δὲ ἐπόμεναι αὐτῆς τρεῖς λέξεις εἶναι ὄροι (θηλ. πληθυντ.) περιγραφόντες γενικῶς τὰς γυναῖκας.

Αἱ σειραὶ 2—6 μεταφράζονται ὑπὸ τῶν VC ὡς ἐξῆς :

2. *doqeja* δόελος πατήρ, μάτηρ δὲ † Κυθηρεῦφι («with the Cytherian colony?»).

3—4 *doqeja* δόελαι ἐκῶταις ἐέντων *teretewe* («Let the bondwomen be . . . ?? »).

5. *doqeja* δόελος πατήρ, μάτηρ δὲ δῖφια δόελα («of Zeus» or «goodly»?).

6. *doqeja* δοελά μάτηρ, πατήρ δὲ χαλκεύς.

(*doero* = δούλος, *doera* = δούλη, διότι κατὰ τὴν «ἀποκριπτογράφειαν» δὲν γίνεται διάκρισις μεταξὺ τῶν ὄρων συμφώνων λ καὶ ρ, βλ. καὶ κατωτέρω).

Ἡ σημασία τῆς λέξεως *doqeja* = ? δόρκειαι θεωρεῖται ὑπὸ τῶν VC ἄγνωστος. Ὁ GEORGIEV (76) προτείνει διὰ τὴν λέξιν ? * *doqeia* πιθανὴν συσχέτισιν πρὸς τὰς λέξεις ? δόρπον, ? δρέπω, ? δρώπτω (δορπήϊα, δορπία). Ὁ CAR-RATFLI, (95) μεταφράζει : *kerimija* = ? χειρίσμαι (*donne di fatica. addette a lavori manuali* ?, δηλ. χειρώνακτες)· *kiritewija* = κριθίφαι, ἀπασχολούμεναι εἰς τὴν καλλιέργειαν ἢ τὴν κατεργασίαν τῆς κριθῆς ? Καὶ φρονεῖ, ὅτι αἱ δύο αὐταὶ λέξεις φαίνονται μᾶλλον προσδιορισμοὶ τῆς λέξεως *doqeja* = δόρπειαι = θερίστραι (ἐκ τοῦ δρέπω), ἢ = ἀπασχολούμεναι εἰς τὴν παρασκευὴν πλακούντων ? (ἐκ τοῦ δόρπου).

Νομίζομεν, ὅτι ἢ ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένη αὕτη λέξις *do-qe-ja* σχετίζεται πιθανώτατα πρὸς τὴν λέξιν 26 A. 10 (KN 804.2), τὴν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένην *do-qe-u*, ἣτις φαίνεται ἀντιπροσωπεύουσα κύριον ὄνομα· πρβλ. καὶ ἄλλα σχετικὰ παραδείγματα : *e-ro-ra-ke-ja/e-ro-ra-ke-u, i-je-re-ja/i-je-re-u, ka-te-ja/ka-te-u, te-pe-ja/te-pe-u*.

Αἱ λέξεις *pate* καὶ *mate* ἐρμηνεύονται ὑπὸ τῶν VC ὡς σημαίνουσαι πατῆρ καὶ μήτηρ, ἀντιστοίχως. Μία ἐκ τῶν τεθεισῶν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς «ἀποκρυπτογραφῆσεως» προϋποθέσεων (βλ. καὶ κατωτέρω) εἶναι, ὅτι εἰς τὴν ὀρθογραφίαν τῆς ἀναγινωσκομένης γλώσσης τὰ σύμφωνα λ, μ, ν, ρ, σ παρελείποντο ὁσάκις ἦσαν τελικὰ (*) ἢ ὁσάκις προηγούντο ἄλλου συμφώνου—(δι' ὃ καὶ ἢ ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένη λέξις *ka-keu* ἐρμηνεύεται ὡς σημαίνουσα χαλκεύς).

Ὁ MAPINATOS (144) γράφει, ὅτι τὸ τοπωνύμιον *metara* ἐνθυμίζει τὸν Μέθαπον, ὅστις πολλαχῶς συνδέεται πρὸς τὴν Μεσσηνίαν, παρατηρεῖ δ' ἐξ ἄλλου ὅτι τὸ νόημα τῶν σειρῶν 3—4 εἶναι ἀρκούντως ἀκατάληπτον. Φρονεῖ, ὅτι αἱ καταλήξεις —λος, —λα ἐναλλάσσονται κανονικῶς πρὸς τὰς λέξεις πατήρ—μήτηρ. Σχετικῶς πρὸς τὴν τελευταίαν αὐτὴν παρατήρησιν, σημειοῦμεν ὅτι ἐπὶ τῆς περιῆς ὁ λόγος πινακίδος εἴχομεν καὶ ἡμεῖς ἐπιστήσει τὴν προσοχήν, ἥδη πρὸ τετραετίας, εἰς τὴν μελέτην μας «Πρῶται παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Πύλου» (ὑποβληθεῖσαν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν τῇ 19 Μαΐου 1951). Ἐγράφομεν (σ. 7), παραθέτοντες τὸ κείμενον τῶν σειρῶν 2 καὶ 6, ὅτι καταλήξεις καὶ μεταβολαὶ αὐτῶν φαίνονται εἰς πολλὰς περιπτώσεις προσδιοριζόμεναι ὑπὸ λέξεων αἰτινες προηγούνται ἢ ἔπονται τῆς λέξεως, ἐν ἣ σημειοῦται ἢ μεταβολή, καὶ ὅτι ἢ μεταβολὴ τῆς καταλήξεως εἰς τὰς δύο λέξεις—τὰς νῦν ἀναγινωσκομένας κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» : *doero* καὶ *doera*—φαίνεται σχετιζομένη πρὸς τὰς ἐπομένας αὐτῶν λέξεις, τὰς νῦν ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένας : *pate* καὶ *mate* (').

6. Ὁ N. ΠΛΑΤΩΝ (155) παρατηρεῖ σχετικῶς, ὅτι «ἢ σαφῆς ἀπόδοσις τῶν τελικῶν ς, ν καὶ ρ εἰς τὴν κυριακὴν γραφὴν προκειμένου περὶ ἑλληνικῶν κειμένων καθιστᾷ τοῦλάχιστον λίαν περίσῃ τὴν παράλειψιν των εἰς μινωικὰ καὶ μυκηναϊκὰ κείμενα, ἀποδίδοντα ἐπίσης ἑλληνικὴν γλῶσσαν».

7. Διὰ τὰς διαφόρους παρατηρήσεις, εἰς ἃς εἴχομεν προβῆ ἐν τῇ ὡς ἄνω μελέτῃ μας, ὁ Ventris ἔγραψε : «Ktistopoulos lists the instances of added final signs, and of variations between final signs, which are probably inflexional in function. This list anticipates much of the material already sketched out for my Work Note 14 («Pylos sign-groups

Ὁ GEORGIEV (20, 21) προτείνει ὡς δυνατὴν τὴν ἀνάγνωσιν *tú-e-lo, tú-e-la*, ἀντὶ τῆς *do-e-ro, do-e-ra*, συνδέων τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ταύτην πρὸς λέξεις *θυη/ελὸς καὶ *θυη/ελλή, ἥτοι πρὸς πρόσωπα ἐπὶ τῶν θυσιῶν, (πρβλ. θυηλή). Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς λέξεις *pate* καὶ *mate*, ἡ ὑπ' αὐτοῦ προτεινομένη ὡς δυνατὴ ἐξήγησις εἶναι ὅλως διάφορος· οὕτως ἀναγινώσκει καὶ ἐρμηνεύει π. χ. τὸ κείμενον τῆς 5ης σειρᾶς ὡς ἐξῆς :

Τύρεja (°) *túelo paté matéte tē(w)ija túela* ΓΥΝΑΙΚΕΣ 3=Τυχέα (ἢ δορπήια)· *θυηλοὶ πάντες, μάντεις δὲ θεῖαι (ἢ δῖαι) *θυηλαὶ ΓΥΝ. 3. Δηλαδή, κατὰ τὸν G., *pate* θὰ ἠδύνατο νὰ σημαίη πάντες καὶ οὐχὶ πατήρ, καὶ *mate* νὰ σημαίη μάντεις καὶ οὐχὶ μήτηρ.

Σημειωτέον, ὅτι ἡ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειαν» ἀναγινωσκομένη λέξις *pate* καὶ ἐρμηνευομένη ὑπὸ τῶν VC ὡς πατήρ ἀπαντᾷ καὶ εἰς τὴν πινακίδα KN 1055, ἐν τῇ τελευταίᾳ φράσει τοῦ κειμένου (σειρὰ 9), τῇ ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένη *to-so pa-te* καὶ ἥτις ἐξηγεῖται ὡς σημαίνουσα : τόσσοι πάντες (=ΑΝΔΡΕΣ 213), δηλ. δὲν ἀποδίδεται εἰς τὴν λέξιν ἡ σημασία πατήρ, ἀλλ' ἡ σημασία πάντες (ἦν ὁ G. θεωρεῖ ὡς δυνατὴν καὶ διὰ τὴν πινακίδα τῆς Πύλου).

Διὰ τὴν λέξιν *kutereuri* ὁ GEORG. προτείνει τὴν ἐξήγησιν *χυτρεῦφι, χυτρεῦσι*, ἀντὶ τῆς Κυθηρεῦφι τῶν VC.

Ὁ MERIGGI, (62—63), παραθέτων ἐπίσης τὴν μεταγραφὴν τῆς πινακίδος ταύτης, παρατηρεῖ ὅτι τὸ κείμενον δὲν εἶναι εἰσέτι κατανοητὸν εἰς τὸ γενικὸν μέρος του, ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι τρία πράγματα εἶναι βέβαια : ἡ ἐναλλαγὴ τοῦ γένους *doero pate | doera mate* ἢ θέσις τοῦ —*de* ὡς πραγματικοῦ «δέ»· καὶ τέλος ἡ ἔνδειξις *ka-keu* ἐν σχέσει πρὸς τὴν λέξιν *pate*.

γ) Πινακὶς PY Jn 09, (βλ. εἰκ. 1).

Τὸ κείμενον αὐτῆς μεταγράφεται :

1. *jo-do-so-si ko-re-te-re da,ma-te-qe*
2. *po-ro-ko-re-te-re-qe ka-ra-wi-po-ro-qe o-pi-su-ko-qe (°) o-pi-ka-pe-e-we-qe*
3. *ka-ko na-wi-jo pa-ta-jo-i-qe e-ke-si-qe ai-ka-sa-ma*

showing inflexions»), but I hope to be able to contribute some discussion of context, category, case and phonetic implications which may make it more useful than mere repetition». (M. VENTRIS, Work Notes on Minoan Language Research (B), 18 June 1951, p. 45).

8. Ὁ GEORGIEV δὲν συμφωνεῖ ὡς πρὸς πάσας τὰς ὑποθετικὰς φωνητικὰς ἀξίας τῆς «ἀποκρυπτογραφίσεως»· οὕτω π. χ. ἀντὶ τῆς ἀξίας *do* προτείνει τὴν *tó, tu'*, ἀντὶ τῆς *di* τὴν *tí, tē*, ἀντὶ τῆς *zo* τὴν *k'a, k'o*, κλπ.

9. Ἐν Evidence ἐδίδετο ἡ ἀνάγνωσις *o-pi-qa,ko-qe*, ἀλλὰ νεωτέρω ὑποθετικῆ φωνητικῆ ἀξία τοῦ ὑπ' ἀρ. 58 σημείου τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin (=C 10, Index) θεωρεῖται ἀντὶ τῆς *qa, ἢ su*, προταθεῖσα ὑπὸ τοῦ FURUMARK.

4. pi ku, ⁽¹⁰⁾ ko-re-te (BRONZE $\frac{2}{30}$) ⁽¹¹⁾ po-ro-ko-re-te (BRONZE $\frac{3}{120}$)
 5. me-ta-pa ko-re-te (BRONZE $\frac{2}{30}$) po-ro-ko-re-te (BRONZE $\frac{3}{120}$)
 6. pe-to-no ko-re-te (BRONZE $\frac{2}{30}$) po-ro-ko-re-te (BRONZE $\frac{3}{120}$)
 7. pa-ki-ja-pi ko-re-te (BRONZE $\frac{2}{30}$) po-ro-ko-re-te (BRONZE $\frac{3}{120}$)
 8. a-pu, ?- we ko-re-te (BRONZE $\frac{2}{30}$) po-ro-ko-re-te (BRONZE $\frac{3}{120}$)

Οἱ VC ἐξηγοῦσι (Evidence, 101):

1. ? ὡς δώσονσι †κορεστήρες δάμαρτές k^we
2. †προκορεστήρες k^we κλαφιφόροι k^we ῥοπιγ^wοῦκοί k^we(*) ὀπισκαφεῆ.φές k^we
3. χαλκὸν νά.φιον ῥσπαθαίσις k^we ἔγχεσί k^we αἰξμῶνς.

«How the (representatives of the various groups in the different villages) will contribute bronze for ship's fitting, and the points (IE *aiksmā·Boisacq s v. αἰχμή) for halberds (?) and spears».

Ὁ FURUMARK (49) φρονεῖ, ὅτι τὸ κείμενον τῆς περὶ ἧς πρόκειται πινακίδος ἀντιπροσωπεύει αἰτήσιν χαλκοῦ ἀφορῶσαν εἰς ὑπαλλήλους διαφόρων τόπων, καὶ μεταφράζει (σειρ. 1—3): ὡς δώσονσι ko-re-tḥeres δάμαρτές-ge pro-kore-tḥeres-ge κλαφιφόροι-ge opisuko-ge χαλκὸν νά.φιον σπαθαίσις(?)·ge αἰξμῶνς, δηλ. «πῶς (οἱ ἀναφερόμενοι) πρέπει νὰ δώσωσι χαλκὸν πρὸς ναυπηγίαν καὶ κατασκευὴν αἰχμῶν».

Ἐπίσης ὁ PALMER, (20) παρατηρεῖ ὅτι τὸ κείμενον τῆς πινακίδος, εἰσιγόμενον διὰ τοῦ μορίου jo, περιλαμβάνει σειρὰν λέξεων ἐνδεικνύουσας ὑπαλλήλους καὶ ἀξιωματούχους ὑποχρέους εἰς εἰσφορὰν χαλκοῦ διὰ πλοῖα καὶ αἰχμῆς.

Ὁ SITTING, (92) ὑποδεικνύει τὴν ἐρμηνείαν «παλταίσις» διὰ τὴν λέξιν pa-tajoi, ἣν οἱ VC ἀποδίδουσι διὰ τῆς λέξεως ? σπαθαίσις.

Ὁ CARRATELLI, (91) παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐρμηνεία τῆς σειρᾶς 3 ἐμφανίζει δυσχέριαν. «Χαλκὸν νά.φιον» εἶναι ἐνδείξεις πολὺ γενική, ἔναντι τῆς ἀρκούντως ἐπακριβοῦς ἐτέρας, τῆς ἀναφερομένης εἰς αἰχμῆς· ἀβεβαιωτάτη εἶναι ἡ σημασία τοῦ *σπαθαίσιον.

Ὁ Ν. ΠΛΑΤΩΝ (158-159) προβαίνει εἰς τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις:

«Τὸ ἀρχικὸν jo, ἀποτελοῦν προθεματικὴν συλλαβὴν, ἐρμηνεύθη, παρ' τοὺς ὀρθογραφικὸς κανόνας οἵτινες ἐγένοντο δεκτοί, μὲ τὸν σύνδεσμον ὡς... 'ι' ὀ-

10. Εἰς τὸ δευτέρον σημεῖον τῆς λέξεως ταύτης, ὑπ' ἀρ. 82 τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin (=D 10, Index) ἔχει προσδοθῆ ὑπὸ τοῦ FURUMARK ἡ ἀξία ku.

11. Πρόκειται περὶ ἰδιογράμματος θεωρουμένου ὡς ἀντιπροσωπεύοντος χαλκόν· διὰ τὰ συνοδεύοντα αὐτὸ κλασματικὰ ποσά, βλ. BENNETT E. L., Fractional Quantities in Minoan Book—Keepig, Amer. Journal of Archaeology, LIV, No 3 (1950).

κληρος ἢ πινακίς ἀπὸ τοῦ 4ου στίχου καὶ ἐξῆς ἐπαναλαμβάνει τὸ κο-ρε-τε καὶ πο-ρο-κο-ρε-τε εἰς δύο στήλας μὲ ἀντιστοιχοῦς ποσότητας χαλκοῦ (ιδεόγραμμα) ὥστε, ἂν πρόκειται περὶ εἰσφερόντων χαλκόν, αὐτοὶ ἀνήκουν μόνον εἰς δύο τάξεις καὶ ὄχι εἰς τὰς περισσοτέρας τὰς ὁποίας ἀναγνωρίζει ὁ V· οὐδεμία τῶν ὀνομασιῶν τούτων (*κορεσιῆρες προκορεσιῆρες, κλαΦιφόροι, δπιωῦχοι, δπισκαφήες*) εἶναι κατανοητή, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αὐθαιρέτως ἔχουν καθορισθῆ. Οὔτε τὸ *σπαθαίσις* οὔτε τὸ *αἰξμάς* φαίνονται ἑλληνικοὶ τύποι, τὸ δὲ δεύτερον εἶναι καὶ ἀπίθανον διὰ τὴν ἔννοιάν του. Ὡς πρὸς τὴν ὀρθογραφικὴν ἀπόδοσιν, διερωτᾶται τις διατί τὸ ε τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς εἰς -οις ἀποδίδεται, ἐνῶ εἰς τὴν κατάληξιν -οι τῆς ὀνομαστικῆς παραλείπεται. Ὡς ἀντιλαμβάνεται τις, μόνον ἐνθαυρντικὸν ἀπομένει τὸ ka-ko na-Ḥi-jo, ἀποδοθὲν ὡς χαλκὸς *νάΦιος*. Ἄλλ' ἂν ὁ χαλκὸς εἶναι *νήϊος* (διὰ πλοῖα), τότε ποίαν θέσιν ἔχουν αἱ αἰχμαὶ τῶν σπαθῶν (:) καὶ τῶν δοράτων(:)».

Ἡ λέξις da,mate, ἢ ἀποδιδόμενη διὰ τοῦ δάμαρτες, εὔρηται καὶ ἐν συνθέσει εἰς τὴν ὑποθετικῶς, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειαν», ἀναγινωσκομένην λέξιν po-ro-da,-ma-te (PY Fη ο2 7), λέξιν μεταφραζομένην ὑπὸ τῶν VC † προ-δάμαρτες. Τὸ ἐκ δύο σημείων ἀποτελούμενον πρῶτον συνθετικὸν τῆς λέξεως po-ro-da,mate, δηλ. ἢ ὑποθετικῆ λέξις po-ro, λαμβάνει κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειαν» τριπλὴν σημασίαν, ἧτοι :

1. po-ro==πῶλοι (Evidence, 89)· 2. po-ro==πρὸ (πρόθεσις)· 3. po-ro==·φόρος, -φόροι (ρηματικὸν παράγωγον τοῦ φέρω).

Ἡ 1η σημασία (=πῶλοι) ἀποδίδεται εἰς τὴν λέξιν po-ro ἐν σχέσει πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς πινακίδος KN 895.1.2, ὅπου ἡ λέξις po-ro συνοδεύεται ὑπὸ εἰκόνων κεφαλῶν ἵππων. Πρὸ 20ετίας ἤδη ὁ ἀείμνηστος Evans, δημοσιεύων τὴν ἐν λόγῳ πινακίδα ἔγραφε (PM. IV, 2, σ. 799): «Τὸ μεταγενέστερον κυπριακὸν συλλαβάριον ἀποδίδει po-ro ὡς ἰσοδύναμον τῆς λέξεως (sign-group) ταύτης, καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες πιστεύουσιν ὅτι οἱ Μινωικοὶ Κρηῆτες ἦσαν λαὸς ὁμιλῶν ἑλληνικὴν γλῶσσαν θὰ στραφῶσιν ἀναμφιβόλως, διὰ σύγκρισιν, πρὸς τὸ πῶλος». Ἡ αὐτὴ λέξις ἀπαντᾷ καὶ εἰς τὴν πινακίδα KN 1171, ὅπου φαίνεται ἀντιπροσωπεύουσα κύριον ὄνομα (Πῶλος;). *

Ἡ 2α σημασία (=πρὸ) ἀποδίδεται εἰς τὴν λέξιν po-ro ὡς εἰς πρῶτον συνθετικὸν μέρος συνθέτων λέξεων, οἷα π. χ. αἱ λέξεις po-ro-korete (= ? προκορεσιῆρες) καὶ po-ro-da,mate = † προδάμαρτες).

Ἡ 3η σημασία (=·φόρος) ἀποδίδεται εἰς τὴν λέξιν po-ro ὡς εἰς δεύτερον συνθετικὸν μέρος συνθέτων λέξεων, οἷα π. χ. ἐμφανίζεται ἢ ἐν τῷ 2ῳ στίχῳ τῆς ἀνωτέρω πινακίδος ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένη λέξις ka-ra-wi po-ro, ἢ ἐρημνευομένη διὰ τοῦ πληθυντ. κλαΦιφόροι (=κλειδοῦχοι, Evidence, 96,101).

Ἡμεῖς εἴχομεν ἑκφέρει εἰς τὸ παρελθὸν τὴν εἰκασίαν, ὅτι αἱ λέξεις αἱ περιέχουσαι τὴν περὶ ἧς πρόκειται λέξιν ὡς πρῶτον ἢ ὡς δεύτερον συνθετικὸν εἶναι πιθανὸν νὰ ἔχωσιν ἀντιστοιχίαν πρὸς ἑλληνικὰς λέξεις περιεχούσας ὡς συνθετικὸν μέρος τὴν λέξιν ἵππος, ὡς π. χ. Ἴππόλυτος—Λύσιππος, Ἴπποπόλος—μελάνιππος, κ.λ.π.

Ἡ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειαν» ἀναγινωσκομένη λέξις ekesi (στ. 3) ἀπο-

δίδεται διὰ τῆς λέξεως ἔγγεσσι· ἀλλ' ἡ λέξις *ekesi* εὔρηται καὶ εἰς τὴν πινακίδα PY En 03.21, εἰς κείμενον ἔνθα ἡ σημασία «ἔγγεσσι» φαίνεται ὄλως ἀπροσδιό-
νυστος πρὸς τὰ συμφραζόμενα, ὡς ταῦτα ἐρμηνεύονται κατὰ τὴν «ἀποκρυπτο-
γράφειν».

δ) Πινακὶς PY, No 641, (βλ. εἰκ. 2).

Πρόκειται περὶ τῆς περιφήμου πινακίδος τῶν «τριπόδων» τῆς ἀνευρεθείσης ὑπὸ τοῦ BLEGEN κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Πύλου, τῷ 1952. Τὸ κείμενον αὐτῆς ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον καὶ ἐσχολιάσθη ὑπὸ τοῦ BLEGEN εἰς τὸ ἄρθρον του «An inscribed tablet from Pylos», (Τόμος Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος εἰς μνή-
μην Γ. Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, 1953, 59-62). Ἡ πινακὶς αὕτη συνετέλεσε σπουδαίως εἰς τὴν ἐδραίωσιν τῆς πεποιθήσεως ἐπὶ τὴν ὀρθότητα τῆς «ἀποκρυπτογραφή-
σεως» (1).

Παραθέτομεν τὴν μεταγραφὴν τοῦ BLEGEN :

Σειρὰ 1. *ti-ri-po-de ai-ke-u ke-re-si-jo we-ke ideogram (tripod-vessel with two double handles) 2.*

ti-ri-po e-me po-de o-wo-we ideogram (tripod vessel with two loop handles) 1.

ti-ri-po ke-re-si-jo we-ke a-pu-ke ke-re-a [..(two or three signs lost) ka-u-me-no [-

Σειρὰ 2. *qe-to ideogram (jar with two handles) 3.*

di-pa me-zo-e qe-to-ro-we ideogram (jar with four handles) 1.

di-pa-e me-zo-e ti-ri-o-we-e ideogram (jar with three handles) 2.

di-pa me-wi-jo qe-to-ro-we ideogram (jar with four handles) 1.

Σειρὰ 3. *di-pa me-wi-jo ti ri-jo-we ideogram (jar with three handles) 1.*

di-pa me-wi-jo a-no-we ideogram (jar without handles) 1.

Κατὰ τὸν BLEGEN, ἡ πρώτη λέξις τῆς 1ης σειρᾶς *tiripode* (1) (=tri-
pode) ἀσφαλῶς ἀναφέρεται εἰς τοὺς δύο τρίποδας —(ἡ εἰκὼν τοῦ τρίποδος ἀκο-
λουθεῖται ὑπὸ μινωικοῦ ἀριθμοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν 2). Αἱ δευτέρα, τρίτη
καὶ τετάρτη λέξεις τῆς 1ης σειρᾶς φαίνονται σκοτεινὰ εἰς τὸν B., δυνατὸν δὲ
αὐταί, κατ' αὐτόν, ν' ἀντιπροσωπεύουν ὄνομα πατρωνυμικὸν (ἢ ἐθνικὸν) καὶ ἓν
ῥῆμα. Αἱ ἐπόμεναι λέξεις *tiripo* (=tripo) καὶ *po-de* ἀναμφισβητήτως ἔχουν
σχέσιν πρὸς ἓνα τρίποδα καὶ πόδας.

Εἰς τὴν σειρὰν 2, συνεχίζει ὁ BLEGEN, ἡ λέξις *dipa* (ἣτις εὔρηται ἐπίσης
ὑπὸ ἄλλην μορφήν—πληθυντικοῦ(12) ἢ δυϊκοῦ ;—ὡς *dipae*) θὰ ἠδύνατο λογικῶς νὰ

12. Ὁ VENTRIS εἶχεν ἤδη προτείνει τὰς ὑποθετικὰς φωνητικὰς ἀξίας του πρὶν ἢ γίνῃ γνωστὸν τὸ κείμενον τῆς πινακίδος.

13. Σημειοῦμεν παρεμπιπτότως, ὅτι, συμφώνως πρὸς τὰς ὑφ' ἡμῶν πρὸ δεκαετίας δημοσιευθείσας ὑποθετικὰς φωνητικὰς ἀξίας, ἡ λέξις αὕτη θὰ ἀνεγινώσκετο *tiropodo*.

14. Εἰς τὴν μελέτην ἡμῶν «Παρατηρήσεις τινὲς ἐπὶ τῆς μινωϊκῆς γλώσσης» (1947) εἶχομεν διατυπώσει τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι τὸ σημεῖον, ὅπερ ἤδη, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειν», ἀναγινώσκεται ὡς *e*, ἥτοι δυνατὸν ὡς τελικὸν νὰ εἶναι καὶ ἐνδεικτικὸν πληθυντικοῦ.

συσχετισθῆ πρὸς τὸ ὀμηρικὸν δέπας, ἐνῶ ἡ λέξις *mezoe* δύναται καλῶς νὰ συσχετισθῆ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν μείζων. Ἡ λέξις *qetorowe* (ἢ *tetrowe*) φαίνεται νὰ ὁμοιάζῃ πειστικῶς πρὸς πρῶιμόν τινα μορφὴν πιθανῆς λέξεως τετροούης, ἴσως προγόνου τῆς λέξεως τετράωτος. Ἡ λέξις *tiriowee* (*triowe*) ἀσφαλῶς ἐνδεικνύει τὸ μὲ τρεῖς λαβὰς ἀντικείμενον.

Ἡ λέξις *me-wijo* εἶναι ἴσως πρόγονος τῆς μεταγενεστέρας λέξεως μείον. Τέλος ἡ λέξις *apowe* θὰ ἠδύνατο νὰ παραβληθῆ πρὸς τὴν λέξιν ἀνούατος τοῦ Θεοκρίτου.

Ἐν συμπεράσματι ὁ BLEGEN φρονεῖ, ὅτι αἱ ἀνευρισκόμεναι ἐπὶ τῆς περιῆς πρόκειται πινακίδος λέξεις, μεταγραφόμεναι κατὰ τὸ σύστημα τῶν φωνητικῶν ἀξιῶν τοῦ VENTRIS, ἐμφανίζουσι στενὴν σχέσιν πρὸς πρῶτόν τι στάδιον τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει τόσον πολλαὶ ὥστε ν' ἀποκλείεται ἡ ἀπλῆ σύμπτωσης. Εἶναι ἀληθές, παρατηρεῖ, ὅτι σημαντικὰ μέρη τοῦ κειμένου εἶναι ἀκόμη δύσκολον, ἀν μὴ ἀδύνατον, νὰ ἐρμηνευθῶσι, καὶ πιθανὸν ν' ἀπαιτηθῶσι τροποποιήσεις τινὲς τοῦ συλλαβαρίου τοῦ V. πρὶν ἢ καταστῆ δυνατὸν νὰ ὑπερνηκηθῶσιν αἱ δυσχέρειαι αὗται. Ἡ πινακίς, ἐπιλέγει ὁ BLEGEN, φαίνεται παρέχουσα ἰσχυρὰν ὑποστήριξιν εἰς τὴν ἄποψιν, ὅτι ἡ γλῶσσα τῆς γραμμικῆς γραφῆς B (*Linear B*) εἶναι ἑλληνικὴ εἰς προομηρικὸν στάδιον.

Ὁ N. ΠΛΑΤΩΝ (161—162), καίτοι διατυπώνει ἐπιφυλάξεις τινὰς¹⁵), ἀναγνωρίζει τὸ γεγονός τῆς λαμπρᾶς ἀντιστοιχίας λέξεων μὲ ἰδεογράμματα καὶ πιστεύει ὅτι ἡ πινακίς ἀποτελεῖ λαμπρὰν ἐλπίδα διὰ τὸ μέλλον.

Ὁ VENTRIS (Nestor, 18—19) μεταγράφει καὶ ἐξηγεῖ ὡς ἀκολουθῶς τὸ κείμενον τῆς πινακίδος:

- t-ri-po-de Ai-ge-us K-re-si-jos we-chei
 =two tripods; Aigeus the Cretan (?) brings them : 2 tripods.
 t-ri-pos he-mei po-dei o-wo-we (=ou holwei ?)
 =one tripod ; it is not sound (?) as regards one foot : 1 tripod.
 t-ri-pos K-re-si-jos we-chei a-pu—ke-ka-u-me [nos] ske-le-a [...
 =one tripod ; the Cretan (?) brings it ; charred around the legs....
 [1 tripod].
 qe-to (?) = «wine-jars (?) : 3 jars. (Or quel-thos «tribute ?»).
 di-pas me-zo-he que-t-ro-wes (for mezon !).
 =one larger cup with 4 handles : 1 cup.
 di-pa-e me-zo-he t-ri-o-we-he
 =two larger cups with 3 handles : 2 cups.
 di-pas me-w-jon que-t-ro-wes
 =one smaller cup with 4 handles : 1 cup.

15. Ἡ ἀντίρρησης, ὅτι τὸ μεταγραφόμενον ὡς *di* (εἰς τὴν λέξιν *dipa*) σημειῶν εἶδει νὰ μεταγραφῆ ὡς *na*, (ὁπότε θὰ προέκυπτεν ἡ ἀνάγνωσις *para*), φρονοῦμεν ὅτι δὲν εἶναι βίαιος. Ἄξιοπρόσεκτος εἶναι ἡ παρατήρησις, ὅτι ἡ λέξις *mezoe*, καὶ ἀν ἀκόμη ἦτο δυϊκοῦ ἀριθμοῦ, ἀπαντᾷ ὡς προσδιορισμὸς τῆς λέξεως *dipa* ἀκολουθουμένης ὑπὸ εἰκόνας ἀγγείου μὲ τὸν ἀριθμὸν 1.

di-pas me-w-jon t-ri-jo-wes

=one smaller cup with 3 handles : 1 cup

di-pas me-w-jon a-no-wes

=one smaller cup with no handle : 1 cup. (15a)

Διὰ τὴν λέξιν *qe-to* ὁ MÜHLESTEIN (7) προτείνει τὴν μετάφρασιν : πίθοι. Ὁ CARRATELLI, (99) προτείνει τὴν ἐξήγησιν : ? τέλος. Ὁ GEOR-
GIEV (26) προτείνει ὡς δυνατὴν ἐρμηνείαν *κηθοι, ὄνομαστ. πληθυντ. τοῦ *κη-
θος, πρβλ. κηθίς, κήθιον, κώθων.

Ὁ SITTIG, (87), δεχόμενος τὴν ἀνάγνωσιν *tiripode*, παρατηρεῖ ὅτι τὸ
τελικὸν σημεῖον ἐνδεικνύει ἀσφαλῶς τὸν δυϊκὸν (τρίπο)δε.

Ὁ MERLINGEN (4—5) φρονεῖ, ὅτι ἡ λέξις *weke* δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ
ὡς *wrgje(i)*=ῥέζει (ι), οὕτως ὥστε ἡ πρώτη ἐγγραφή τῆς 1ης σειρᾶς θὰ ἐσήμαινε :
(Δύο) τρίποδας ποιεῖ/ἐποίει Αἰγεὺς ὁ Κρής.

Ἡ HENLE ἐκφράζει ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὸ ἂν ἡ πινακίς δύναται νὰ θεω-
ρηθῇ οἰονεὶ δὲ γλωσσος· θέτει τὸ ἐρώτημα : οἱ τρίποδες καὶ τὰ ἀγγεῖα εἶναι ἰдео-
γράμματα ἢ προσδιοριστικά ; Ὁ τρίπους, ὃν ἔφερον ὁ Αἰγεὺς, δὲν δύναται νὰ εἶναι
προσδιοριστικόν, διότι ἡ εἰκὼν χωρίζεται διὰ κειμένου ἀπὸ τῆς λέξεως τῆς ἀναγι-
νωσκομένης *ti-ri-po'* ἐν προσδιοριστικὸν θὰ ἦτο ἄνευ ἐννοίας χωριστὰ ἀπὸ τὴν
λέξιν του. Ἐφόσον δὲ καὶ τὰ ἀγγεῖα ἐμφανίζονται χρησιμοποιούμενα κατὰ τὸν
αὐτὸν τρόπον ὡς οἱ τρίποδες, φαίνεται καλύτερον νὰ ἐκλάβωμεν τοὺς τε τρίποδας
καὶ τὰ ἀγγεῖα ὡς ἰдеоγράμματα. Ἄλλ' ἐὰν εἶναι ἰдеоγράμματα, ἀποτελοῦν ἤδη
εἰκονογραφικὰς ἐκφράσεις τρίποδος καὶ ἀγγείου καὶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνευρίσκω-
μεν καὶ γραφὴν τῶν ἀντιστοίχων λέξεων εἰς τὸ κείμενον. Ἐν ἰδεόγραμμα εἶναι
μέρος τοῦ ἀνακοινουμένου κειμένου, οὐχὶ ἐπανάληψις αὐτοῦ.

Ὁ GEORGIEV (25—30) μεταγράφει καὶ ἐρμηνεύει τὴν πρώτην φράσιν
ὡς ἐξῆς : *tiripote hu'keu keresijo peke*=τρίποδε ὑγιεῖ(?) Κρησίω *φεγγῆ (=tri-
pedes sani, Cretici, splendidi). *hu'keu* (u=i)=ὑγιεῖ (?), δυϊκὸς τοῦ ὑγιῆς·
keresijo=Κρησίω, δυϊκὸς· *peke*=*φεγγῆ(ς), ὄνομαστ. δυϊκοῦ ἢ πληθυντικοῦ
τοῦ *φεγγῆς, ἢ=*φεικῆ(ς) τοῦ φεικῆς=εἰκὼς (*commodus*).

Τὴν δευτέραν φράσιν τῆς 1ης σειρᾶς ὁ G. μεταγράφει καὶ ἐρμηνεύει οὕτω :
tiripo a? me pote owore=τρίπους ἀμίδι ποδί *εὐώπης (=tripes situla pede
pulcher visu). *a? me* δοτ. ἐνικοῦ=*ἄμει τοῦ *amiz*=ἄμη (πρβλ. *Ἐλπει=*Ἐλπιδι)
pote (= *ποδει) δοτ. ἐνικοῦ τοῦ πούς· *owore*=*ὕ(φ)ώπης, εὐωπός, ἢ *owowe*=
*ὕ(φ)ωφης=*εὐ·ωης?

Τὴν τελευταίαν φράσιν τῆς 1ης σειρᾶς ὁ G. μεταγράφει καὶ ἐρμηνεύει ὡς

15a) Ἡ λέξις *dipa* εὐρηται πεντάκις (σειρ. 1-5) καὶ εἰς τὴν πινακίδα KN 875, ἀκο-
λουθουμένη ἀμέσως ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν ἀποκρυπτογραφίαν ἀναγνωσκομένης λέξεως
a-no-wo to, ἣτις ἐρμηνεύεται ἀνούατον. Εἰς τὴν θην σειρὰν εὐρηται ἡ λέξις *apowoto*, ἄνευ
τῆς *dipa*, ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἰдеоγράμματος παριστῶντος ἀγγεῖον, ὃπερ συνοδεύεται ὑπὸ
ἀριθμοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸ 10· οὕτως, ἐνῶ ἡ λέξις *apowoto*, θεωρουμένη ὡς ἐπιθετι-
κὸς προσδιορισμὸς τῆς *dipa* («δέπας ἀνούατον»), ἐμφανίζεται κειμένη εἰς τὸν ἐνικόν, συνο-
δεύεται ὑπὸ ἀριθμοῦ ἐνδεικνύοντος πολλὰ ἀγγεῖα.

ἀκολούθως, (μὴ θεωρῶν πειστικὴν τὴν ὑπὸ τοῦ VENTRIS προτεινομένην ἐξήγησιν): *tiripo keresijo peke awake kereá.../katame (no?)*...=τρίπους Κρήσιος *φεγγῆς (ἢ *Φεικῆς), ἀαγῆς, χρεῖαι (κε)καδμέ(νος)? *awake*=ἀ(Φ)αγῆς (infragilis) *kereá*=χρεῖαι, δοτ. ἑνικοῦ τοῦ χρεῖα' (ke)katame(no?)=? κεκαδμένος, κεκασμένος τοῦ κέκασμαι.

Σχετικῶς μὲ τὴν λέξιν *mezo*, προτείνει ὡς δυνατὴν τὴν ἀνάγνωσιν *meka* (μέγας), προσδίδων εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 20 σημεῖον τοῦ Bulletin (=A 20, Index) τὰς ἀξίας *k'a*, *k'o* ἀντὶ τῆς *zo*.

ε) Πινακὶς PY Kn 02.

Ὁ FURUMARK (51—52) μεταγράφει καὶ ἐρμηνεύει ὡς ἐξῆς τὸ κείμενον τῆς πινακίδος ταύτης:

1. <i>i-je-to-ge</i>	<i>po-si-da-i-jo</i>	<i>a-ke-ge</i>	<i>wa-tu[de]</i>
=ἰέσθω(ν)-γε	Ποσιδαίω	ἄγε-γε	Ψάστου-δε
<i>pu-ro</i>			
=Πύλος			
2. <i>do-ra-ge</i>	<i>pe-re-po-re-na-ge</i>	<i>a-ke</i>	
=δῶρα-γε	φερεφόρενά?-γε		
3. (16) GOLD/BÉCHER 1 GYN. 2	<γο>- <i>wi-ja</i>	[<i>do-e</i>]- <i>ra</i>	<i>ko-ma-we-te-ja</i>
	διΨῖα	δοέλια	κομαΨεντεῖα
<hr/>			
4. <i>i-je-to-ge</i>	<i>pe-re-?ku,jo</i>	<i>i-pe-me-de-ja-ge</i>	<i>di-u-ja-jo-ge</i>
=ἰέσθω(ν)-γε		Ίφι(?)μηδεία-γε	ΔιΨιαίω-γε
5. <i>do-ra-ge</i>	<i>pe-re-po-re-na-ge</i>	<i>a-(ke) pe-re-?ku</i> ,	GOLD/SCH. 1 GYN. 1
=δῶρα-γε	φερεφόρενά?-γε	ἄγε	
<i>pu-ro</i>			
=Πύλος			
6. <i>i-pe-me-de-ja</i>	GOLD/SCHALE 1	<i>di-u-ja</i>	GOLD/SCH. 1 GYN. 1
=Ίφι(?)μηδεία		ΔιΨῖα	
7. <i>e-ma-a,</i>	<i>a-re-ja</i>	GOLD/BÉCHER 1 ANHP 1	
=Ἐρμάα	Ἀρεῖας?		
<hr/>			
8. <i>i-je-to-ge</i>	<i>di-u-jo</i>	<i>do-ra-ge</i>	<i>pe-re-po-re-na-ge</i>
=ἰέσθω(ν)-γε	ΔιΨῖω	δῶρα-γε	φερεφόρενά?-γε
		<i>a-ke</i>	<i>a-ke</i>
		ἄγε	ἄγε
9. <i>di-we</i>	GOLD/SCHALE 1 ANHP 1	<i>e-ra</i>	GOLD/SCH. 1 GYN. 1
<i>pu-ro</i>			
=Πύλος			
	=ΔιΨει		"Ἡρα

16. Δύο ἰσογράμματα, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον θεωρεῖται ὡς ἀντιπροσωπεῖον χρυσόν τὸ δεύτερον παριστάνει κύπελλον.

10. di-ri-mi-jo di-we i-je<-we> GOLD/SCHALE 1 ANHP 1
 =Δρυμίω? ΔίϜει ἴει(?)
 11. (vacat)

pu-ro (12—16 vacant)
 =Πύλος

¹Οπισθία ὄψις πινακίδος :

1. po-ro-wi-to-jo
 =προϜίτωιο

2. i-je-to-qe pa-ki-ja-si do-ra-qe pe-re-po-re-na-qe
 =ἰέσθω(v)-qe Σφαγίασι δῶρα-qe φερεφόρενά?-qe

pu-ro
 =Πύλος

3. a-ke po-ti-ni-ja GOLD/BECHER 1 ΓΥNH 1
 ἄγε Ποτνία

4. ma-na-sa GOLD/SCH. 1 ΓΥN. 1 po-si-da-e-ja GOLD/SCH. 1 ΓΥNH 1
 Ποσιδαεία

5. ti-ri-se-ro-e GOLD/BECHER 1 do-po-ta GOLD/BECHER 1
 =Τρισηρώει? Δοσπότα

pu-ro (6—10 vacant)
 =Πύλος

Ὁ FURUMARK φρονεῖ, ὅτι τὸ κείμενον τῆς πινακίδος ταύτης ἀφορᾷ εἰς προσφερόμενα δῶρα διὰ θεοὺς καὶ τὰ ἱερὰ αὐτῶν, δῶρα ἀποτελούμενα ἐξ ἀγγείων καὶ ἀρρένων καὶ θηλέων δούλων. Παρατηρεῖ προσέτι, ὅτι αἱ λέξεις ἰέσθω(v)—ἄγε διευκρινοῦνται διὰ τοῦ ὅτι τὸ ὄλον κείμενον ἀντιπροσωπεύει ἐντολήν πρὸς τὸν «ΠρόϜιτος». Διὰ τὴν λέξιν *pererorepa* ὑπομιμνήσκει τὴν λέξιν φέρενα=φερνά. ΔιϜία δοέλα ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν φράσιν θεοῖο δοέλα -(τὴν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένην εἰς ἄλλας πινακίδας : *te-o-jo do-e-ra*). *Αλειᾶ=Ἄλέα, Ἄρκαδίας? Διὰ Δρι- Δρυ-, πρβλ. Δριμῶ - Δρυμῶ *Δρύμιος, πρβλ. τοπων. Δρυμὸς καὶ Ζεὺς Δρύμιος· δέσποτα - δόσποτα. Προσθίεται δὲ ὁ F. ὅτι, μετὰ τῶν ὀνομάτων γνωστῶν θεοτήτων, ὡς Ποσειδῶν, Ἐρμῆς (?), Ζεὺς—Ἥρα (17) καὶ Πότνια (=Δημήτηρ), ἐμφανίζονται εἰς τὴν πινακίδα ταύτην καὶ

17. Ἡ ὑποθετικῶς κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένη λέξις *e-ra* (ἀπαντῶσα καὶ εἰς πολλὰς πινακίδας τῆς Κνωσοῦ), ἣτις ἐνταῦθα ἐρμηνεύεται ὡς σημαίνουσα τὴν θεὰν Ἥραν, φρονοῦμεν ὅτι δυνατόν νὰ ἔχη σχέσιν καὶ πρὸς τὴν ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένην λέξιν *e-ra-wa* (KN 841. 6), καθόσον ἔχομεν καὶ ἄλλα παραδείγματα τελικοῦ -*wa* ὡς πιθανοῦ ἐπιθήματος ἢ καταλήξεως. Τὴν λέξιν ὁμοῦς *erawa* ὁ F. (40) ἀποδίδει διὰ τῆς λέξεως *ελαίϜα(ι)*, φρονῶν ἀφ' ἑτέρου ὅτι ἡ *era* τῶν πινακίδων τῆς Κνωσοῦ εἶναι τοπωνύμιον.

ἄλλα τινὰ ὀνόματα, τὰ ὅποια πιθανῶς ἀντιπροσωπεύουν ἥρωας καὶ ἡρωίδας. Ἡ λέξις *re-re-?ku*, (πέλεκυς?) φαίνεται, κατὰ τὸν F., ἀνευρισκομένη καὶ εἰς τὴν πινακίδα PY Va 01, ὅπου ἀναγινώσκεται ἡ λέξις *re-re-ku-wa-na-ka*, δι' ἣν φρονεῖ ὅτι δύναται νὰ ἀποδοθῇ ὡς πέλεκυς Φάναξ, ἀλλὰ καὶ ὡς Πρεσγυάναξ.

Οἱ VC (Evidence, 95) φρονοῦσιν, ὅτι αἱ λέξεις *ro-si-da-i-jo* καὶ *ro-si-da-e-ja* εἶναι πιθανῶς παράγωγοι μορφῶν τῆς λέξεως *ro-se-da-o* (=Ποσειδάων), ἣτις ἀναγινώσκεται εἰς τὴν πινακίδα KN 5560 *posidaijo*=γεν. πληθ. ? Ποσιδαίων καὶ *posidaeja* =Ποσιδαῖα (θεότης ?).

Ὁ MERIGGI, (20-22), ἀσχολούμενος ἐπίσης μὲ τὴν ἔρευναν τοῦ περιεχομένου τῆς ἐν λόγῳ πινακίδος, φρονεῖ ὅτι *posidaijo* δὲν εἶναι γεν. πληθυντικοῦ προδήλως, κατ' αὐτόν, πρόκειται περὶ λέξεως Ποσιδήιον (τερόν). Διὰ τὴν λέξιν *regerogena* ὁ M. ὑποβάλλει ὡς δυνατὴν τὴν συσχέτισιν πρὸς τὴν λέξιν *περί-πολοι* ἐν τῇ ἐννοίᾳ ἀμφίπολοι—(τὸ οὐδέτερον, κατὰ τὸ ἀνδράποδον).

Τὴν λέξιν *re-re-X* (= *re-re-?ku*, κατὰ FUR.) ὁ MER. θεωρεῖ ὡς γυναικίαν θεότητα, τὴν δὲ λέξιν *rakijasi* ὡς πιθανὴν τοπικὴν δοτικὴν πληθυντικοῦ (πρβλ. Πλαταιᾶσι). Ὡς δύο γυναικείας θεότητας θεωρεῖ καὶ τὰς λέξεις *manasa* καὶ *posidaeja*, ἐκφέρων καὶ τὴν ἀπλὴν εἰκασίαν ὅτι ἡ τελευταία δυνατὸν νὰ ἔχη σχέσιν τινὰ πρὸς τὸ ὄνομα Πασιδέα.

Ὁ MÜHLESTEIN (7) μεταφράζει τὰς λέξεις *do-ra-qe-ro-re-na-qe* : *δορᾶς qe . . . φορτίνας qe* (δέματα).

στ) Πινακὶς PY Er 01, (βλ. εἰκ. 3).

Ὁ PALMER, (35) μεταγράφει τὸ κείμενον τῆς πινακίδος ταύτης ὡς ἔπεται :

1. wanakatero temeno
2. tosojo pema GRAIN 30
3. rawakesijo temeno GRAIN 10
4. (vacat)
5. teretao toso pema CRAIN 30.
6. toso de tereta MEN 3
7. worokijonejo eremo
8. tosojo pema GRAIN 6.

Οἱ VC (Evidence, 99) εἶχον ἐρμηνεύσει αὐτὸ ὡς ἑξῆς :

1. † Φανάκτερον τέμενος
2. τόσσοιο σπέρμα ΠΥΡΟΙΟ 30
3. λαΨᾶγέσιον τέμενος ΠΥΡΟΙΟ 10
5. ? τελεστέων τόσσον σπέρμα ΠΥΡΟΣ 30.
6. τοσσοῖδε τελεσται ANEPES 3
7. worokijonejo ἐρῆμος
8. τόσσοιο σπέρμα ΠΥΡΟΙΟ 6.

Ὁ PALMER χαρακτηρίζει τὸ κείμενον τῆς ἐν λόγῳ πινακίδος ὡς ἔχον ἔξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὸν μελετητὴν τῶν Ἰνδοευρωπαϊκῶν θεσμῶν. Φρονεῖ,

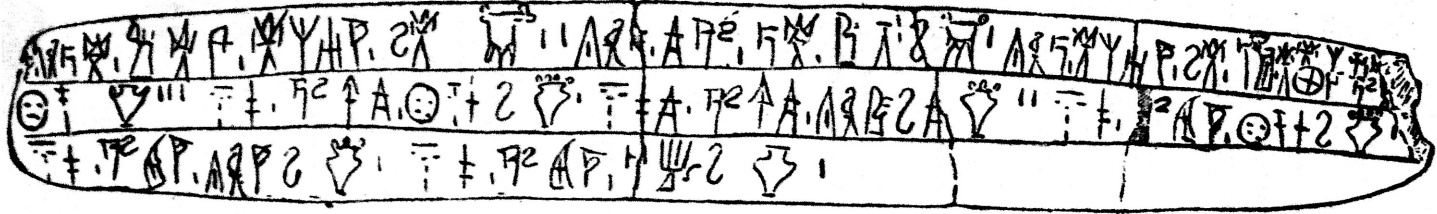


Fig. 2. (Iuv. PY, No 641. βλ. σελ. 193—196).

𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.

Fig. 1. (Iuv. PY Jn 09 βλ. σελ. 190—193)

𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.
 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎. 𓆎𓅓𓆎.

Fig. 3. (Iuv. PY Er 01. βλ. σελ. 193—200).

ὅτι τοῦτο ἀντιπροσωπεύει προδήλως διανομὴν γῆς εἰς μέρη (τεμένη) κατὰ τάξεις, ὑπενθυμίζων σχετικῶς τὴν φράσιν «Ὀδυσσεὺς τέμενος μέγα» (Ὀδ. 17,296). Διὰ τὴν λέξιν *ra wakesijo* συμφωνεῖ μετὰ τῶν VC πρόκειται περὶ ἐπιθετικοῦ παραγώγου τῆς λέξεως *λαφαγέτας* (= «ὁ ἀρχηγὸς τῶν πολεμιστῶν», διότι, κατὰ τὸν P., *λαφὸς* συνδέεται ἀσφαλῶς πρὸς τὴν χετταϊκὴν λέξιν *lahha* = ἐκστρατεία, πόλεμος). Ὁ *λαφαγέτας* κατέχει τὴν δευτέραν θέσιν ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ. Ὁ *Ἰάναξ* λαμβάνει τὸ *wanakatero* († *Ἰανάκτηρος* = ἀνακτόριος, κατὰ VC) *temeno*.

Περαιτέρω ὁ PALMER ἐξετάζει τὴν σημασίαν τῆς ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένης λέξεως *tereta* (= ? *τελεστής*, VC) καὶ προτείνει λύσιν συναγομένην ἐκ τῆς μελέτης τῆς χετταϊκῆς νομοθεσίας, παραθέτων τὰς §§ 40, 41, 46 καὶ 47 τοῦ σχετικοῦ κώδικος (—(προβλ. FR. HROZNY', *Code Hittite*, Paris 1922)). Ἐκ τῆς ἐρεῦνης τοῦ ζητήματος συμπεραίνει καὶ ὁ P. ὅτι *tereta* ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν *τελεστήν*, τὸν ὀφείλοντα τέλος.

Ἡ ἀνάλυσις τοῦ PALMER, ἡ ἀφορῶσα εἰς τὸ σύστημα τῆς Μυκηναϊκῆς ἐγγείου κτήσεως, καταλήγει εἰς τὸ ὅτι ἡ γῆ ἦτο, εἰς γενικὰς γραμμὰς, διανεμημένη εἰς δύο κατηγορίας : «κοινῆς γῆς», ἀνηκούσης εἰς τὸν δᾶμον, καὶ «ἰδιωτικῆς γῆς», τμήμα τῆς ὁποίας ἐδίδοτο εἰς τοὺς *τελεστάς*.

Καὶ ὁ FURUMARK (35) δέχεται ἐπίσης τὴν σχέσιν τῶν λέξεων *wanakatero* καὶ *ra wakesijo* πρὸς τὰς λέξεις *Ἰάναξ* καὶ *λαφαγέτας*, διὰ δὲ τὴν λέξιν *tereta* γράφει ὅτι φαίνεται αὕτη δηλοῦσα ὑπάλληλον' ἐὰν ὅμως, προστίθεται, *tereta* = *τελεστής*, τοῦτο δύναται νὰ συναχθῇ ἐκ τῆς ρίζης τῆς λέξεως τέλος, ἥτις εἰς τοὺς κλασικοὺς χρόνους σημαίνει «φόρος» κλπ.

Ὁ GEORGIEV (94), ἀναγινώσκων τὴν λέξιν *wanakatero* ὡς *wanakatélo*, θεωρεῖ αὐτὴν ὡς γενικὴν τοῦ **Ἰανακτῆρος*, προβλ. ἀνάκτωρ (= ἀνάξ).

Διὰ τὴν αὐτὴν λέξιν ὁ MAPINATOS (146) γράφει : «Ἡ λέξις *βα-να-κατε-ρο*, ἀνάκτηρος, μοῦ φαίνεται δύσκολος εἰς κατανόησιν. Ἀνάλογον ἔχει τὸ δημηρικὸν βασιλεύτερος, ἀλλὰ τὰ συμφραζόμενα νομίζω ὅτι ἀπαιτοῦσιν ἔννοιαν μᾶλλον κολαστικὴν ἢ ἐπιτατικὴν τοῦ ἀνάξ. Ἀπαξ μάλιστα ἀναφέρεται βαναυσουργός, ὅστις συγχρόνως τιτλοφορεῖται ἀνάκτηρος : *Ατουκο ετεδομο βανακατερο ονατο εκε (τοσο)δε πεμο (")* = *Ἄτυχος ἐντεσδόμος ἀνάκτηρος ὄνατον ἔχει, τοσσόνδε σπέρμοι* πυρὸς $\frac{1}{60}$.

Ἐνιαχοῦ δυνατόν νὰ πρόκειται περὶ θεῶν (Διοσκούρων?), πάντως δὲ περὶ προσώπων βασιλικῶν (ἂν εἶναι πρόσωπα), διότι ἀναφέρεται τέμενος : *Ἰανάκτηρον τέμενος (Ἰανάκτηρων τ.?) τόσσοιο σπέρμα κλπ.* Ἴσως καὶ ὁ Ἄτυχος καλλιεργεῖ γῆν ἀνακτέρων».

Ὁ CHADWICK (*Mycenaean*, 13) θεωρεῖ ἐνδιαφέροντα τὸν ἐπιθετικὸν αὐτὸν σχηματισμὸν ἐκ τοῦ *Ἰάναξ* ὁ σχηματισμὸς ἐπιθέτων, γράφει ὁ CH, μετὰ τὸ ἐπίθημα *-τερος*, ὅπερ βραδύτερον ἐχρησίμειεν εἰδικῶς ὡς ἐπίθημα συγκριτικοῦ

18. Εἰς τὴν πινακίδα PY En 02. 5. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς πινακίδας PY En 08. 8. 23. Εο 03. 2, Εο 05. 8 ἀκολουθεῖται τὸ ὄνομα τοῦ κατὰ τὴν «ἀποκριπτογράφειαν» γραφέντος (ka-na-pe-u) pe-ki-ta ὑπὸ τῆς λέξεως *wanakatero*.

βαθμοῦ, ἦτο περισσότερο διαδεδομένος εἰς τὴν πρώιμον ἑλληνικὴν, ὡς μαρτυροῦν τὰ ὀμηρικὰ θηλύτερος, δεξιτερός καὶ παρόμοιοι σχηματισμοὶ εἰς τὴν Ἀρκαδικὴν καὶ Ἡλιακὴν, ὡς ἀρρέντερος.

Ἡ περὶ ἧς πρόκειται λέξις ἀπαντᾷ καὶ ἐν Κρήτῃ, εἰς τὴν πινακίδα KN 976. 1, προσέτι δὲ καὶ ἐν Θήβαις, εἰς ἐπιγραφὴν ἑνὸς ἐκ τῶν ἀμφορέων τῶν ἀνακαλυφθέντων τῷ 1921 ὑπὸ τοῦ ANT. ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΛΟΥ ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Κάδμου. Ἐπιγραφὰς τῶν ἀγγείων τούτων ἀναγινώσκει ὁ BJÖRCK, (120—121) ὡς ἐξῆς, συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυπτογράφειν» :

(¹⁹) C. I=Evans 1. ka-u-no o-da,-ru-wi-jo wa-na-ka-te-ro

C. II=Evans 9, e-u-da-mo wa-to ri-ku-ta-o

C. III=Evans 2, 3, a-re-me-ne wa-to re-u-ko-jo

C. IV=Evans 4, a-re-? -me-ne wa-to re-u-ko-jo

C. VI=Evans 5, 6, pi-pi wa-to ja-ro-no

C. V=Evans 14+17, e-wa-ko-ro [wa-to] ka-ma-ti-jo-jo

C. XIII=Evans 8, (ἀνδρ. ὄνομα εἰς τὴν ὄνομ.) [wa-to?] [da,-] ni-jo-jo

Ὁ BJÖRCK ἀποδίδει: eudamo=Εὐδαμος' ewakoro=Εὐάγορος' are-mene='Αρ(ε)μένης' kauno=Χαῦνος' riri(²⁰)=? Πίρις (προελληνικὸν ὄνομα) reukajo γενικὴ ὀνόματος Λεῦκος' τὸ ὄνομα kamatijo θὰ ἔδει νὰ συσχετισθῆ μάλλον πρὸς τὴν ρίζαν τοῦ κάμνω' ὑπὸ τὸ ὄνομα jaronο δυνατὸν νὰ ὑποκρύπτεται τὸ ὄνομα Ἰάλλων. Ὡς πρὸς τὴν λέξιν wa-to ὁ B. φρονεῖ, ὅτι ἀντιπροσωπεύει προσηγορικὸν (=Φαστός), ὡς προέτειναν καὶ οἱ VC (Evidence, 96) (²¹) Διὰ τὴν λέξιν wanakatero, ὁ B. ἔχει τὴν γνώμην ὅτι δύναται αὕτη ν' ἀντιπροσωπεύῃ ἢ γενικὴν ὀνόματος (Φανακτῆρος) ἢ κτητικὸν ἐπίθετον εἰς τὴν ὀνομαστικὴν, Φανάκτηρος=ἀνήκων εἰς τὸν ἀνακτα, ὡς προτείνουν οἱ VC (Evidence, 96).

ζ) Πινακὶς PY Eb 35.

Οἱ VC παρατηροῦσιν (Evidence, 99) ὅτι ἡ πινακὶς αὕτη περιέχει τὴν μακροτέραν συνεχῆ μυκηναϊκὴν περίοδον λόγου ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνευρεθεισῶν καὶ ἀνακαλύπτουσιν ἐν αὐτῇ τὸ ἀπαρέμφατον ἔχειν (e-ke-e=ἔχεν). Τὸ κείμενον ταύτης μεταγράφουσι καὶ μεταφράζουσιν οὕτω :

1. i-je-re-ja e-ke-qe e-u-ke-to-qe e-to-ni-jo e-ke-e te-o

=ἰέρεια ἔχει κ'ωε εὐχετό κ'ωε etonijo ἔχεν θεῶ

19. C=GIOVANNI PUGLIESE CARRATELLI, Le iscrizioni preelleniche di Haghia Triada in Creta e della Grecia peninsulare, (Monumenti Antichi, XL, 1945, col. 603—608. Πρβλ. Sir ARTHUR EVANS, PM, IV, 2, σελ. 787 κ. ε.

20. Ὁ SITTIG, (98) προτιμᾷ, ἀντι ri-pi, ἀνάγνωσιν ὀνόματος Kankas ἢ Kalchas ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀντιστοίχου κυπρομινωικῆς καὶ κυπριακῆς φωνητικῆς ἀξίας τοῦ σχετικοῦ σημείου.

21. Ἡ λέξις αὕτη ἀπαντᾷ καὶ εἰς τὰς πινακίδας KN 902. 3 (δὲς) καὶ KN 903. 1 —(βλ. εἰκ. 4) ἀλλ' ἀμφίβολον εἶναι ἂν ἡ σημασία ἐαστός· θὰ ἤρμοζεν ἐκεῖ πρὸς τὰ συμφοραζόμενα.

2. ko-to-no-o-ko-de ko-to-na-o ke-ke-me-na-o o-na-ta e-ke-e

= † κτοινούοφ δὲ κτοινάων? κεκειμενάων † ὄνᾶτα ἔχεεν ΠΥΡΟΣ 3 $\frac{57}{60}$

‡ Κατὰ τοὺς VC, ἡ γραφή ἔχεεν ἐπιβεβαιοὶ τὴν παραγωγὴν τῆς καταλήξεως τοῦ ἀπαρεμφάτου ἐκ τοῦ *-esen.

Ἡ φράσις ke-ke-me-na ko-to-na ἀπαντᾷ εἰς πολλὰς πινακίδας τῆς Πύλου, ὧν τὸ κείμενον φαίνεται σχετιζόμενον πρὸς καλλιέργειαν δημητριακῶν (Er 01—Er 05, κλπ.).

Ὁ FURUMARK (36 κ. ἐ.) φρονεῖ ὅτι ἐκ τῶν κειμένων τούτων προκύπτει σαφῶς, ὅτι kotona kekemena=κτοίνα κεκειμενά (?) εἶναι γῆ ἀνήκουσα εἰς τὸ κράτος ἢ εἰς τὸν δῆμον (εἰς πολλὰς ἐκ τῶν πινακίδων ἀναγινώσκεται ὑποθετικῶς ἡ λέξις da-mo=dāmos), ἐνῶ ko-to-na ki-ti-me-na=κτοίνα κτιμένᾶ—ὡς ἀναγινώσκεται εἰς ἄλλας πινακίδας, PY Eo 01—06, κλπ.—ἐνδεικνύει γῆν κατεχομένην ὑπὸ ἰδιωτῶν.

Κατὰ τὸν PALMER, (25), ἡ λέξις kotona ὀρθῶς ἐσχετίσθη ὑπὸ τῶν VC πρὸς τὴν Ροδίαν λέξιν κτοίνα, σημαίνουσαν εἰδὸς τι ἐδαφικῆς διαιρέσεως. Μία κτοίνα, γράφει ὁ P., θὰ ἦτο ἀρχικῶς τμήμα γῆς ἐκχερσωθείσης, καὶ συνεπῶς θὰ ἦτο αὐτὴ ἀρχικῶς ἡ ἰδιωτικὴ κτήσις τῶν ἐκχερσωτῶν. Αὕτη δὲ εἶναι προφανῶς ἡ τεχνικὴ σημασία τῆς λέξεως kitimena εἰς τὰς πινακίδας τῆς Πύλου. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν λέξιν kekemena, ἦν οἱ VC ταυτίζουσι πρὸς τὴν λέξιν κεκειμένα, μετοχὴν παρακειμένου τοῦ κσιμαι, ὁ P. μετ' ἀνάλυσιν τοῦ ζητήματος, ἀγεται εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ λέξις αὕτη σχετίζεται πρὸν τὴν ἑλληνικὴν κοινός, οὐσαν ρηματικὸν ἐπίθετον ἐκ ρίζης *κει.

Ὁ WEBSTER δέχεται ὅτι kotona kitimena θὰ ἐσήμαινε γῆν παραχωρηθεῖσαν εἰς τοὺς ἀρχικοὺς οἰκιστάς, ἐν διακρίσει πρὸς τὴν kotona kekemena, ἣτις εὐρίσκετο εἰς τὴν κατοχὴν τῆς κοινότητος. Αἱ πινακίδες τῆς Πύλου ἐνδεικνύουσι, κατὰ τὸν W., τὴν ὑπαρξίν τριῶν κατηγοριῶν ἐγγείου κτήσεως; temenos, kitimena, kekemena.

Θὰ ἠδύνατό τις νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι αἱ ὑποθετικῶς κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειαν» ἀναγινωσκόμεναι λέξεις kekemena καὶ kitimena ἐμφανίζουσιν ἀσφαλῶς σχέσιν πρὸς τὰς λέξεις kekeme καὶ kitime, ἀντιστοίχως, ἐξ ὧν ἡ μὲν ἀπαντᾷ εἰς τὴν πινακίδα PY Eo 03.2, ἡ δὲ εἰς τὰς πινακίδας PY En 01.3 καὶ En 03.1. Τὸ σημεῖον A 6 τοῦ Index (ὑπ' ἀρ. 6 τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin), εἰς ὃ ἔχει προσδοθῆ ἡ ὑποθετικὴ φωνητικὴ ἀξία na, ἐμφανίζεται πολλάκις ἐν τέλει λέξεων ὡς ἀντιπροσωπεῦον κατάληξιν ἢ ἐπίθημα' ἔχομεν καὶ πολλὰ ἄλλα σχετικὰ παραδείγματα, ὡς εἰς τὰς κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειαν» ἀναγινωσκομένας λέξεις: a-to-mo/a-to-mo-na, a-ja-me/a-ja-me-na, ko-to/ko-to-na, ko-ri/ko-ri-na ke-re/ke-re-na κλπ.—(πρβλ. καὶ τὰ δύο παραδείγματα ἐκ τῆς Lin A: ru-ni/ru-ni-na, HT 25a.2/HT 11b.3, καὶ pa-ni/pa-ni-na 85a.2, 102.2/6b.6, 93a.1,8). Ἀφ' ἐτέρου, εἰς τὴν πινακίδα PY Eb 20.2 ἀναγινώσκεται ἡ λέξις ke-ke-me-no (=ke-ke-me+no?, πρβλ. τὰς κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειαν» ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένας λέξεις: do-ti-jo/do-ti-jo-no, a-ke-re-mo/a-ke-re-mo-no, tu-wi-no/tu-wi-

no-no, a-ja-me/a-ja-me-no, ro-so-ri-jo/ro-so-ri-jo-no, e-ko-so/e-ko-so-no, ta-ra-to/ta-ra-to-no, κλπ.). Ἐναλλαγῆς τελικῶν σημείων, ἀναγινωσκομένων κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειαν» na, no, ἔχομεν ἐπίσης καὶ ἄλλα παραδείγματα, ὡς: wo-zo-me-na/wo-zo-me-no, a-ja-me-na/a-ja-me-no (πρβλ. a-ja-me), ko-to-na/ko-to-no (πρβλ. ko-to), a-ta-na/a-ta-no (πρβλ. a-ta), ke-re-na/ke-re-no (πρβλ. ke-re). Εἶναι λοιπὸν πιθανὸν ὅτι αἱ βασικαὶ λέξεις θὰ ἦσαν αἱ ὑποθετικαὶ kekeme καὶ kitime.

η) Πινακίς KN 04 04, (βλ. εἰκ. 5).

Οἱ VC (Evidence, 100) μεταγράφουσι καὶ ἐρμηνεύουσι τὸ κείμενον τῆς πινακίδος ταύτης, ἀναφερομένης εἰς ἄρματα (chariots), ὡς ἑξῆς:

1. do-we-jo i-qa-e-qa wi-ri-ni-jo o-po-qa ke-ra-ja-pi o-pi-i-ja-pi
= δόρφειος ἰκκ^wο.... Φιρινιὸς? ἄμποκ^wς κεραΐαφι † ὀπιΐαφι
2. I-QI-JA ku-do-ni-ja mi-to-we-sa-e a-ra-ro-mo-te-me-na
= ἰκκ^wίαι Κυδωνίᾱς † μιτόφισσαι ? ἀραροσμέναι

[Κατὰ τὴν ἀγγλικὴν μετάφρασιν: «Chariots of Kydonia painted red ant with joinery work complete The horse...is of wood (=δούρειος; or «of oak»?) and the rail (?) of fig-wood with fittings (?) of horn». Μετάφρασις τῆς ἀγγλικῆς ἀποδόσεως κατὰ MAPINATON (147): «Ἄρματα τῆς Κυδωνίας, βεβαμμένα ἐρυθρὰ καὶ μὲ πλήρη ἐξάρτησιν. Τὰ ἵππο...εἶναι ἐκ ξύλου (=δούρειος ἢ «ἐκ δρυός»?) καὶ ὁ τροχὸς (?) ἐκ συκῆς μετὰ συνδέσμων (?) ἐκ κέρατος»].

Ὁ FURUMARK (56) φρονεῖ, ὅτι τὰ τρία ἐπίθετα (do)-we-jo, wi-ri-ni-jo καὶ ke-ra-ja-pi δύνανται νὰ ταυτισθοῦν μὲ τὰ δόρφειος, Φιρινιὸς (=ἐρινεός?) καὶ κεραΐος. Ἀλλὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς ταῦτα οὐσιαστικά εἶναι δύσκολον νὰ καθορισθῶσι γλωσσικῶς.

Ὁ GEORGIEV (84) προτείνει διὰ τὴν λέξιν opijari ἀπόδοσιν * ὄρπιαφι ἐκ τοῦ * ὄρπια.

Ὁ Ν. ΠΛΑΤΩΝ (158—160) παρατηρεῖ ὅτι, ἀντὶ νὰ ἐξετασθῇ ἀπ' εὐθείας τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατόν νὰ παρέχη ἡ φράσις τῆς 1ης σειρᾶς: do-φe-jo i-κ^wο-ε-κ^wε Φι-ρι-νι-jo ο-πο-κ^wο κε-ρα-ja-πι ο-πι-ι-ja-πι, θεωρεῖται ὡς «αντὲ φάκτο» προελθοῦσα μετάφρασις: ξύλον ἵππο καὶ ἄντυξ (τοῦ ἄρματος) ἐκ ξύλου ἀγριοσυκῆς: μὲ ζεύγματα ἐξ ὁμοῦ, καὶ τοῦτο μάλιστα χωρὶς νὰ δοθῇ ἰδιαιτέρα προσοχή, ἂν ἡ προτεινομένη μετάγραφη: δόρφειος ἵππο.... Φιρινιὸς ἄμποξ κεραΐαφι ὀπιΐαφι εἶναι δυνατόν νὰ σταθῇ λογικῶς καὶ γλωσσικῶς. «Νὰ παρασύρεται δέ τις, προσθέτει ὁ Π., ἐκ περιγραφῶν τοῦ Ὁμήρου εἰς ἀναγνώρισιν ἀναλόγων εἰς πινακίδας λογιστικοῦ ἀρχείου μου φαίνεται λίαν τολμηρόν. Ἐπειδὴ ὁ Λυκάων μὲ ξύλον ἀγριοσυκῆς κατεσκεύασεν ἄντυγα ἄρματος (Ἰλ., Φ 37—38), εἰς πινακίδα ἀρμάτων τῆς Κνωσοῦ τὸ Φι-ρι-νι-jo ο-πο-κ^wο γίνεται ἄντυξ ἐξ ἐρινεοῦ» εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν ὑπάρχει οὔτε ἐρινεός οὔτε ἄντυξ».

Διὰ τὴν λέξιν anijari, ἥτις ἀπαντᾷ εἰς ἄλλας πινακίδας ἄρμάτων—(π. χ. ἐν πινακίδι KN 04 01, σειρ. 1: a-ra-ru-ja a-ni-ja-pi wi-ri-ni-jo o-po-qa ke-ra-ja-pi o-pi-i-ja-pi)—ὁ MERIGGI, (75—76) παρατηρεῖ, ὅτι ὀρθῶς ὁ VENTRIS

διείδεν, ὅτι ἡ κατάληξις -pi ἰσοδυναμεί πρὸς τὴν -φι, ἀντιπροσωπεύουσα τὴν κατάληξιν τῆς δοτικῆς ὀργανικῆς. Δὲν παραδέχεται ὅμως τὴν ἐρμηνείαν τῶν VC «ἤνια» διὰ τὴν λέξιν a-pi-ja, φρονῶν ὅτι anija- θὰ ἦτο μᾶλλον τὸ ὕλικόν ἐξ οὗ ἦτο κατεσκευασμένον τὸ ἄρμα, πιθανῶς εἶδος ξύλου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον (εἰς τινὰς περιπτώσεις) φαίνεται ἐπίσης κατεσκευασμένον ἕτερον μέρος ἐνδεικνυόμενον διὰ τῆς φράσεως o-u-qa, a-pi-ja, ro-si. Ὅτι εἰς τὴν λέξιν a-pi-ja ὑποκρύπτεται ὕλικόν, συνάγεται κατὰ τὸν M. ἐκ τῆς παραλλήλου διατυπώσεως o-u-qa, ro-si, e-re-pa, ἐν ἧ e-re-pa=ἐλέφας ἐπέχει τὴν θέσιν τοῦ anija-. Ἀφ' ἐτέρου, διὰ τὴν ἀνωτέρω παρατεθεισάν λέξιν do-we-jo, ἥτις ἐρμηνεύεται ὡς σημαίνουσα δούρειος, ὁ MERIGGI φρονεῖ ὅτι προδήλως ἔχομεν εἰς αὐτὴν τὸ ἀριθμητικὸν δύο, οὕτω δὲ ἐξηγεῖ τὴν πρῶτην φράσιν τῆς 1ης σειρᾶς τῆς πινακίδος KN 04 04 dowejo iqoqe: «καὶ δύο ἵπποι», ἢ «καὶ μὲ δύο ἵππους».

Ἐπεχειρήθη ἐρμηνεία καὶ πολλῶν ἄλλων φράσεων ἢ λέξεων διαφόρων πινακίδων τῆς Κνωσοῦ καὶ τῆς Πύλου. Δὲν εἶναι ὅμως δυνατὸν νὰ μνημονευθῶσιν ἐνταῦθα ἅπασαι αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς «ἀποκρυπτογραφίσεως» προταθεῖσαι ἀναγνώσεις, διότι τὸ παρὸν ἄρθρον θὰ ἐξετείνεται ὑπὲρ τὸ δέον. Παραθέτομεν, ἐν τούτοις, κατωτέρω ἀριθμὸν τινὰ φράσεων ἢ μεμονωμένων λέξεων, μετὰ τῶν ἐξηγήσεων αἵτινες δίδονται εἰς αὐτάς, πρὸς πληρεστέραν ἐνημέρωσιν τῶν Ἑλλήνων ἀναγνωστῶν (**).

ku-tu-so=χρυσός· a-ku-ro=ἄργυρος· a-ke-ro=ἄγγελος· ka-ko=χαλκός· si-to=σίτος· ta-ra-nu=θρᾶνυς· ta-ra-si-ja=ταλασία· ke-ro-si-ja=γερονσία· pa-si-re-u=βασιλεύς· o-ro-ke-we=*δρυχεύς· no-pe-re-a=νωφελέα (ἀνωφελῆ)· o-pi-ro-qa=ἐπίλοιπος· pa-ka-na=φάσγανα· me-ri=μέλι· te-ra-pe-te=θεραπευτήρ· te-ra-ro-ti=θεραποντίς· ko-wo=κόρφοι (κοῦροι)· qo-u-ko-ro=βουκόλοι· na-u-do-mo=ναυδόμοι· a-ro-u-ra=ἄρουρα· ke-se-nu-wi-ja=ξένφια· we-we-e-a=φερφέα (=ἐρεᾶ)· e-ri-ka=ἐλίκη· ra-pte=φραπτῆρ· ra-pi-ti-ra,=φράπτειραι· re-u-ko-nu-ka=λευκόνυχα καὶ ro-ki-ro-nu-ka=†ποικιλόνυχα — τὰ δύο αὐτὰ ἐπίθετα ἀναφέρονται εἰς pa-we-a=φάρφα (**).

ko-ri-a, da-na=κορίαννον, κορίανδρον, (†κοριάδνον) καὶ ku-pa-ro,=κύπαιρος· αἱ δύο αὐταὶ λέξεις χαρακτηρίζονται ὑπὸ τῶν VC ὡς tu-we-a=θύφα, «spices?».

22. Βλ. καὶ τὸν Index τοῦ ἄρθρου Evidence τῶν VC. Ὁ GEORGIEV δημοσιεύει (σελ. 72—95) ἀλφαριθμητικὸν εὑρετήριον περιέχον περὶ τὰς 1200 ὑποθετικῶς ἀναγνωσκομένας λέξεις μετὰ τῶν προτεινομένων ἐρμηνειῶν. Εὑρετήριον 1556 λέξεων τῆς Lin. B ἐδημοσίευσεν καὶ ὁ VENTRIS περὶ τὰ τέλη τοῦ 1958, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτοῦ, διότι, ὡς εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μὲ πληροφορήσῃ ὁ συγγραφεύς, τοῦτο ἐτυπώθη εἰς ἐλάχιστα ἀντίτυπα.

23. Πρὸς B. BJÖRCK, Σχετικῶς πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ B. (278) ἀναφερομένην λέξιν ko-ro-ki-no-jo=κόρκινος, αὕτη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διορθώσεως τοῦ BENNETT—(Junctions of fragments..., *Minos* III/2, 126)—θὰ ἀνεγινώσκατο ko-ro-ki-no, φαίνεται δὲ ὅτι θὰ ἦτο μᾶλλον κύριον ὄνομα, σχετιζομένη πιθανῶς πρὸς τὴν ὑποθετικῶς ἀναγνωσκομένην λέξιν πινακίδων τῆς Πύλου ko-ro-ki-ja (65 B. 8), ἥτις ἀντιπροσωπεύει κύριον ὄνομα.

Εὑρηνται εἰς τὴν πινακίδα PY Un 08, ἧς τὸ κείμενον μεταγράφεται κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ὡς ἑξῆς :

1. o-do-ke a-ko-so-ta
2. tu-we-ta a-re-ra-zo-o (**)
3. tu-we-a a-re-ra-te
4. ze-so-me-no
5. ko-ri-a,-da-na (ιδεόγρ. καὶ ἀρ. 6)
6. ku-ra-ro, (ὄμοιον ιδεόγρ. καὶ ἀρ. 6, ὡς καὶ ἄλλα ιδεογράμματα συνο-
δευόμενα ὑπὸ διαφόρων ἀριθμῶν).

Ἐὸ MAPINATOS (146) παραθέτει τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἀνωτέρω κειμένου μεθ' ἑρμηνείας, κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ VENTRIS, ὡς ἀκολούθως :

1. ? ὡς δο-κε Α-κ-σο-τας
2. του-βες-ται α-λει-φο-ζο-κο (**)
3. του-βε-α α-λει-φα-τει
4. ζε-σο-με-νοι
5. κο-ρι-α-δα-να (6 μον.)
6. κου-παι-ρο (6 μον.)

— Ὡς (=Οὕτως) ἔδωκεν Ἀξιώτας Θυέστα ἀλειφοζόχρ (**) (?) θύεα ἀλείφατι ζεσομένῳ : κοριάδνα 6 μονάδας, κύπαιρον 6 μονάδας.

Τὴν λέξιν ζεσομένο ὁ CHADWICK (Mycenaean, 8) θεωρεῖ ὡς δυναμένην νὰ συσχετισθῆ πρὸς τὸ ρῆμα ζέω.

Ἐὸ PALMER, (21), μεταφράζων ἐπίσης τὸ κείμενον τῆς πινακίδος ταύτης, γράφει ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Θυέστα (**) ἦτο «ἀλειφαζός».

Τὴν λέξιν arepate ὁ FURUMARK (41) ἀποδίδει διὰ τοῦ ἀλειφάρτε.

Συνεχιζόμεν τὴν παράθεσιν λέξεων :

di-da-ka-re=διδασκαλε[ῖον] ? a-ko-ro-we-e=†ἀχρόφες («of uniform colour» ?) e-to-wo-ko=†ἐντοφορογοί (armourers) to-ko-so-wo-ko=τοξοφορογοί ko-wi-ro-wo-ko=†κοφιλοφορογοί i-je-ro-wo-ko=ἱεροφορογός e-to-wo-ko=ἐντοφορογοί ku-ru-so-wo-ko=χρυσοφορογοί no-ri-wo-ko=*νωροφορογός a-ru-ko-wo-ko=†ἀμπυκοφορογοί to-ko-do-mo=τοιχοδόμοι da,-ru-to-mo=δροτύομοι ai-ki-a,-ri-jo=αιγιαλίοι e-re-ta=ἐρέται pe-re-ku-ta=πρεσγύτας (γέρον) ke-ra-me-we=κεραμηφες ka-ra-we=καῤφες a-pi-po-re-we=ἀπιφοροφες i-ja-te=

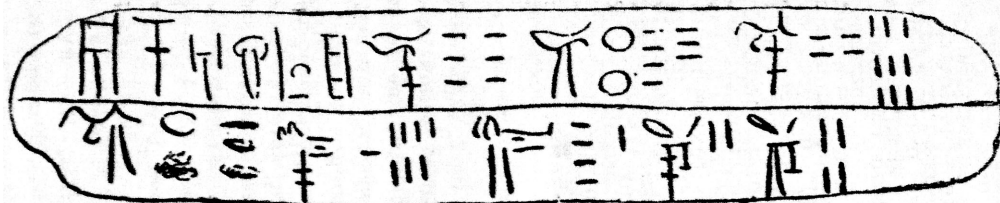
24. Εἰς τὸ κείμενον, τὸ τελευταῖον σημεῖον τῆς δευτέρας λέξεως τῆς 2ας σειρᾶς εἶναι τὸ εἰς ὃ ἔχει προσδοθῆ ἡ ἀξία ο' ἀλλ' εἰς τὴν μετάφρασιν ἀποδίδεται τοῦτο διὰ τῆς συλλαβῆς ·κο=·χφ.

25. Σημειωτέον, ὅτι ἡ ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένη ὡς tuweta λέξις, ἡ ἀποδιδόμενη διὰ τοῦ κυρίου ὀνόματος Θυέστης, εὑρηται ὡς δεύτερον συνθετικὸν μέρος τῆς λέξεως 59 B. 11 (KN 894.4), ἀπαντώσης εἰς πινακίδα τροχῶν ἀρμάτων καὶ ἀναγινωσκομένης κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» o-da-tu-we-ta' δύο ἄλλαι πεντασύλλαβοι λέξεις, ἀρχόμεναι διὰ τοῦ αὐτοῦ πρώτου δισυλλάβου μέρους καὶ ἐπίσης εἰς ὄμοιον περιεχομένου πινακίδας ἀπαντώσαι, εἶναι αἱ 59 B. 10 (KN 0446) καὶ 59 B. 12 (KN 0435), ἀναγινωσκόμεναι ἀντιστοιχῶς o-da-ke-we-ta καὶ o-da-ku-we-ta.

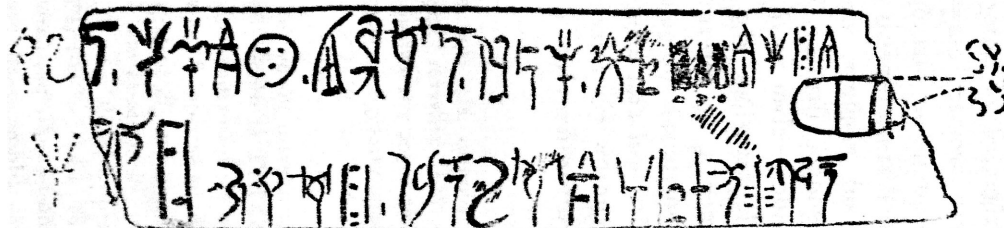
ιατήρ' ta-te-re=σιατήρες' te-ko-to-ne=τέκτονες' ka-ru-ke=κάρουκει (κήρυξ)
 ka-ma-e-u=κμαεύς' o-na-to=†δνατον ἢ ὠνάτον, ἐκ τοῦ ὠνά (πρᾶξις πωλήσεως)
 o-na-te-re=†δνατήρες, ἢ οἱ κατέχοντες ὠνάτων' o-ka=*ὄρχά' pa-ro=παρὸ
 (παρά) a-re-o-te=ἀπεόντες' e-o=ἔών' o-re-ro-te=δφέλλοντες' tu-ka-te-re=
 θυγατέρες (29) re-ḡo-me-no=λειπόμενοι' ka-ke-we o-u-di-do-si=χαλκή/ες οὐ
 δίδονσι' o-o-re-ro-si ri-no o-re-ro (PY, Nη 01.1)=δ δφέλλονσι λίνον, δφελος
 wo-wo=φόφος καὶ πληθυντ. wo-wi-ja=ῥοια' si-a,-ro=σιάλονς' me-ki-ta=
 μέγιστα' ka-ra=καρποί (fruits?, WEBSTER, 11' ἢ οὕτως ἀναγινωσκομένη
 λέξις—72 A.3, Index—εἶναι κοινή εἰς τε τὴν Κνωσὸν καὶ τὴν Πύλον, προσέτι
 δὲ εὔρηται καὶ εἰς πινακίδας τῆς Ἀγίας Τριάδας, Lin. A, πρβλ. PERUZZI
 EM., Aportaciones a la interpretación de los textos minoicos σ. 111)
 ku-su-to-ro-ra,=συστροφή (ἀθροιστικὸν σύνολον, cumulative total)' e-wi-su-
 zo-ko, ἡ λέξις αὕτη φαίνεται περιέχουσα, κατὰ τὸν MERIGGI, 15, τὴν λέξιν
 σύζυγος ἢ τοῦλάχιστον τὴν λέξιν ζυγόν' ro-mi-ni-jo=ποιμνιον ἢ Ποιμνίων,
 Ποιμνίος' a-ra-u-ro=ἄπαυλος ἢ ἄφαυρος?' e-ke-ru-te-ri-ja=ἔχ/καφυτηρία'

26. Ἡ λέξις εὔρηται εἰς τὴν πινακίδα MY Oe 106.2, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἡ ση-
 μασία «θυγατέρες» δὲν φαίνεται παρουσιάζουσα πιθανὴν σχέσιν πρὸς τὰ συμφρα-
 ζόμενα. Ἐπειδὴ πολὺς λόγος γίνεται καὶ διὰ τὰς ἑλληνικὰς λέξεις ποῦ ἀναγινώσκονται, κατὰ
 τὴν «ἀποκρυπτογράφειαν», εἰς τὰς μέχρι τοῦδε δημοσιευθείσας πινακίδας τῶν Μυκηνῶν
 (τὰς ἀνακαλυφθείσας ὑπὸ τοῦ WACE τῇ 1952), παραθέτομεν κατωτέρω κατάλογον τῶν
 μυκηναϊκῶν λέξεων—πρβλ. BENNETT, MY—μεταγράφοντες συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυ-
 πτογράφειαν». (Παρατίθενται μόνον αἱ 78 πλήρεις λέξεις, κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ σχετικοῦ
 καταλόγου τοῦ BENNETT' ἐξ αὐτῶν ἀρκεταὶ εὔρηται καὶ εἰς πινακίδας εἴτε τῆς Κνωσοῦ
 εἴτε τῆς Πύλου, ἢ καὶ εἰς ἀμφοτέρας, ὡς σημειοῦται σχετικῶς ἐν παρενθέσει). (Βλ. καὶ εἰκ. 6)·

1. pa-na-ki, 2. pa-se-ri-jo, 3. pa-we-a, (πρβλ. pa-we-a, KN), 4. pa-we-si-jo, 5. pa-ka
 (PY), 6. te-pa-i, 7. te-ra-wo, 8. to-te-we-ja-se-we, 9. to-so (KN, PY), 10. to-so-ne, 11.
 to-ti-ja, 12. na-su-to, 13. na-ta-ra-ma, 14. di-ke, 15. di-we-se-ja, 16. a-to-ro-ḡo (PY), 17.
 a-na ? (=no ?), 18. a-ḡi-ti-ja, 19. a-ne-a, 20. a-ti ke-ne-ja, 21. a-pi-do-ra (πρβλ. a-pi-do-ro
 KN), 22. a-pi-e-ra, 23. a-ke-ti-ri-ja-i (PY' πρβλ. a-ke-ti-ri-ja, KN, PY), 24. a-ko-ro-ta,
 25. a-z* (KN), 26. mo-i-da, 27. pa-da-wa-so, 28. za-ku-si-jo, 29. ne-wo (KN), 30. re-ka-sa,
 31. i-te-we-ri-di, 32. i-jo-ḡe (πρβλ. i-jo, KN), 33. i-ta-da-wa, 34. sa-pa (KN), 35. ḡo-zo,
 36. ti-tu-so, 37. e-ro-pa-ke-ta (πρβλ. e-ro-pa-ke-u, e-ro-pa-ke-ja, KN), 38. e-u-ro-ro-ḡe
 (πρβλ. e-u-ro-ro-wo, PY), 39. e-ke-ne, 40. e-we-pe-se-so-me-na, 41. pi-ko-da-ke, 42.
 pi-we-ri-di, 43. pi-we-ri-si, 44. wo-ro-ne-ja, 45. ke-re-no (PY), 46. ke-ra-so, 47. de-u-ki-
 jo-ḡe (πρβλ. de-u-ki-jo-jo, KN), 48. ru-ka-ro, 49. wa-a, ta, 50. wa-ra-pi-si-ro (πρβλ. wa-ra-
 pi-si, PY), 51. ta-ra-si-ja (KN, PY), 52. o-te-ra, 53. o-u-ko, 54. o-u-ka, 55. o-no (KN,
 PY), 56. o-ri-ko, 57. o-ta-pa-ro-te-wa-ro, 58. o-ta-ki, 59. o-pe-ra-no-re, 60. tu-ka-te-re,
 61. ko-ro-to, 62. ko-wo (KN, PY), 63. ko-no-?pu-da, ro-ḡe, 64. ko-ma-ta, 65. re-ru-si-nwa
 (KN), 66. pe-re-ke-we (PY), 67. pe-ra-ko-no, 68. we-i-we-sa, 69. ka na-pe-we (πρβλ. ka-
 na-pe-u, ka-na-pe-wo, PY), 70. ka-sa-to (PY), 71. ka-ke-wi, 72. ka-ri-se-u-ḡe (πρβλ. ka-ri-
 se-u, KN, PY), 73. ka-ta-ro (KN), 74. ma-no, 75. ku-so (PY), 76. ku-ka, 77. su, te-ra καὶ
 78. su, ja-to' (τὸ πρῶτον σημεῖον τῶν δύο τελευταίων λέξεων εἶναι τὸ ὑπ' ἀρ. 85 τοῦ πίνα-
 κος τοῦ Bulletin, D13 τοῦ Index, παριστῶν κεφαλὴν χοίρου' ὁ FURUMARK, 112, ἔχει
 προσδώσει εἰς αὐτὸ τὴν ἀξίαν su, ἐπίσης ὁ CARRATELLI, 223, προσδίδει εἰς αὐτὸ τὴν
 ἀξίαν su' ὁ GEORGIEV, 71, προτείνει τὰς ἀξίας δ και sδ).



Εἰκ. 4. (Πιν. KN 903) Ἡ πρώτη λέξις ἀναγινώσκεται κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφίῳν»: wa-to = Φαστός (βλ. σελ. 201), ἡ δὲ δευτέρα a-ko-ra-ja. Τὰ ἰδεογράμματα ἀντιπροσωπεύουν ζῷα (πρόβατα, βόας, χοίρους, ἵππους) μετὰ τῶν σχετικῶν ἀριθμῶν (60, 270, 49 κλπ.).



Εἰκ. 5. (Πιν. KN 04 04· βλ. σελ. 203—204).

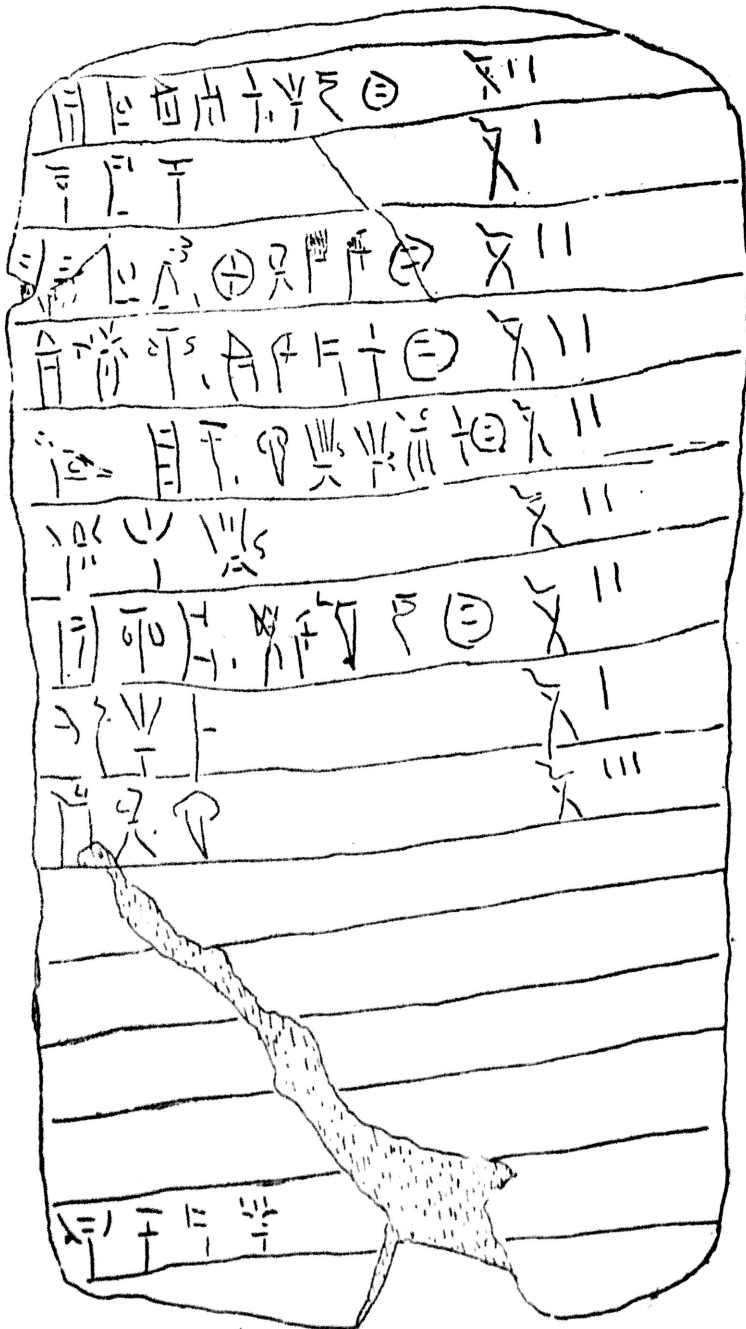
to-ro-no-wo-ko ro-to-ri-jo=θρονοφορογοί πτόλεως· de-u-ki-jo-jo me-no=δευκίου μηνός⁽²⁷⁾· (κατὰ τὸν GEORGIEV, meno=Μένων ἢ *Μείως)Μίνως)· e-ke-ro-qa-no=ἐγγερόποινοι (PALMER, 5), ἀλλ' ἡ λέξις φαίνεται ἀντιπροσωπεύουσα μᾶλλον κύριον ὄνομα, δι' ὃ ὁ GEORGIEV τὴν ἀποδίδει διὰ τοῦ *Ἐκηλοφόνος⁽²⁸⁾· wo-no-qa-so=φοίνωκως (=οἶνον)· we-to=ἔτος· ro-ni-ki-jo=φοινίκιος· me-re-ti-ri-ja=μελέτριαι (γυναικ. ἐπάγγελμα, ἀλετρις)· e-tu-mi-ni-ja=ἐλυμνίαι· ku-su-ro=ξύλον· ri-no re-po-to=λίνον λεπτόν· a-to-ro-qa=ἀρτοπόκωοι=ἀρτοκόποι (ὁ CHADWICK, Myscenaean 14. φρονεῖ ὅτι διὰ τῆς ἀναγνώσεως ταύτης ἐπιβεβαιοῦται ἡ θεωρία τοῦ SCHULZE, καθ' ἣν τὸ δεύτερον συνθετικὸν τῆς λέξεως ἀρτοκόπος σχετίζεται πρὸς τὸ πέσσω, πρβλ. καὶ si-to-ro-qa=σιτοπόκωος=μάγειρος· ὁ PALMER, 23, ἐρμηνεύει: ἀρτοπόκωος=baker, μὲ δεύτερον συνθετικὸν ἐκ τῆς ρίζης *req^w, ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι διὰ τὴν λέξιν ra-wo-ro-qa δυσκόλως δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι σημαίνει: «ἐκείνος ποὺ ψήνει τὴν λαόν», καίτοι ἔχομεν τὸ δημοκόπος· ἐνταῦθα τὸ πορο δυνατόν νὰ ἰσοδυναμῆ πρὸς τὸ -φοβος ἐκ τοῦ *bheg^w=τρέχειν, πρβλ. Δηϊφόβος (<*Dāwibho-g^wos=ὁ τρέπων τὸν ἐχθρὸν εἰς φυγὴν)· qi-ri-ja-to=πρίατο· ki-ri-ta e-ru-ta-ra-ri=κριτή ἐρυθῶφι⁽²⁹⁾· a-ru-do-si=ἀπύδοσις=ἀπόδοσις, (VC: payment, repayment ?, FURUMARK: Abgabe ὡς πρὸς τὴν λέξιν αὐτήν, ἀπαντῶσαν εἰς πολλὰς πινακίδας τῆς Κνωσοῦ καὶ εἰς 4 τῆς Πύλου, ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ σφραγίδος ἐκ Πύλου, ὁ SUNDWALL, σ.8, ὑποσ. 2, παρατηρεῖ ὅτι διὰ τῆς προτεινομένης ἐρμηνείας «ἀπύδοσις» δὲν ἐπιτυγχάνεται ὀρθὴ ἔννοια τῆς σχετικῆς φράσεως εἰς τὰς πινακίδας PY Ma 06, 08, 10, 12)· a-ko-to-no=ἄκτοινοι⁽³⁰⁾, κλπ. κλπ.

27. Ὁ MERIGGI, (26) φρονεῖ, ὅτι εἰς τὰς πινακίδας τῆς Κνωσοῦ ἀναγινώσκονται ὀνόματα ἕξ κρητικῶν μνηῶν: deukijo, wodewijo, diwijo, kargaerijo, rapato καὶ amakoro. (Σημειωτέον, ὅτι ἡ τελευταία λέξις, μετὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ BENNETT—βλ. ἀνωτ. ὑπόσημ. 23—θὰ ἀνεγινώσκετο amakoto). Κατὰ τὸν SITTIG, (82), ὁ μὴν wodewijo θὰ ἦτο ὁ μὴν ὁ ἀφιερωμένος εἰς τὴν ἐν Κρήτῃ τιμωμένην Ἀθηναῶν Φαδίαν ἢ Φαδεῖαν. Ὁ FURUMARK (34) φρονεῖ ἐπίσης, ὅτι ἀνακαλύπτονται εἰς τὰς πινακίδας τῆς Κνωσοῦ ὀνόματα 7 μνηῶν, ἦτοι τῶν ὡς ἀνω 6 καὶ ἑτέρου e-wo jo jo (εἰς τὴν γενικήν).

28. Ὁ PALMER, (23) γράφει, ὅτι ναι μὲν ἡ πρόδηλος ἐρμηνεία τοῦ δευτέρου μέρους τῆς λέξεως θὰ ἦτο -φόνος, ἀλλὰ παρατηρεῖ, τί φονεύουσιν οἱ ἐν τῇ πινακίδῃ ἀναφερόμενοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες; Δύσκολον νὰ παραδεχθῆ τις ὅτι φονεύουσιν ἐγγεῖς, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ σύνθετος λέξις θὰ ἀνεγινώσκετο «ἐγγελοφόνος». Δι' ὃ φρονεῖ ὁ P. ὅτι τὸ -γοπο ὑποκρύπτει -ποινος, *q^wei, e-ray, πληρώνω», ὥστε τὸ πρῶτον συνθετικὸν εἶναι ἐγγερο --, ὑπὸ τὴν σημασίαν «μισθός», πρβλ. ἐγγερα καὶ τὸ κυπριακὸν ὄχερον=μισθός (wages)· καὶ συμπεραίνει ὁ PALMER ὅτι, ἐὰν ἡ ἐρμηνεία του εἶναι ὀρθή, ἡ ὑπαρξίς ἡμερομισθίων ἐργατῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, εἰς τὴν Μυκηναϊκὴν Πύλον εἶναι γεγονός ἐνέχον οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν ἐνδιαφέρον.

29. Ἡ λέξις ki-ri-ta δέον νὰ συσχετισθῆ πιθανῶς πρὸς τὴν λέξιν 64 A. 7 (KN 911.B), ἣτις, ἀναγινωσκομένη ki ri-wo, φαίνεται ἀντιπροσωπεύουσα κύριον ὄνομα· ὑπάρχουν ἄλλα τρία παραδείγματα πιθανῆς σχέσεως τῶν καταλήξεων τῶν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειν» ἀναγινωσκομένων -ta, -wo, ἐξ ὧν τὸ χαρακτηριστικώτερον εἶναι τὸ τῶν λέξεων 11 B. 28 (KN 293) καὶ 12 A.1 (PY Nn 01.4), αἵτινες ὑποθετικῶς ἀναγινώσκονται: di-wi-ja-wo καὶ di-wi-ja-ta, φαίνονται δ' ἀμφοτέραι ἀντιπροσωπεύουσαι κύριον ὄνομα.

30. Δὲν ἐμφανίζεται ὡς πιθανὴ ἡ τοιαύτη ἐξήγησις τῆς λέξεως, ἣτις φαίνεται ἀντι-



Εικ. 6. (Πιν. ΜΥ Α 10^α) αἱ κατὰ τὴν «ἀποκριτογράφειαν» ἀναγνώσεις τῶν ἐν τῇ πινακίδι ταύτῃ τῶν Μυκηναίων περιεχομένων λέξεων παρατίθενται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 26 ὑποσημείωσιν, σελ. 206, ὑπ' ἀριθμούς—κατὰ σειράν τῶν ἐν τῷ κειμένῳ τῆς πινακίδος λέξεων: 50, 82, 12, 7, 72, 39, 38, 78, 63, 45, 49, 47, 26, 56 καὶ 16).

(Δὲν θὰ ἐξετάσωμεν ἐνταῦθα, ἂν ἡ σημασία πολλῶν ἐκ τῶν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένων ὑποθετικῶν λέξεων δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς εὐπρόσδεκτος, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν συμφραζομένων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν ἐνδεικνυομένων συσχετίσεων' πρὸς τοιοῦτον ἔλεγχον ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερα μελέτη).

Πολυάριθμα, ἀφ' ἑτέρου, εἶναι τὰ ὀνόματα προσώπων καὶ τόπων, τὰ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκόμενα. Ὁ TURNER, παραθέτων πίνακα πολλῶν ἐξ αὐτῶν, σημειοῖ ὅτι τὰ ἐπόμενα φαίνονται νὰ εἶναι ἑλληνικά :

Asiatija, Dadarejode (= Δαιδάλεόν δε ?) (*). Daminio, πρβλ. (Ἐπί-) Δαμνος, Ekomeno (?) (*Ορχομενός), Ewiripo (Εὔριπος), Karatija (Καρπαθία ?), Karadoro (Χάραδρος), Kinidija, Korito (Κόρινθος), Korokurajjo (Κροκύλεια ? Κόρυρα ?), Kuririjjo (Κύριος), Kutera (Κύθηρα), Miratija (Μιλάτιαι, ἐκ Μιλήτου?), Pakijana (Σφαγία ?), Perakorajija (Περαχώρα), Pereuronade (**), Posidajjo (Ποτίδαια, κλπ.), Raminio (ἐκ Ραμνοῦντος ? Λήμνου ?), Reukotoro (Λεῦκτρον), Rijo (Ρίον), Uparakirija (Ἵπερακρια), Uurijajjo (Ὀλύμπιος ?).

Ἀπομένει ν' ἀποδειχθῆ, γράφει ὁ TURNER, ὅτι τινὲς ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐναρμονίζονται πρὸς τοὺς μεταγενέστερον τιθεμένους εἰς τὸν χάρτην τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι π.χ. δυνατόν νὰ ὑποτεθῆ : α) ὅτι ὑπῆρχον τόποι τινὲς ἔχοντες τὸ αὐτὸ ὄνομα β) ὅτι οἱ κάτοικοι τόπου τινὸς μετεκινήθησαν παραλαμβάνοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸ ὄνομα. Τοπωνύμια σπανίως ἀπαντῶντα, ἰδίᾳ δὲ ὁσάκις ἐμφανίζονται ὑπὸ μορφήν ἐθνικοῦ ἐπιθέτου (ἐὰν ἡ ταύτισις αὐτῶν γίνεται ὀρθῶς) καὶ ὁσάκις τὸ ἐθνικὸν αὐτὸ εὐρηται συνδεδεασμένον πρὸς ἄλλα τοπωνύμια, θὰ ἠδύναντο νὰ θεωρηθῶν ὡς κείμενα ἔξω τοῦ πολιτικοῦ συστήματος τῆς Πύλου.

Τέλος ὁ TURNER παρατηρεῖ, ὅτι εἰς τὰς πινακίδας PY Cn 02, Vn 01 καὶ ἀλλαχοῦ 9 τοπωνύμια (μὴ περιλαμβανομένου εἰς αὐτὰ τοῦ ὀνόματος τῆς Πύλου (**)) ἐμφανίζονται στενωῶς συνδεδεμένα πρὸς ἄλληλα. Ἡ ἀπουσία τῆς λέξεως

προσωπεύουσα μᾶλλον κύριον ὄνομα, σχετικῶν πρὸς τὴν λέξιν 18 A. 25, ἀπαντῶσαν εἰς τρεῖς πινακίδας τῆς Πύλου καὶ ἀντιπροσωπεύουσαν κύριον ὄνομα, ἀναγινωσκομένην δὲ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» a-ko-to-wo ὑπάρχουν ἄλλα 4 παραδείγματα πιθανῆς σχέσεως τῶν ὑποθετικῶν καταλήξεων -wo καὶ -no, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ τῶν λέξεων 16 A. 10 (KN 316 καὶ PY Cn 12.3) καὶ 16 A.11 (KN 205), ἀναγινωσκομένων ἀντιστοιχῶς : a-ke-ra-wo (= Ἀρχέλαος κατὰ VC, Ἀγέλαος κατὰ GEORGIEV) καὶ a-ke-ra-no.

31. Γράφομεν ἑλληνιστὶ τὰς ἐν παρενθέσει διὰ λατινικῶν γραμμάτων γινομένας ἐπὶ τοῦ TURNER ἀποδόσεις τῶν σχετικῶν λέξεων.

32. Κατὰ τοὺς VC=Πλευρώναδε, εἰς τὴν φράσιν : ereta pereuronade ijote=ἔρεται Πλευρώναδε ἰόντες (PY An 12).

33. Τὸ ὄνομα Πύλος περιλαμβάνεται, ὡς γνωστὸν, εἰς τὸν κατάλογον τῶν 9 πόλεων, ὧν ἦρχε, καθ' Ὁμηρον, ὁ Νέστωρ καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἦσαν (Ἰλ. 2, 591—594) : Πύλος, Ἀρῆνη, Θρόον, ΑἼτυ, Κυπαρισσῆις, Ἀμφιγένεια, Πτελεόν, Ἔλος, Δῶριον. Τὰ εἰς τὰς ἐν λόγῳ πινακίδας τῆς Πύλου ὑποθετικῶς κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκόμενα 9

ριγο (ἦτις, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειν», θεωρεῖται ὡς σημαίνουσα τὸ ὄνομα Πύλος) ἐξ οἰουδήποτε καταλόγου τοπωνυμίων περιέχοντος πάντα τὰ 9 ἄλλα, ὡς καὶ ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν πινακίδων PY Ma, εἶναι ἀξιοσημείωτος. Πρόκειται, ἐπιλέγει ὁ TURNER, περὶ τυχαίας συμπτώσεως, ἢ ἡ ἀπουσία αὕτη ἐνδεικνύει ὅτι ριγο εἶναι ὄνομα διὰ τὸ πολιτικὸν σύνολον, τὰ 9 συστατικὰ μέρη τοῦ ὁποῖου ἀποτελοῦσι τὴν Πύλον;

Κατὰ τὸν WEBSTER, ἐκ τῶν πινακίδων τῆς Πύλου γίνονται γνωστὰ 10 ὀνόματα βασιλέων^(*): a-ri-ḡo-ta (= Ἀμφιβώτας ἢ Ἀμφιφοίτης), a-ri-o (= Ἀμφίων), o-to-wo, ta-we-si-jo, a-ta-no (= Ἀντάνωρ), ke-ko a-ki-to (= Ἀλκίθους), a-ri-ka-ra-do, a-ke-ro (= ἄγγελος, κατὰ VC· κατὰ MERIGGI, 27, πρόκειται περὶ κυρίου ὀνόματος) καὶ ra-ḡo-?-? (πιθανῶς πρόκειται περὶ τοῦ ὀνόματος ra-ḡo-si-jo, πρβλ. PY Jn 01.8)

Παραθέτομεν καὶ ἄλλα τινὰ κύρια ὀνόματα ἐκ τῶν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειν» ἀναγνωσσομένων:

rato=Λατώ, winato=Ψίνατος, aitiḡoḡo=Αἰθίοκ^{ως} (Αἰθίοψ), wanatajo=Φαρναταῖος, pikereu=†Πικρεύς, poroteu=Πλουτεύς, komawe=Κομά^ςΦενς, eukoro=Εὐκόλος, eudewero=Εὐδέ^ςΦελος, aeriḡota=Ἡορβάτης?, poruḡota=Πολυφόντης?, ekoto=Ἐκτώρ, awekeseu=Ἀ^ςΦεξεύς, enekeseu=Ἐνεξεύς, arekeseu=Ἀλεξεύς, parakeseu=Πραξεύς, akireu=Ἀχιλλεύς, epekeu=Ἐπειγεύς, kereteu=Κρηθεύς, kariseu=Χαρισεύς, aiwa=Αἰ^ςΦας, aiworo=Αἰ^ςΦολος, aitarowe=Αἰθαλό^ςΦενς, akamajo=Ἀλκαμαίων, akatajo=Ἀκταῖος, karauko=Γλαῦκος, ekemedē=Ἐχεμήδης, ekedamo=Ἐχέδ^αμος, kurumeno=Κλύμενος, kupesero=Κύπελος, kasato=Ξάνθος, kosouto=Ξοῦθος, e-ne-si-da-o-ne=Ἐνεσιδαώνει, atana potinija=Ἀθάνα Πότνια, enuwarijo=Ἐνυάλιος, rajawo=Παιδών, diwonusojo=Δι^ςΦονύσοιο, ereutija=Ἐλευθία, etewokereweijo=Ἐτε^ςΦοκλε^ςΦήιος^(*), koto=Κώθων, rapato=Λάπα/ηθος (GEORG.) ἢ Λάμπας (? ὄνομα μηνός, FUR.), ariḡawo=Ἀμφίλαος, damokoro (=tamokolo κατὰ GEORG.) =Δήμοκλος, κλπ. κλπ.

Παρατηρεῖ τις, ὅτι ἡ προτεινομένη «ἀποκρυπτογράφεις», ἐδραζομένη ἐπὶ ὑποθέσεων ἐκ τῶν ὁποῖων τινὲς τοῦλάχιστον φαίνονται παραδεκταί, καὶ ἰδίᾳ ὅσον

ὀνόματα πόλεων εἶναι: piku, metapa, petono, rakijasi, a-?ru₂-we, akerewa, eratei, karadoro, rijsjo.

Κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειν», θεωροῦνται ὡς ἀναγνωσσομένα τὰ ὀνόματα τριῶν ἐκ τῶν 9 ὀμηρικῶν πόλεων, ἧτοι: ru-to=Πύλος, ku-ra-ti-se-ja=Κυπαρισσήεις καὶ a-ri-ke-ne-a=Ἀμφιγένειαι.

34. Διὰ τῆς λέξεως βασιλεύς ἀποδίδεται ἢ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειν» ὑποθετικῶς ἀναγνωσσομένη λέξις ra-si-re-u ὁ MERIGGI, (27) φρονεῖ ὅτι ἡ (κατ' αὐτὸν) λέξις basireu θὰ ἠδύνατο ν' ἀποδοθῇ διὰ τῆς λέξεως ἐπόπτης, ἐπιστάτης (Vorsteher).

35. Εἰς τὸν Index ἡ λέξις αὕτη εἶναι κατακεχωρισμένη ὑπὸ δύο λέξεις: 37 A. 17=etewo καὶ 48 A. 11=kereweijo· ἐν τούτοις δὲν ἀποκλείεται ἡ δυνατότης, ὅτι πρόκειται περὶ μιᾶς λέξεως.

ἀφορᾷ εἰς διαφόρους φωνητικὰς ἀξίας ὧν ἡ πιθανότης ἐμφανίζεται ἐνισχυομένη, εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις, διὰ τῆς ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν οὐχὶ βεβιασμένης ἐπιτεύξεως πολλῶν καλῶν ἀναγνώσεων, παρουσιάζει μὲν ἐπιτυχίας ἀξίας μεγίστης προσοχῆς καὶ ὑψίστου ἐνδιαφέροντος, εἰς πλείστας ὁμως περιπτώσεις ⁽³⁶⁾ δὲν ἀποδίδει ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ «ἀποκρουπτογράφησης» βασίζεται εἰς τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι ἔχουσιν ὀρθῶς πᾶσαι αἱ προτεινόμεναι ὑποθετικαὶ φωνητικαὶ ἀξίαι, ὡς καὶ οἱ 10 κανόνες ὀρθογραφίας, οἱ ὑπὸ τῶν VC τεθέντες (Evidence, § 5, σ. 91). Ἐκ τῶν κανόνων τούτων ὁ 3ος ὀρίζει ὅτι τὸ *i* τῶν διφθόγγων γενικῶς παραλείπεται, ἐκτός ἐὰν προηγῆται ἕτερου φωνήεντος, ἐνῶ, κατὰ τὸν 2ον κανόνα, τὸ *v* τῶν διφθόγγων γράφεται κανονικῶς. (Ὁ Ν. ΠΛΑΤΩΝ, 155, παρατηρεῖ, ὅτι κάμνει ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἢ ἔκπτωσιν τοῦ *i* τῶν διφθόγγων, καὶ μάλιστα εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας τὸ *i* τῆς διφθόγγου χαρακτηρίζει διάφορον πτώσιν ἢ διάφορον ἀριθμὸν³⁷ συγγέονται οὕτως ἐνίοτε ὁ ἐνικός καὶ ὁ πληθυντικός, ἢ ὄνομαστικὴ μὲ τὴν δοτικὴν). Ὁ 7ος κανὼν ὀρίζει, ὡς ἤδη ἐμνημονεύσαμεν ἀνωτέρω (βλ. καὶ ὑποσ. 6), ὅτι τὰ σύμφωνα λ, μ, ν, ρ, σ παραλείπονται ὅταν εἶναι τελικὰ ἢ ὅταν προηγῶνται ἕτερου συμφώνου⁽³⁸⁾. Ὁ 8ος κανὼν ὀρίζει, ὅτι τὰ ἀρχικὰ σ- καὶ *F*-φαίνονται παραλειπόμενα πρὸ συμφώνου, ὡς π.χ. *rema* = σπέρμα, *ti-jo* = *F*ρίον. Κατὰ τὸν 9ον κανόνα, τὸ συμφωνικὸν σύμπλεγμα *-vF* γράφεται *nu-w* (ἐπιτυχανομένης οὕτω τῆς ἀναγνώσεως *ke-se-nu-wi-ja* = ξέν^Fια), ἐνῶ ἐξ ἄλλου τὸ ρ πρὸ τοῦ *F* συνηθέστερον παραλείπεται, δι' ὃ *ko-wo* = κόρ^Fος.

Κατὰ τὴν «ἀποκρουπτογράφησιν», ὡς ἤδη ἐλέχθη, δὲν γίνεται διάκρισις μεταξὺ τῶν ὑγρῶν λ καὶ ρ, οὕτω δὲ ἔν καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον ἀναγινώσκεται ἄλλοτε *la* ἄλλοτε *ra*, ἢ *le/pe* ^(36β), κλπ. Προσέτι, δὲν γίνεται διάκρισις μεταξὺ ψιλῶν,

36. Ὁ Ν. ΠΛΑΤΩΝ (156) γράφει σχετικῶς: «Προσπάθεια ἐκ μέρους μου μεταγραφῆς ὀγδοήκοντα πινακίδων ἐκ τῶν μὴ ἀνακοινομένων ὑπὸ τοῦ VENTRIS ἀπέδωσε σχεδὸν καθαρῶς ὀρθητικὸν ἀποτέλεσμα, παρετήρησα δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ πινακίδων εἰς τὰς ὁποίας ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τοῦ V. ὠρισμένα φράσεις πολλὰ παραμένουν αἰνιγματικά».

Καὶ ὁ γράφων προέβη εἰς ἐπανελημμένας δοκιμὰς ἐπὶ τοῦ ὄλου δημοσιευμένου μέχρι τοῦδε ἐπιγραφικοῦ ὑλικοῦ. Τὰ ἀποτελέσματα, κατὰ μέγα μέρος, δὲν ὑπῆρξαν ἀποδοτικά, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν βεβαίως, ὅτι παραδεκταὶ ὀπωσδήποτε ἀναγνώσεις θὰ ἔπρατε νὰ προέρχωνται ἀβιάστως πως, π.χ. ὡς ἡ «τριπόδε» ἐκ τῆς *tripode*, ἀλλ' οὐχὶ ὡς ἡ «σταθμός» ἐκ τῆς *tatomo*. Εἶναι ὁμως ἐνδεχόμενον, εἰς τινὰς τούλάχιστον περιπτώσεις, τὸ μὴ ἱκανοποιητικὸν ἀποτέλεσμα τῶν δοκιμῶν μου νὰ ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκῶν γλωσσολογικῶν γνώσεων.

36α. Σχετικῶς μὲ τὴν παραλείψιν αὐτὴν τῶν συμφώνων ρ, λ, ν, σ (ὡς καὶ τοῦ *i*) ἐν τέλει τῆς συλλαβῆς, ὁ MERIGGI, (68) παρατηρεῖ, ὅτι πᾶσαι αὐταὶ αἱ παραλείψεις ἀλλοιοῦσι σοβαρῶς τὴν ἐμφάνισιν τῶν λέξεων, ἐνῶ ἀφ' ἕτερου, προσθέτει, φαίνεται ἐνιαχοῦ ὅτι οἱ Ἕλληες συγγραφεῖς ἔκαμαν κάποιαν κατάχρησιν τῆς ἐλαστικότητος τῶν μεταγραφῶν, τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπει ἡ παραδοχὴ ἑνὸς τιοῦτου κανόνος ὀρθογραφίας.

36β. Ἐν σχέσει πρὸς τὴν μὴ διάκρισιν μεταξὺ τῶν ὑγρῶν λ καὶ ρ, ὁ MERLINGEN (9) παρατηρεῖ, ὅτι μετὰ μεγάλης πιθανότητος δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἡ γλῶσσα τῆς *Lia*. B ὄντως δὲν ποιεῖται τὴν διάκρισιν ταύτην, ἐνῶ τὸ κυριακὸν συλλαβάριον εἶχε διαφορετικὰ σημεῖα διὰ τὰς συλλαβὰς *r*- καὶ *l*-. Δὲν εἶναι δυνατόν, κατὰ τὸν M., ν' ἀναγνωρίσῃ τις ἐκ

μέσων και δασέων διὰ τὰ οὐρανισκόφωνα, και οὕτω προκύπτουν π. χ. αἱ ἀναγνώσεις: ka-ru-ke=κήρυκι, ka-ra-ma-to=κλασμάτων, ke-ro-si-ja=γερο(ν)σία, ku-ru-ka=Γλύκη, ku-ru-so=χουσός, ka-ko=χαλκός, κλπ. Ἐπίσης δὲν γίνεται τοιαύτη διάκρισις διὰ τὰ χειλόφωνα, δι' ὃ και: ro-me=ποιμήν, pa-ti=Βατις, pa-i-to=Φαιστός, κλπ. Ὡς πρὸς τὰ ὀδοντόφωνα, δὲν γίνεται μὲν διάκρισις μεταξὺ ψιλῶν και δασέων, ἐδόθησαν ὅμως εἰς ἰδιαίτερα σημεῖα φωνητικὰ ἀξία καθ' ὑπόθεσιν ἀντιπροσωπεύουσαι τὰ μέσα· οὕτω π. χ. ἔχομεν ἀφ' ἑνός: ta-ra-si-ja=ταλασία, te-o-jo=θεοῖο, tu-ri-so=Τυλισός, tu-ka-te-re=θυγατέρες, te-mi-ti-ja=Θεμιστίας, και ἀφ' ἑτέρου: do-e-ro=δοῦλος, di-we=Διφεῖ, da-mo=δάμος, κλπ.

Ἀποτέλεσμα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προϋποθέσεων τούτων εἶναι, ὅτι δύναται νὰ γίνεται πολλαπλῆ ἐμφάνισις μιᾶς και τῆς αὐτῆς ὑποθετικῆς φωνητικῆς ἀξίας, τῆς προσδοθείσης εἰς ἓν σημεῖον, ἐπιτυγχανομένης κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον (και διὰ τῆς παρεμβολῆς συμφώνων, τὰ ὁποῖα καθ' ὑπόθεσιν θεωροῦνται ὡς παραλείπομενα) τῆς ἀποδόσεως λέξεων, αἵτινες ἄλλως δὲν θὰ προέκυπτον. Οὕτω λ. χ. ἡ ὑποθετικὴ φωνητικὴ ἀξία te ἔν τέλει λέξεως ἀποδίδεται ὡς ἀντιπροσωπεύουσα καταλήξεις:

-τηρ, -ντες, -ντεις, -ντηρ, -ρτες, -τι, -ρτει, -ντι, -στηρ, -σθη, -θην, -νθην, και εἴ τινα ἄλλην, ὡς π. χ.

pa-te=πατήρ ἢ πάντες· ma-te=μάτηρ ἢ μάντεις· e-ko-te=ἔχοντες· da-ma-te=Δαμάτηρ ἢ δαμαντήρ, δαμαστής· ro-ru-da-ma-te=*πολυδάμαρτες ἢ *πλωδομαστήρ· a-r-e-ra-te=ἀλείφατι ἢ ἀλειφάρτει· e-re-pa-te=ἔλέφαντι· a-mo-te=ἀρομόσθη?, ἢ ἀρομστήρ· a-ro-te-ro-te=ἀμφοτέρωθεν?· e-te=ἔνθεν?

Ἡ ὑποθετικὴ φωνητικὴ ἀξία to ἔν τέλει λέξεως ἀποδίδεται ὡς ἀντιπροσωπεύουσα καταλήξεις:

-τωρ, -θος, -στο, -τος, -ντος, -πτος, -τον, -ντων, -σθω(ν), -ντο, -νθος, -δων, -στος, -των, -θων, -τω, και εἴ τινα ἄλλην, ὡς π. χ.

e-ko-to=*Ἐκτωρ, ko-so-u-to=Ξοῦθος, e-pi-de-da-to=ἐπιδέδαστο, ro-ro-to=Ροῶτος, e-re-pa-to=ἔλέφαντος, a-na-to=ἄναπτος, re-po-to=λεπτόν, e-e-to=

τῶν κειμένων, ἐάν ἡ γλῶσσα τῆς Lin. B εἶχε τ ἢ l' ἐκ τῶν κυπριακῶν σημεῖων, τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὰ ὑγρά, ἀνευρίσκειται ἓν και μόνον ὁμοῖον εἰς τὴν Lin. B, τὸ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφίαν» ἀναγινωσκόμενον ro/lo, ὅπερ εἰς τὸ κυπριακὸν συλλαβάριον ἔχει τὴν ἀξίαν lo. Τοῦτο, προσθέτει ὁ MERLINGEN, θὰ ἐνεδεικνυεν διὰ τὴν Lin. B εἶχε μόνον l, (ἔν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς VC, αἵτινες γράφουσι r).

Ὁ N. ΠΑΤΙΩΝ (156) παρατηρεῖ, ὅτι εἶναι ἀκατανόητος ἡ διὰ τοῦ αὐτοῦ σημεῖου ἀπόδοσις τῶν ἀντιστοιχῶν συλλαβῶν μὲ λ και ρ' ὁ ρωτακισμὸς εἰς τόσον πρῶμα ἑλληνικὰ καίμενα, μάλιστα συγγενῆ μὲ τὰ Ὀμηρικὰ και Κυπριοαρκαδικὰ, ἐμφανίζεται ὡς δυσπαράδεκτος.

Ὁ MERIGGI, (184) φρονεῖ ἔν σχέσει μὲ τὸν ὑποτιθέμενον ταυτισμὸν τῶν ὑγρῶν r και l, ὅτι ἴσως πρόκειται περὶ αἰγυπτιακῆς ἐπιδράσεως εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς μινωικῆς γραφῆς.

Ἐπενθυμιζόμεν. ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ὅτι εἰς τὰς ἐτεσορητικὰς ἐπιγραφάς, εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ὁποίων ὑποκρύπτονται πιθανῶς κατὰ τινὰς λείψανα τῆς γλώσσης τῶν μινωικῶν Κρητῶν, γίνεται σαφὴς διάκρισις μεταξὺ τῶν ὑγρῶν λ και ρ' ὑπάρχουσι μάλιστα και λέξεις εἰς τὰς ὁποίας ἀναγινώσκονται, παραπλεύρως ἀλλήλων, συλλαβαὶ μὲ ἀμφοτέρω τὰ ὑγρά, ὡς π. χ. ... arala (ἐπιγρ. Πραισοῦ «Νόμος», στ. 2), isaluaria (ἐπιγραφή Δρήρου, στ. 2).

*έέντων, i-je-to=ιέστω(ν)-, o-u-di-do-to=οὐ δίδοντο, ka-sa-to=Ξάνθος, ko-ru-to=Κορούδων ἢ Κόρουθος, pa-i-to=Φαιστός, e-so-to=ἔστων, ka-ra-ma-to=κλασμάτων, ko-to=Κώθων, ra-to=Λατώ.

Ἐπάρχουν καὶ ἄλλαι περιπτώσεις διαφόρων ὑποθετικῶν φωνητικῶν ἀξιῶν, πολυτρόπως χρησιμοποιουμένων.

Χαρακτηριστικὰ εἶναι ὅσα γράφουσιν οἱ VC (Evidence, σ. 94) διὰ τὴν ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένην δισύλλαβον κατάληξιν -ro-ta, δι' ἣν διερωτῶνται ἂν αὕτη ἀντιπροσωπεύη: -βάτης, -φοίτης, -φόντης ἢ -βότης; Ὁ PALMER, (18) γράφει, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς παρουσιαζομένας κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν δυσχερείας, ὅτι μία καὶ ἡ αὕτη λέξις, ἀναγινωσκομένη π. χ. a-ko, θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιπροσωπεύη, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προϋποθέσεων τῆς «ἀποκρυπτογραφήσεως», τὰς λέξεις: ἄγω, ἄρχω, ἄγος, ἄχος, ἄσκός, ἄργος, ἄλγος, ἄγχος, ἄγγος, κλπ. Ὅθεν δεόν ἐκ τῶν συμφραζομένων νὰ ἐπιτιμᾶται ἢ πιθανώτερα ἢ ἡ ὀλιγώτερον ἀπίθανος ἐρμηνεία. Καὶ ὁ CARRATELLI, (86) παρατηρεῖ, ὅτι σύστημα τόσον περίπλοκον, ἀλλὰ καὶ τόσον ἀτελές, ἐγείρει προδήλως εἰς πολλὰς περιπτώσεις σημαντικὰς δυσχερείας πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν ὑποκρυπτομένων ἑλληνικῶν λέξεων, ὡς π. χ. pa-si δύναται ν' ἀναγνωσθῆ: πᾶνσι, φασί(ν), βάσις, βάσιν.

Ὁ VENTRIS παρατήρησεν ἄλλοτε, ὅτι δὲν ἦσαν πιθαναὶ αἱ προτεινόμεναι ὑπ' ἐμοῦ ὑποθετικαὶ φωνητικαὶ ἀξίαι σημείων τινῶν (*), τὰ ὅποια ἐμφανίζονται ὡς καταλήξεις διαφόρων πτώσεων μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς λέξεως, διότι π. χ. τρεῖς τοιαῦται ἀξίαι ἀντεστοίχουν πρὸς τὰς -re, -s'a, -ro' (αὗται, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφίαν», ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰς -u, -wo, -we).

Ἡ παρατήρησις τοῦ VENTRIS φαίνεται ὀρθή, ἐν μέρει τοῦλάχιστον. Ἄλλ' ἐὰν δὲν ἀπατώμεθα, καὶ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφίαν» δὲν διαπιστοῦται σταθερὰ συνέπεια ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Ὅπως ἔχομεν μὲν μεταβολὴν καταλήξεων -jo/-ja (συμφώνως πρὸς τὰς φωνητικὰς ἀξίας τῆς «ἀποκρυπτογραφήσεως»), ἀλλ' ἔχομεν καὶ μεταβολάς: -jo/-no, -jo/-to, -jo/-ro ἢ -lo, κλπ. Ἐπίσης, ἔχομεν μὲν μεταβολὰς καταλήξεων -to/-ta, -to/-te καὶ -ta/-te, ἀλλ' ἔχομεν καὶ μεταβολάς: -to/-ro ἢ -lo, -ta/-wo, -to/-wo, κλπ. (**). Εἶναι πολλαὶ αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς πρό-

37. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ σημειοῦμεν ὅτι αἱ ἐπόμεναι ἡμέτεραι φωνητικαὶ ἀξίαι, αἱ ἀπὸ ἐτῶν προταθεῖσαι, εὐρέθησαν σύμφωνοι, ἀπολύτως ἢ ἐν μέρει, πρὸς τὰς τοῦ VENTRIS: a, pa, po, ti, na, ra' tta/t'a (V.da), ta (to), do (de), ka (ke), me (mi), mo (me), li (lu/ru), rē (ra), πρβλ. προσέτι: a, (o), ha (ja), wo (nwa) καὶ to/tu (qe=te).

38. Δὲν ὑποστηρίζομεν βεβαίως ὅτι, εἰς πάντα τὰ σχετικὰ παραδείγματα, ἕκαστον ζεύγος λέξεων ἀντιπροσωπεύει ἀναγκαιῶς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν λέξιν εἰς διαφόρους πτώσεις· ἀλλ' ὑπάρχει μεγάλη πιθανότης ὅτι εἰς πολλὰς τοῦλάχιστον περιπτώσεις (καὶ δὴ δι' ἐκείνας τὰς μεταβολάς, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας ἀνευρίσκεται σημαντικὸς ἀριθμὸς ὁμοίων παραδειγμάτων) πρόκειται περὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς λέξεως, ὡς εἰκάζω ὅτι συμβαίνει π. χ. μὲ τὰς λέξεις τὰς κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφίαν» ἀναγινωσκομένας: ka-ra-u-ro (73 B. 12)/ka-ra-u-jo (73 B. 13) ku-ta-i-to (77 B. 14) / ku-ta-i-jo (77 B. 15) a-ra-ro-mo-te-me-jo (17 B. 8) / a-ra-ro-mo-te-me-no (17 B. 9) wa-da-na-ro (54 A. 6) / wa-da-na-to (54 A. 7) (πρβλ. wa-da-na, 54 A. 5) di-wi-ja-wo (11 B. 23) / di-wi-ja-ta (12 A. 1) (πρβλ. di-wi-ja, 11 B. 22) a-ri-ja-to (16 B. 24) / a-ri-ja-wo (16 B. 25), κλπ. κλπ.

κειται περί μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς λέξεως ἐμφανιζομένης ὑπὸ διαφόρους καταλήξεις, ἢ ὑποθετικῆ φωνητικῆ ἀξία τῶν ὁποίων συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» δὲν χαρακτηρίζεται διὰ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου (89). Ἐκ τῆς εὐρύτερας ἐρεύνης τῶν καταλήξεων καὶ τῆς συσχετίσεως αὐτῶν (40) εἶναι δυνατόν νὰ προκύψωσι περαιτέρω καλὰ ἀποτελέσματα, διαφωτίζοντα πληρέστερον τὰ περὶ τῶν ριζῶν τῶν λέξεων καὶ τῆς ἐν γένει ὑφῆς τῆς μινωικῆς γλώσσης (41). Ἐν τῆς ἐρεύνης, τῆς σχετικῆς μὲ τὰ σημεῖα τοῦ διπλοῦ πελέκεως καὶ τοῦ θρόνου μετὰ σκήπτρου, ἄτινα εἰς τινὰς περιπτώσεις ἐμφανίζονται ὡς πιθανῶς προσδιοριστικά, εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῆ καλυτέρα κατανόησις ὠρισμένων λέξεων.

Ὁ SUNDWALL, (111, 1; 2) παραθέτει 29 περιπτώσεις, καθ' ἃς ἢ μὲ ἀρχικόν σημεῖον τὸν διπλοῦν πέλεκυν λέξις φαίνεται σχετιζομένη πρὸς ἕτερον μὴ περιέχουσαν τὸ σημεῖον τοῦτο. Καὶ ἂν ἔτι ὑποτεθῆ, ὅτι αἱ λέξεις ζευγῶν τινῶν εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ἔχωσι βεβαίαν σχέσιν πρὸς ἀλλήλας, ὅμως δὲν θὰ ἠδύνατό τις βασίμως ν' ἀρνηθῆ, ὅτι αἱ λέξεις τῶν ζευγῶν π.χ. 1, 2, 4, 22 καὶ ἄλλων σχετίζον-

89. Ἐπίσης ἐνδιαφέρουσαι εἶναι καὶ αἱ ἐμφανιζόμεναι ὡς πιθαναὶ σχέσεις μεταξὺ καταλήξεων ἀναγινωσκομένων κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν»: -si-jo / -si-ja, -ta, -to, ko, -ro / -lo, -jo, -wo, ὡς π.χ. «μεταγραφῆ τῶν λέξεων συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν»):

u-wa-si-jo : u-wa-ta, ra-wa-ke-si-jo : ra-wa-ke-ta, tu-ri-si-jo / -ja : tu-ri-ta, κλπ.

(Ὁ CHADWICK παρατηρεῖ σχετικῶς, Mycenaean 8, ὅτι οὐσιαστικά μὲ θέμα εἰς -τ σχηματίζον ἐπίθετα εἰς -σιος : λιϜαγέτας (rawaketa) -λοϜαγέσιος (rawakesi-jo)),

pu-na-si-jo : pu-na-to, ta-ra-si-ja : ta-ra-to, κλπ.

ro-u-si-jo : ro-u-ko, o-wa-si-jo : o-wa-ko, κλπ.

wc-we-si-jo : we-we-ro, ka-da-si-jo : ka-da-ro, κλπ.

pi-ra-si-jo : pi-ra-jo, qe-ra-si-jo / -ja : qe-ra-jo, κλπ.

ke-ro-si-ja : ke-ro-wo, a-ke-si-ja : a-ke-wo, e-ki-si-jo / -ja : e-ki-wo.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ παρατηροῦμεν, ὅτι αἱ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκόμεναι λέξεις tu-ri-so = Τυλιός καὶ ko-no-so = Κνωσός θὰ ἠδύναντο ἐνδεχομένως νὰ ἔχωσι πιθανὴν σχέσιν πρὸς τὰς λέξεις tu-ri (65 A. 3) καὶ ko-no (67 A. 4), ἀντιστοιχῶς πρὸς ἐτέρας 7 ἀναλόγους περιπτώσεις, εἰς τὰς ἐπομένους λέξεις τὰς ἀναγινωσκομένας κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ὡς ἐξῆς :

di-we / di-we-so, ru-na / ru-na-so, ru-ki / ru-ki-so, e-ko / e-ko-so, ke-ra / ke-ra-so, ku-ka / ku-ka-so, re-u-ka / re-u-ka-so.

Ἡ ἀείμνηστος AL. KOBER εἶχεν ὑποδείξει ὡς πιθανὰς πτώσεις μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς λέξεως, εἰς ἑκατέραν τῶν δύο ἐπομένων περιπτώσεων, τὰς κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένας λέξεις : ko-no-so, ko-no-si-jo, ko-no-si-ja καὶ tu-ri-so, tu-ri-si-jo, tu-ri-si-ja, (KOBER, Inflection in Lin. Cl. B: 1-Declension, AJA, vol. L, No 2, 1946).

40. Εἰς τὴν μελέτην μου «Recherches sur les mots minoens» (1952) εἶχον παραθέσει μέγαν ἀριθμὸν παραδειγμάτων σχετικῶν πρὸς καταλήξεις καὶ πρὸς μεταβολὰς αὐτῶν. Κατόπιν νεωτέρας ἐπεξεργασίας τοῦ ὅλου ἐπιγραφικοῦ ὕλικου, προσέβην εἰς συμπληρώσεις καὶ διορθώσεις τῶν σχετικῶν παρατηρήσεων, ἐπιφυλασσόμενος ὅπως ἐν καιρῷ ἀνακοινώσω τὰ πορίσματα τῆς ἐργασίας μου, ἣτις θὰ περιλάβῃ καὶ τὰ ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν νέων πινακίδων τῆς Πύλου καὶ τῶν Μυκηναίων προκύπτοντα συναφῆ στοιχεῖα.

41. Ἐνδιαφερόσασ ἀπόψεις ἐπὶ πολλῶν σημείων ἀφορῶντων εἰς τὴν ὑφῆν τῆς γλώσσης τῆς Linear B ἀναπτύσσει ἡ JANE EL. HENLE εἰς τὴν μελέτην της «A study in word structure in Minoan Linear B» (1953).

ται πρὸς ἀλλήλας, ἀντιστοίχως. Αἱ λέξεις τοῦ ὑπ' ἀρ. 1 ζεύγους ἀναγινώσκονται κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» pa-i-ti-jo/pa-i-ti-ja (=Φαί[σ]τιο[ι]/Φαί[σ]τία[ι]) καὶ a-ra-i-ti-jo. Ὁ SUNDWALL παρατηρεῖ, ὅτι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν θὰ ἔδει νὰ προσδοιῆ εἰς τὸ ἀρχικὸν σημεῖον (τοῦ διπλοῦ πελέκως) προσδιοριστικὴ σημασία διότι, ἐὰν δοθῆ εἰς αὐτὸ ἢ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» φωνητικὴ ἀξία α (*2), θὰ προκύψῃ διὰ τὴν ἑτέραν λέξιν τοῦ ζεύγους (a-ra-i-ti-jo) ἀνάγνωσις Ἐφαί[σ]τιο[ι], ἣτις λέξις δὲν ἀποδίδει ὀρθὴν τινα ἔννοιαν. Ἐξετάζων περαιτέρω ὁ SUNDWALL τὰς λέξεις τοῦ δευτέρου ζεύγους, αἵτινες κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινώσκονται mi-ni-so καὶ a-mi-ni-so (=Ἄμνισός), παρατηρεῖ ὅτι, ἐὰν συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγνωσθῆ ἢ μία λέξις Ἄμνισός, ἢ ἑτέρα λέξις, ἢ ἄνευ τοῦ σημείου τοῦ διπλοῦ πελέκως ὡς ἀρχικοῦ, οὐδὲν ἀποδίδει δι' ὃ καὶ δὲν θεωρεῖ ὡς παραδεκτὴν τὴν ὑπὸ τοῦ VENTRIS προτεινομένην ἀνάγνωσιν (Ἄμνισός).

Ἡ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» προκύπτουσα γλῶσσα θεωρεῖται ὅτι εἶναι ἑλληνική.

Κατὰ τὸν MAPINATON (140, 141): «Ἡ ἀνάγνωσις εὐρίσκεται εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον, καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι ἑλληνική. Ἐκατοντάδες ἀναγινωσκομένων λέξεων καὶ φράσεις ἢ καὶ πινακίδες ὀλόκληροι, δίδουσαι νόημα σαφές, εἶναι ἀδύνατον νὰ ὀφείλωνται εἰς τὴν τύχην. Ἡ δ' ἑλληνικὴ αὕτη γλῶσσα κρύπτεται καὶ ὑπὸ τὰς πινακίδας Β τῆς Κνωσοῦ... Αἱ πινακίδες τῆς Κνωσοῦ, συμφώνως πρὸς ὅσα δύναται σήμερον ἢ ἐπιστήμη νὰ διακρίνη, πρέπει νὰ εἶναι κατὰ 150 τοῦλάχιστον ἔτη, ἴσως καὶ 200, παλαιότεραι τῶν τῆς ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος...Θὰ ἦτο δυνατόν νὰ συναγάγῃ τις τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὀλίγον πρὸ τοῦ 1400 π.Χ. Ἀχαιοὶ κατέλαβον τὴν Κνωσόν... Οἱ Ἀχαιοὶ οὗτοι ἠνάγκασαν τοὺς μινωικοὺς γραφεῖς νὰ προσαρμόσουν τὴν γραφὴν των πρὸς τὴν ἀχαικὴν γλῶσσαν. Εἶναι φανερόν, ὅτι οὐ μόνον ἡ γραφὴ, ἀλλὰ καὶ τὰ ὅλα τῶν γραφῶν ἐκείνων ἦσαν ξένα πρὸς τοὺς φθόγγους τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Τὰ τελικὰ σύμφωνα τῶν λέξεων δὲν γράφονται (ἐνῶ ἦτο δυνατόν νὰ γράφονται), διότι προφανῶς δὲν ἠδύνατο καὶ νὰ τὰ προφέρωσιν οἱ γραφεῖς. Οὕτω γράφεται πα-τέ, μά-τε (πατήρ, μήτηρ). Ἐκ δύο καὶ περισσοτέρων συμφώνων ἐν μέσῳ λέξεως γράφεται συνήθως μόνον τὸ ἐν, πάλιν δι' ἀκουστικὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἀνελληνίστου ὠτὸς (κα-κέ-ου ἀντὶ χαλκεύς, α-το-πό-κο ἀντὶ ἀρτοκόπος, ἐνῶ αἱ μὴ ἑλληνικαὶ λέξεις γράφονται συνήθως πλήρως, λ. χ. Κ(ο)-νο-σό, Α-μ(ι)-νι-σό). Οἱ γραφεῖς οὗτοι τῆς Κνωσοῦ ἐδημιούργησαν σχολὴν, ἣτις διεδόθη καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐνθα ἡ γλῶσσα ἐξηκολούθησε νὰ γράφεται μέχρι τέλους βάσει τῶν αὐτῶν κανόνων. Ζήτημα εἶναι, ἂν Ἕλληνες τὸ γένος γραφεῖς ἔγραψάν ποτε ἐπὶ μυκηναϊκῶν πινακίδων».

Κατὰ τοὺς VC (Evidence, 103), ἐὰν ἢ συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἑλληνικὴ μεταγραφὴ τῶν κειμένων ἔχη ὀρθῶς, ἐμφανίζει ἀναποφεύ-

42. Τὴν ἀξίαν ταύτην εἶχομεν ἤδη προτείνει ἡμεῖς πρὸ δεκαετίας.

κτως μίαν ἀρχαϊκὴν διάλεκτον τοῦ «Ἀρχαϊκοῦ» τύπου· καὶ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν διάλεκτον θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναμένεται, ἐπὶ τῇ βάσει ἱστορικῶν λόγων, ὅτι θὰ ὁμίλων οἱ κάτοικοι τῆς Πύλου καὶ τῶν Μυκηναίων. Ἡ ὀνομασία «Ἀρχαϊκός» ἐχρησιμοποιήθη, προσθέτουν οἱ δύο Ἀγγλοὶ συγγραφεῖς, πρὸς χαρακτηρισμὸν ἐνὸς ὑποθετικοῦ προγόνου τῶν διαλέκτων Ἀρκαδο-Κυπριακῆς καὶ Αἰολικῆς, καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται ὡς ὁ καταλληλότερος ὄρος διὰ τὴν νέαν διάλεκτον. Ὁ δὲ CHADWICK, εἰς νεώτερον ἄρθρον του (Mycenaean, 1, 16—17), γράφει ὅτι ἡ Μυκηναϊκὴ εἶναι μία Ἀνατολικὴ Ἑλληνικὴ διάλεκτος, ἔχουσα συγγένειαν οὐ μόνον μὲ τὴν Ἀρκαδικήν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν Αἰολικὴν. Δυνάμεθα νὰ τείνωμεν, λέγει, ὅπως ἀποδεχθῶμεν τὴν ἄποψιν τοῦ HOFFMANN, ὅτι ἡ Αἰολικὴ καὶ ἡ Ἀρκαδο-Κυπριακὴ εἶναι διαφορισμοὶ μιᾶς προγενεστέρας «Ἀρχαϊκῆς» διαλέκτου καὶ νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι εἰς τὴν Μυκηναϊκὴν ἔχομεν ἓν δεῖγμα τῆς ὑποθετικῆς αὐτῆς διαλέκτου ἢ στενῶς συγγενοῦς πρὸς αὐτήν. Παρὰ τὰς δυσχερεῖας τῆς ἐρμηνείας, προσθέτει ὁ CHAD., τὴν σπάνιν τῶν κειμένων καὶ τὴν ἀτέλειαν τῆς λύσεως, ἢ προκύπτουσα εἰκὼν εἶναι σαφῆς. Οἱ Μυκηναῖοι Ἕλληνες ὁμίλων μίαν διάλεκτον, ἣτις ἦτο ὁ πρόγονος τῆς Ἀρκαδο-Κυπριακῆς, καὶ πιθανῶς ἐπίσης τῆς Αἰολικῆς, καὶ διετήρει ἐπιπροσθέτως πολλὰ ἐκ τῶν παλαιῶν χαρακτηριστικῶν τῶν κληρονομηθέντων ἀπὸ τὴν Ἰνδοευρωπαϊκὴν, ἀλλ' ἐξαλειφθέντων μεταγενεστέως ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς. Ἡ διάλεκτος αὕτη φαίνεται ὅτι διεδόθη εἰς τὸ μεγαλύτερον τμήμα τῆς Νοτίου Ἑλλάδος κατὰ τὴν περίοδον 1400—1200 π.Χ. καὶ δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ ἐνότις αὐτῆς διεσείσθη λόγω τῶν Δωρικῶν ἐπιδρομῶν, αἵτινες ἐπέβαλον μίαν Δυτικὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν Μυκηναϊκὴν περιοχὴν. Κατὰ τὸν CHADWICK, εἶναι ἀξιοσημεῖωτον τὸ γεγονός, ὅτι αἱ τρεῖς κύριαι πηγαὶ τῶν Μυκηναϊκῶν κειμένων, Κνωσὸς (1400 π. Χ. περίπου), Πύλος (1200 π.Χ. περίπου) καὶ Μυκῆναι (1275 π.Χ. περίπου), δεικνύουν μίαν εὐρέως ὁμοίωμορφον καὶ ὁμοιογενῆ διάλεκτον. Πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὑψηλὸς βαθμὸς γλωσσολογικῆς ὁμοιομορφίας ἐπεκράτει εἰς ὁλόκληρον τὴν Νότιον Ἑλλάδα κατὰ τοὺς Μυκηναϊκοὺς χρόνους· ἢ τοῦλάχιστον ὅτι ἓνας ἰσχυρῶς συγκεντρωτικὸς πολιτισμὸς ἐπέβαλλε μίαν κανονισμένην (standard) γλῶσσαν εἰς τοὺς γραφεῖς.

(Θὰ ἠδύνατό τις νὰ διατυπώσῃ, εὐλόγως νομίζομεν, μίαν ἀπορίαν :

Κατὰ τοὺς εἰδικούς, ὁ χρόνος ὁ διαρρέυσας μεταξὺ τῆς συντάξεως τῶν πινακίδων τῆς Κνωσοῦ καὶ τῆς τῶν πινακίδων τῆς Πύλου ὑπολογίζεται εἰς 200 περίπου ἔτη. Ἐν τούτοις ἡ γλῶσσα ἐμφανίζεται ὡς παραμείνασα ὅλως ἀμετάβλητος: σχεδὸν ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς καὶ τὸ αὐτὸ σχῆμα σημείων, ἑκατοντάδες κοινῶν λέξεων, τὸ αὐτὸ ἀριθμητικὸν σύστημα, τὰ αὐτὰ μέτρα καὶ σταθμὰ, ὅμοια ἰδεογράμματα, αἱ αὐταὶ μεταβολαὶ καταλήξεων, γενικῶς πλείσται ὅσαι ὁμοιότητες ἀποδεικνύουσαι ὅτι ἡ γλῶσσα παρέμεινεν ἀναλλοίωτος ἐπὶ δύο ὅλους αἰῶνας. Κατὰ τὸν διαρρέυσαντα μακρὸν τοῦτον χρόνον γενεαὶ γραφῶν διεδέχθησαν βεβαίως ἀλλήλας, γραφῶν λίαν πεπειραμένων καὶ μετ' ἀξιοθιανυμάστου ἐπιμελείας καὶ λεπτολογίας ἐκτελούντων τὸ ἔργον των. Ἡ γλῶσσα, οἷα προκύπτει ἐκ τῆς «ἀποκρυπτογραφῆσεως», ἐμφανίζεται ἐξ ὑπαρχῆς ὡς ἀξιολόγως καλλιεργημένη, μὲ χιλιάδας λέξεων, μὲ οὐσιαστικὰ (ὀνόματα κύρια καὶ προσηγορικὰ) καὶ ἐπίθετα

ἔχοντα γένη, κλίσεις, ἀριθμούς, πτώσεις, με ἀντωνυμίας, με ῥήματα ὅπου ἀνακαλύπτονται διαθέσεις, φωναί, χρόνοι, ἐγκλίσεις, πρόσωπα καὶ ἀριθμοὶ καὶ ἀναδιπλασιασμός, με ἀπαρέμφατα καὶ μετοχάς, με προθέσεις καὶ ἐπιρρήματα καὶ συνδέσμους. Πῶς ἐξηγεῖται—καὶ ἂν ἔτι γίνῃ δεκτὸν ὅτι τὰ ὄτα τῶν πρώτων γραφῶν, ὄντα ἀνελλήνιστα, δὲν ἠδύναντο κατ' ἀρχῆς νὰ συλλάβωσι καὶ ἀποδώσωσι διὰ τῆς γραφῆς πλήρως τὰ παράδοξα ἀκούσματα—ὅτι ἐπὶ 200 ὄλα ἔτη διετηρήθη ἡ αὐτὴ συγκεχυμένη κατάστασις, τῶν τε γραφόντων καὶ τῶν ἀναγινωσκόντων τὰς πινακίδας περιορισμένων πολλάκις, ἐπὶ γενεάς, εἰς ἀβεβαιότητα ὡς πρὸς τὴν ὀρθὴν ἀπόδοσιν καὶ κατανόησιν πολυαριθμῶν λέξεων; Δὲν ἦτο δυνατὸν—καὶ λογικὸν—εἰς τὰ 89 συλλαβικὰ σημεῖα νὰ προστεθῶσι, σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου, ὀλίγα τινὰ ἀκόμη καὶ νὰ βελτιωθῶσιν ἀφ' ἑτέρου οἱ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφίαν» ὑποτιθέμενοι ὀρθογραφικοὶ κανόνες, οὕτως ὥστε νὰ ἐξομαλυνθοῦν βαθμιαίως αἱ περὶ τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν δυσχέρειαι (**); Μετὰ πολλῆς ἐπιφυλάξεως θὰ ἠδύνατό τις νὰ δεχθῆ, ὅτι εἰς ἓν τόσον ἐξειλιγμένον καὶ καλῶς ὀργανωμένον γραφειοκρατικὸν σύστημα οὐδέποτε, παρ' οὐδενός, οὐδαμοῦ ὅπου ἐγράφετο ἡ Linear B, οὐδεμία ἐγένετο σκέψις ἐπὶ 200 ἔτη ὅπως εἰσαχθῆ ποιά τις—ἐλαχίστη ἔστω—μεταρρυθμίσις πρὸς σαφεστέραν ἀπόδοσιν καὶ ἀκώλυτον κατανόησιν τοῦ γραπτῶν λόγου).

Κατὰ τὸν ΒΟΥΪΑΕΡΤ, τινὲς ἐκ τῶν ἐπιτευχθεισῶν ὑπὸ τῶν VC μεταγραφῶν ἀποδίδουσιν, ἐὰν ἐφαρμοσθῶσιν εἰς αὐτὰς ὀρθογραφικοὶ κανόνες οὐδαμῶς ἀπαράδεκτοι, λέξεις καὶ πρὸ παντὸς κλίσεις δυναμένας τελείως νὰ ἀνήκουν εἰς τὴν Ἀρκαδο-Κυπριακὴν διαλεκτικὴν ὁμάδα. Παρὰ τὴν ἐλκυστικότητα ὁμοῦ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων, προσθέτει ὁ Β., ἅτινα ἐπιβεβαιούσι πλήρως τὴν

43. Ὁ Ν. ΠΛΑΤΩΝ (154—155) παρατηρεῖ σχετικῶς, ὅτι ἡ γραφὴ τῶν πινακίδων, ὡς ἐμφανίζεται ἀποδίδουσα μετὰ τὴν λίαν ἰδιόρρυθμον ὀρθογραφίαν τῆς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἀποτελεῖ σύστημα ἀτελέστερον παντὸς ἄλλου μέχρι σήμερον γνωστοῦ εἰς τοὺς μεγάλους κύκλους πολιτισμοῦ. Τόσον ἀτελῶς ἀποδιδόμενα κείμενα θὰ ἀπετέλουν σειρὰν γρίφων, τῶν ὁποίων ἡ ἀνάγνωσις θὰ ἦτο προβληματικὴ· ἀρκεῖ νὰ σημειωθῆ, γράφει, ὅτι μικραὶ ἰδίως λέξεις δύνανται ν' ἀναγνωσθοῦν κατὰ 15—20 διαφόρους τρόπους. Παραμένει δὲ ἀνιγματοειδὲς, διατι θὰ ἔγραφον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἀφοῦ ἀπαξ προήχθησαν εἰς τὴν κατ' ἀνάγνωσιν ἀπόδοσιν τῶν συλλαβῶν· ἀφοῦ ἀπέδιδον τὴν συλλαβὴν πτα ὡς πα-τα, διατι θὰ ἔγραφον τὴν συλλαβὴν μνα ὡς να καὶ τὴν συλλαβὴν στα ὡς τα;

Ἡ HENLE ἀφ' ἑτέρου παρατηρεῖ, ὅτι εἰς πᾶσαν παλαιὰν συλλαβικὴν γραφὴν εὐρίσκουμεν ὅτι ὁ κανὼν εἶναι νὰ γράφονται αἱ λέξεις με περισσότερα μάλλον παρὰ με ὀλιγώτερα. Δὲν ὑπάρχει γνωστὸν σύστημα γραφῆς παραλείπον σύμφωνα, ὡς καθορίζουν οἱ κανόνες ὀρθογραφίας τοῦ VENTRIS. Ὅπου δὲν γράφονται τὰ φωνήεντα, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ σκελετὸς μιᾶς λέξεως εἶναι τὰ σύμφωνα αὐτῆς, εἰς οἵανδήποτε γλῶσσαν.

Ἡ HENLE ἐκφράζει τὴν γνώμην, ὅτι ὑπάρχουν ἐνδείξεις καθ' ἃς τὰ αἰγυπτιακὰ ἱερογλυφικὰ ἐπηρεάσαν τὰ κρητικὰ ἱερογλυφικὰ. Εἰς τὴν Κρήτην ἡ γραμμὴ τῆς ἐξελίξεως εἶναι σαφής: Ἡ Lin. A εἶναι ἐξελίξις ἀπὸ τὰ κρητικὰ ἱερογλυφικὰ, ἡ δὲ Lin. B ἔχει στερεῶν θεμέλιον ἐπὶ σημείων τῆς Lin. A. Κάποια αἰγυπτιακὴ ἐπίδρασις πρέπει νὰ ἔφθασεν

«ὑπόθεσιν ἐργασίας», «δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ βεβαιώσω ὅτι ἡ γραμμικὴ γραφὴ Β ἀπεκρυστογραφήθη: εἰς τὰς ἐργασίας του ἐπὶ τῆς γραφῆς ταύτης ὁ κ. V. GEORGIEV φθάνει εἰς συμπεράσματα ὅπως διάφορα, ἀλλὰ λίαν ἱκανοποιητικὰ ἐν τῷ συνόλῳ (καὶ τὰ ὁποῖα ἄλλωστε ἐπιβεβαιοῦνται ἐν μέρει), καίτοι προσδίδει εἰς τὰ σημεῖα ἀξίας ἄλλας ἀπὸ ἐκείνας τὰς ὁποίας προσδίδουν εἰς αὐτὰ οἱ κ. κ. V καὶ C -(ἡ αὐτὴ ἀξία δι' 9 σημεῖα, συγγενῆς ἀξία δι' 7 ἄλλα, ἐπὶ 65 σημείων)» (44).

Κατὰ τὸν LEJEUNE, τὰ ὑπὸ τῶν VC ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ἐπιβεβαιοῦν τὴν βασιμότητα τῆς ὑπὸ τῶν δύο Ἑλλῶνων συγγραφέων υἰοθετηθείσης προσωρινῆς ὑποθέσεως· πρόκειται περὶ ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐννοεῖται, προσθέτει ὁ L., δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ πᾶν εἶναι βέβαιον. Ἡ ἀναγινωσκομένη γραφὴ δὲν κάμνει διάκρισιν μεταξὺ τῶν ὑγρῶν οὔτε μεταξὺ τῶν χειλοφώνων, ἐκτὸς (ἀρκετὰ περιέργως) ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ὀδοντόφωνα. Δὲν ἀνεγνωρίσθησαν μέχρι τοῦδε σημεῖα διὰ *ha, *he, κ.λ.π. (aspiration initiale), τοῦθ' ὅπερ, ὡς εὐνόητον, δὲν ἀποδεικνύει ὅτι δὲν ἐπροφέροντο. Οἱ συγγραφεῖς φρονοῦσιν ὅτι ἐταύτισαν προσέτι ἐν σημείον πρὸς τὴν ἀξίαν pte (?) καὶ ἐν ἄλλο σημείον πρὸς τὴν δίφθογγον ai (?). Θὰ ἀπαιτηθῆ ἀκόμη μακρὰ καὶ λεπτομερῆς ἐργασία πρὸς διόρθωσιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἀξιῶν.

Αἱ λεπτομέρειαι τῶν ἀναγνώσεων, παρατηρεῖ περαιτέρω ὁ LEJEUNE, ὡς καὶ αἱ τῶν μεταγραφῶν θὰ παραστῆ ἀνάγκη νὰ ἀναθεωρηθοῦν καὶ συμπληρωθοῦν.

Ἡ πινακὶς τοῦ BLEGEN (Πύλος, 1952) ἐπιβεβαιοῖ κατ' ἐκπληκτικὸν τρόπον τὴν ἀποκρυστογράφησιν τοῦ VENTRIS. Ἀναγινώσκονται ἐν αὐτῇ αἱ λέξεις: ti-ri-ro-de (τρίποδε), ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 2, ti-ri-ro (τρίπος), ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1, di-ra... k^we-to-ro-we (δέπας... *τετρ-ῶ^wες), ἀκολουθούμεναι ὑπὸ σχήματος ἀγγελίου μὲ 4 λαβὰς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ 1, di-ra-e... ti-ri-o-we-e (δέπας... *τρι-ῶ^wες), ἀκολουθούμεναι ὑπὸ σχήματος ἀγγελίου μὲ 3 λαβὰς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ 2, di-ra... a-no-we (δέπας... *ἀν-ῶ^wες), ἀκολουθούμεναι ὑπὸ σχήματος ἀγγελίου ἀνευ λαβῆς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ 1.

Ὅθεν δέον νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐπιτευχθεῖσα ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποκρυστογραφήσεως. Ὅσον παραμορφωμένη καὶ ἂν ἐμφανίζεται ἡ ἑλληνικὴ διὰ τῆς συλλαβικῆς γραφῆς, συμπεραίνει ὁ LEJEUNE, εἶναι βέβαιον ὅτι, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐργασιῶν τῶν VENTRIS καὶ CHADWICK, τὰ προσεχῆ ἔτη θὰ προσκομίσωσι πολυτίμους ἐνδείξεις ἐπὶ τῆς χρονολογίας τῶν φωνητικῶν μεταβολῶν καὶ τῆς κατανομῆς τῶν διαλεκτικῶν γεγονότων κατὰ τὴν δευτέραν χιλιετηρίδα. Μετὰ ψηλαφήσεις ἡμίσεος αἰῶνος εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνατολὴν μιᾶς μεγάλης ἀνακαλύψεως.

Κατὰ τὸν DOW -(τοῦ ὁποίου τὸ ἄρθρον «Minoan Writing» ἀποτελεῖ

ἐκ τῶν μινωικῶν ἱερογλυφικῶν, διὰ μέσου τῆς Lin. A, μέχρι τῆς Linear B Ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς αἰγυπτιακῆς ὀρθογραφίας εἶναι ἡ σαφὴνεια, ἀπόλυτος δηλ. ἀρνησις τῶν ὀρθογραφικῶν κανόνων τοῦ VENTRIS.

44. Ὁ συγγραφεὺς ὑπονοεῖ προφανῶς ἄλλας προγενεστέρας τῆς «État...» ἐργασίας τοῦ GEORGIEV, καὶ δὴ καὶ τὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Problèmes de la langue Minoenne», (Sofia, 1958).

πηγήν πολυτίμων στοιχείων δια τὴν ὅλην ἱστορίαν τοῦ προβλήματος)· ἡ Linear B ἔρχεται πρὸ ἡμῶν πλήρως ἀνεπτυγμένη, ἀλλ' ἡ πορεία τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς δὲν ὑπῆρξεν αἰφνιδία. Ἡ δημιουργία νέας γραφῆς ἐκ τῆς Lin. A θὰ παρατάθη ἐπὶ σημαντικὸν χρόνον, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ γραφή ἔπρεπε νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς διάφορον γλῶσσαν. Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται γλῶσσα ἦτο Ἑλληνική, παρατεταμέναι προσπάθειαι θὰ ἀπητοῦντο πρὸς δημιουργίαν σημείων ἅτινα θὰ ἀντεστοίχουν πρὸς φθόγγους. Τίθεται τὸ ἐρώτημα, γράφει ὁ DOW: Διατι ἐδημιουργήθη νέα γραφή καὶ διατι δὲν ἐχρησιμοποιήθη ἡ Lin. A; Τὸ αἴτιον δὲν ἦτο ἀπλῆ ἐπιθυμία νεωτερισμοῦ· τὰ ἀριθμητικὰ διητηρήθησαν οὐσιωδῶς ἄθικτα. Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀπλουστέρα: Οὐδεὶς θὰ ὑπεβάλλετο εἰς ὄλον τὸν κόπον τὸν ἀναγκαῖον πρὸς δημιουργίαν τῆς Lin. B, ἐὰν μὴ ἐπανειλημμένοι προσπάθειαι εἶχον ἀποδείξει ὅτι ἡ Linear A ἦτο ἀκατάλληλος διὰ τὴν Ἑλληνικὴν.

Ὡς πρὸς τὸν τόπον, ὅπου ἐγεννήθη ἡ Lin. B, ὁ DOW γράφει ὅτι δὲν ὑπάρχουν μαρτυρίαι ἀποδεικνύουσαι σαφῶς, ἂν ἡ Linear B ἀνετύχθη εἰς τὴν Κνωσὸν ἢ εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα. Ὁ DOW ἀναπτύσσει τοὺς λόγους δι' οὓς φαίνεται ἀπίθανος ἡ θεωρία κατὰ τὴν ὁποίαν, ἐπειδὴ ἡ Lin. B ἐχρησιμοποιεῖτο ἐπὶ δύο αἰῶνας καὶ εἰς πολλὰς πόλεις τῆς ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος, θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι αὕτη ἐδημιουργήθη ἐκεῖ. Βεβαίως, ἐὰν οἱ Ἕλληνες εἶχον δημιουργήσει τὴν Lin. B εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα, θὰ ἠδύναντο νὰ τὴν μεταφέρουν εἰς τὴν Κνωσὸν δι' ἀγνώστους εἰς ἡμᾶς σκοπούς, ἀλλὰ φαίνεται πολὺ πιθανώτερον ὅτι ὁ λόγος, δι' ὃν ἡ Lin. B ἐχρησιμοποιεῖτο εἰς τὴν Κνωσὸν, ἦτο διότι ἐκεῖ τὸ πρῶτον οἱ Ἕλληνες ἀντελήφθησαν τὴν χρησιμότητα τῶν γραμμάτων, ἐκεῖ προεκάλεσαν τὴν δημιουργίαν τῆς Lin. B ἐκ τῆς Lin. A, ἥτις ἦτο οἰκεία εἰς τὴν Κνωσὸν καὶ εἰς τὴν Κνωσὸν πρωτίστως ἀπεφάσισαν νὰ χρησιμοποιήσουν αὐτήν. Ὅταν οἱ Ἕλληνες, συνοψίζει ὁ DOW, ἔφθασαν εἰς τὴν Κνωσὸν, ἀναμφιβόλως εὗρον τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἀνακτόρου, πιθανῶς ὀλίγα καὶ πτωχά, τηρούμενα εἰς τὴν Lin. A. Εὗρον τὴν Lin. A ἀνεπαρκῆ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν. Πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποδοτικωτέρας φορολογίας καὶ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν ἐζήτησαν τὴν Κρητικὴν βοήθειαν εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς Lin. B. Ἐπρόκειτο δι' ἓν κατὰ τὸ ἥμισυ νέον συλλαβάριον εἰδικῶς διὰ μίαν γλῶσσαν μηδέποτε προηγουμένως γραφεῖσαν. Ἐὰν τὸ νέον συλλαβάριον δὲν ἦτο καλῶς προσηρμοσμένον πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι οἱ Μινῶι δὲν ἠδύναντο νὰ πράξωσι τι καλύτερον διὰ τοὺς κυριάρχους αὐτῶν.

Ὁ MERLINGEN, προβαίνων εἰς γλωσσολογικὴν ἔρευναν σχετικὴν μὲ τὴν Lin. B, συμπεραίνει, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ἡ γλῶσσα τῆς Lin. B δὲν ἦτο κυρίως Ἑλληνική, ἀλλὰ πιθανῶς μία Ἑλληνική εἰς τὸ στόμα ἐνὸς πολὺ ξένου ὑποστρώματος· ἡ γλῶσσα τῆς Lin. B δὲν ἦτο ἡ γλῶσσα τοῦ μυκηναϊκοῦ ἀνωτέρου στρώματος, (δὲν ἦτο ἀρχαιο-ἀχαική). Ἡ γλῶσσα τῆς Lin. B προῆλθε πιθανῶς ἐκ τούτου, ὅτι οἱ γραφεῖς τῆς Lin. A παρέλαβον τὴν γλῶσσαν τῶν Ἑλλήνων οἰτινες, ἀκολουθοῦντες τοὺς Μυκηναίους, εἶχον εἰσβάλει εἰς τὴν Κρήτην ἤδη πρὸ τοῦ

1400 (1500 ἢ ἔνωριότερον). Εἰς τὴν Lin. B οὐ μόνον δὲν ἐγράφετο ἡ γλῶσσα τῶν μινωικῶν Κρητῶν, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ τῶν νέων κυριάρχων, τῶν Μυκηναίων (*Αχαιῶν). Ἐγράφετο, πιθανῶς ἀπὸ τοῦ 1400 π.Χ., ἡ Lin. B εἰς τὴν γλῶσσαν ἐνὸς λαοῦ ὅστις προῆλθεν ἐκ τῆς μεταναστεύσεως τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Κρήτην. Σημαντικὸν εἶναι σχετικῶς τὸ γεγονός, ὅτι ὁ λαὸς οὗτος μετ' αὐτὴν τὴν γλῶσσαν προφανῶς ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Κρήτης εἰς τὴν Πελοπόννησον: ἡ Lin. B τοποθετεῖται περὶ τὸ 1400 εἰς τὴν Κρήτην, περὶ τὸ 1200 εἰς τὴν Πύλον, περὶ τὸ 1275 εἰς τὰς Μυκήνας. Ἡ γλῶσσα αὕτη, συνεπεῖα τῆς «αἰγαιακῆς καταστροφῆς», ἀπέθανεν ἢ Ἑλληνικῆ προέρχεται ἐκ μιᾶς διαλέκτου, ἣτις κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Lin. B δὲν ἐγράφετο. Οὔτε ἡ Μυκηναϊκὴ οὔτε ἡ Μινωικὴ—αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνωτέρων στρωμάτων—ἐγράφοντο οὐδὲ καὶ εἰς τὴν Lin. A εἰς τὴν Lin. A ἐγράφετο μία παλαιότερα γλῶσσα (μὴ Ἰνδοευρ).

Ἡ HENLE παρατηρεῖ ὅτι αἱ παρεχόμεναι μεταγραφαὶ εἶναι πλήρεις νέων λέξεων καὶ νέων τύπων. Μία πλήρης καὶ κατανοητὴ ἀποκρυπτογραφῆσις θὰ ἀπέτελει ἀπόδειξιν διὰ τοιοῦτους τύπους. Ἄλλ' ὅταν μία ἀποκρυπτογραφῆσις δὲν εἶναι οὔτε πλήρης οὔτε κατανοητὴ, αἱ μεταγραφαὶ δὲν ἀποτελοῦν ἀπόδειξιν ὑπὲρ τῶν νέων τύπων, ἀλλ' οἱ ἀποκαλούμενοι νέοι τύποι φαίνονται ἀποτελοῦντες μᾶλλον ἀπόδειξιν κατὰ τῶν μεταγραφῶν.

Οἱ ὑποστηρικταὶ τῆς «ἀποκρυπτογραφῆσεως», λέγει ἡ HENLE, ἰσχυρίζονται διὰ τὴν Linear B γράφει ἑλληνικὴν γλῶσσαν κατὰ τόσον παράδοξον τρόπον, διότι ἡ γραφὴ ἦτο προωρισμένη δι' ἄλλην γλῶσσαν, καθ' ὑπόθεσιν διὰ τὴν μινωικὴν, τὴν ἄγνωστον γλῶσσαν τὴν ἀντιπροσωπευομένην ὑπὸ τῆς Lin. A. Εἶναι ὁμως ἀληθές, ὅτι τὸ ἡμισυ μέχρι τῶν δύο τρίτων τῶν 66 συχνοτέρων συλλαβικῶν σημείων τῆς Lin. B παρελήφθησαν ἀπὸ τὸ συλλαβᾶριον τῆς Lin. A. Ἡ Lin. B ἐπρόσθεσεν ἀριθμὸν τινα νέων σημείων—τὸ ἓν τρίτον μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν ἐν λόγῳ 66 συχνοτέρων σημείων—ὡς καὶ σπάνιά τινα σημεία. Τοῦτο ἀποτελεῖ λίαν δραστηκὴν ἀναθεώρησιν τοῦ συλλαβαρίου τῆς Lin. A, ἡ ὁποία θὰ ἔγινε μόνον διὰ τὴν προσαρμοσθῆ ἡ γραφὴ εἰς τὴν καταγραφὴν ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐν ριζικῶς λοιπὸν μεταβληθὲν συλλαβᾶριον τῆς Lin. A δὲν φαίνεται δικαιολογοῦν τοὺς κανόνας ὀρθογραφίας.

Ἐφόσον ἡ Lin. B παρέλαβε μόνον μερικὰ ἐκ τῶν παλαιῶν σημείων τῆς Lin. A καὶ εὔρεν ἀναγκαῖον τὴν προσθήσθαι ἄλλα σημεία, φαίνεται λογικὸν τὴν ὑποθέσωμεν, ὅπως κάμνει καὶ ὁ VENTRIS, ὅτι ἡ Lin. B ἐδέχθη καὶ τὰς φωνητικὰς ἀξίας τῶν παραληφθέντων σημείων. Τὰ νέα σημεία θὰ προσετέθησαν, ἐπειδὴ διὰ μόνων τῶν φωνητικῶν ἀξιῶν τῆς Lin. A δὲν ἠδύναντο τὰ γραφοῦν ἑλληνικὰς λέξεις. Θὰ ἦτο π. χ. πολὺ λογικὸν τὴν ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ Lin. A, ὡς καὶ τὰ προηγηθέντα αὐτῆς μεγάλα συστήματα γραφῆς, δὲν ἐξέφραζε συλλαβὰς περιεχούσας τὸ ο, καὶ ὅτι ἡ Lin. B προσέθηκε πιθανῶς σημεία διὰ τὰς -ο συλλαβὰς. Παραθέτουσα σειράς τινὰς συλλαβῶν, ἡ HENLE παρατηρεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει συνέπεια εἰς τὸ ζήτημα τῆς δημιουργίας νέων σημείων διὰ τὴν Lin. B καὶ τῆς παραλείψεως παλαιῶν τῆς Lin. A (-π.χ. τὰ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφῆσιν» ἀντιπροσωπεύοντα τὰς συλλαβὰς ko καὶ ro σημεία τῆς Lin. B παρελήφθησαν ἐκ τῆς Lin. A, ἐνῶ

τὰ ἀντιπροσωπεύοντα τὰς συλλαβὰς jo καὶ mo εἶναι νέα· ἐπίσης τὰ σημεῖα τῶ ἀντιπροσωπεύοντα τὰς συλλαβὰς se καὶ su εἶναι τῆς Lin. A, ἐνῶ τὰ si καὶ so εἶναι νέα· ἢ σειρὰ ra, re, ro, ru παρελήφθη εἰς τὴν Lin. B ἐκ τῆς Lin. A, προστεθέντος νέου σημείου μόνον τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν συλλαβὴν ri, κλπ.)

Πάντως καὶ ἡ HENLE φρονεῖ, ὅτι τὸ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης τῶν πινακίδων ἐπιχείρημα ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἰσχυρόν, παρατηρεῖ δὲ σχετικῶς ὅτι ὁ VENTRIS, μὲ τὸ νὰ προκαλέσῃ τὴν πεποιθήσιν ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ τῆς Lin. B εἶναι ἑλληνικαί, ἔκαυε μίαν μεγάλην πρῶδον.

Ὁ GEORGIEV (66—68) φρονεῖ ὅτι δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τὴν γλῶσσαν τῶν Κρητο-μυκηναϊκῶν ἐπιγραφῶν ὡς Ἑλληνικὴν. Ἡ διάλεκτος τῶν πινακίδων τῆς Κνωσοῦ καὶ τῆς Πύλου φαίνεται ὅτι παρουσιάζει μίαν φάσιν ἀρχαιότεραν τῆς ὀμηρικῆς. Ὁ μεικτὸς χαρακτὴρ τῆς ὀμηρικῆς διαλέκτου δύναται νὰ ἐξηγηθῇ διὰ τῆς ἰσχυρᾶς ἐπιδράσεως τῆς κρητικῆς διαλέκτου ἐπὶ τῆς μυκηναϊκῆς (ἀχαικῆς). Συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τοῦ GEORGIEV, παραλλήλως πρὸς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ πρὸ αὐτῆς ὠμιλεῖτο εἰς τὴν αἰγαιακὴν περιοχὴν, συμπεριλαμβανομένης τῆς Κρήτης καὶ τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὴν δευτέραν π.Χ. χιλιετηρίδα καὶ ἐνωρίτερον, μία ἰδιόζουσα Ἰνδοευρωπαϊκὴ γλῶσσσα, ἣτις ἔσχεν ἰσχυρὰν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Παραθέτων τὴν γνώμην τῶν VC (Evidence, 90), καθ' ἣν ἡ ἐκ τῆς «ἀποκρυπτογραφῆσεως» προκύπτουσα ἀχαικὴ διάλεκτος περιεβάλλετο, πιθανῶς ἀναμειγμένη στενῶς μετ' αὐτῶν, ὑπὸ βαρβαρικῶν γλωσσῶν ὀμιλουμένων ὑπὸ λαῶν Ἰσης ἢ ἀνωτέρας μορφώσεως, στοιχεῖα δὲ τινα τοῦ λεξιλογίου δυνατὸν νὰ εἶναι εἴτε «αἰγαιακά», ἢ ἡλλοιωμένα ὑπὸ γραφῶν μὴ Ἑλλήνων, ἢ τμῆμα ἀρχαιότερου στρώματος τῆς ἑλληνικῆς, ἀσυνήθους εἰς τὴν κλασσικὴν φιλολογίαν, ὁ GEORGIEV εὕρισκε ὀρθὴν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, γράφει, ἦτο μὲν ἐν χρήσει εἰς τὰ ἑδάφη τῆς Κρήτης καὶ τῆς Πελοποννήσου κατὰ τὴν μυκηναϊκὴν ἐποχὴν, ἀλλὰ τὸ γεγονός τοῦτο δὲν ἀποκλείει τὴν παρουσίαν καὶ ἄλλων γλωσσῶν (Ἰνδοευρωπαϊκῶν) ἐν τῇ περιοχῇ ἐκείνῃ.

Οἱ VENTRIS καὶ CHADWICK, παρατηρεῖ περαιτέρω ὁ GEORGIEV, δὲν ἐπεχείρησαν νὰ λύσωσι τὸ σπουδαῖον πρόβλημα τῆς προελεύσεως τῆς κρητικῆς συλλαβικῆς γραφῆς. Ἡ γραφὴ αὕτη δὲν προσιδιάζει εἰς τὴν φωνητικὴν ὑφὴν τῶν γνωστῶν ἑλληνικῶν διαλέκτων. Οἱ VC φρονοῦσιν, ὅτι ἡ ἀπουσία τῶν τελικῶν συμφώνων εἰς τὰ κείμενα τῶν πινακίδων ὀφείλεται εἰς τοὺς «κανόνας τῆς μυκηναϊκῆς ὀρθογραφίας» δι' ὃ εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ υποθέσουν, ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς κρητο-μυκηναϊκῆς ἐποχῆς ἐδανείσθησαν τὴν γραφὴν τῶν παρὰ λαοῦ μὴ ἑλληνικοῦ, κατοικοῦντος τὴν Κρήτην ἢ τὴν Πελοπόννησον. Ὁ G. φρονεῖ, ὅτι ἡ κρητο-μυκηναϊκὴ συλλαβικὴ γραφὴ διεμορφώθη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παλαιᾶς κρητικῆς διαλέκτου.

Ὁ GEORGIEV συμπεραίνει, ὅτι αἱ δύο δοκιμαὶ ἀποκρυπτογραφῆσεως— ἢ τῶν VENTRIS καὶ CHADWICK καὶ ἡ ἰδική του—ἐνέχουσιν εἰσέτι πολλὰς ὑποθέσεις ὀλίγον πειστικὰς ἢ καὶ ἐσφαλμένας. Τὸ πρόβλημα τῆς ἀποκρυπτογραφῆσεως κειμένων, τῶν ὁποίων καὶ ἡ γραφὴ καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι ἄγνωστοι (ὡς συμβαίνει εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν), εἶναι τόσοσιν περίπλοκον ὥστε αἱ πλάναι

είναι ἀναπόφευκτοι. «Καθωρίσαμεν, ἐπιλέγει ὁ G., τὴν φωνητικὴν ἀξίαν 20 συλλαβικῶν σημείων. Οἱ VENTRIS καὶ CHADWICK ἐπέτυχον νὰ καθορίσουν τὴν φωνητικὴν ἀξίαν ἄλλων 40 σημείων· τοῦτο παρέσχεν εἰς αὐτοὺς τὴν δυνατότητα νὰ ἐρμηνεύσωσιν ἐπιτυχῶς ἕνα πολὺ μεγαλύτερον ἀριθμὸν λέξεων καὶ ὀνομάτων.... Λοιπόν, ἡ γλῶσσα τῶν κρητο-μυκηναϊκῶν ἐπιγραφῶν τῆς γραμμικῆς γραφῆς B εἶναι ἑλληνική. Ἐὰν ληφθῆ ὑπ' ὄψει τὸ γεγονός, ὅτι ἀπὸ μακροῦ ἐπεκράτει ἡ γνώμη ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ Ἰνδοευρωπαϊκῆς γλώσσης⁽⁴⁵⁾, τὸ συμπέρασμα αὐτὸ εἶναι μεγάλης σπουδαιότητος».

Κατὰ τὸν CARRATELLI (116), ἡ κρητικὴ καταγωγὴ τῆς Lin. B εἶναι ἀναμφισβήτητος. Ἐμφανίζεται ἤδη ὡς προσαρμογὴ τῆς «μινωικῆς» γραφῆς εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Ἀχαιῶν, καὶ τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν δύο συστημάτων γραμμικῆς γραφῆς καὶ τὴν ἔκλειψιν σημείων τινῶν ἢ τὴν εἰσαγωγὴν νέων εἰς τὴν Lin. B. Ἄλλ' οἱ Ἀχαιοὶ τὴν ἐγνώρισαν ἐν Κρήτῃ καὶ τὴν παρεδέχθησαν ἐκεῖ, μεταβιβάζοντες ἔπειτα αὐτὴν εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα; Ἡ τὴν εἶχον ἤδη παραδεχθῆ πρὶν ἢ καταλάβωσι τὴν Κνωσόν; Ὁ FURUMARK ὑποστηρίζει τὴν δευτέραν ἄποψιν, ἥτις καὶ εἰς τὸν CARRATELLI φαίνεται πιθανωτέρα.

Ὁ SITTI¹ (97) θέτει τὸ ἐρώτημα: Εἶναι ἡ ἑλληνικὴ τῶν μινωικῶν ἐπιγραφῶν μία ἑλληνικὴ ὡς ἡ τῶν Ἀχαιῶν, τὴν ὁποίαν μᾶς ὑποβοηθεῖ νὰ ἀνασυνθέσωμεν ὁ συνδυασμὸς τῶν ἱστορικῶν διαλέκτων ἀρκαδικῆς καὶ κυπριακῆς διὰ τὴν 2αν π.Χ. χιλιετηρίδα, ἢ εἶναι αὕτη μία ἑλληνικὴ ὡς π.χ. ἡ παμφυλιακὴ, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἰσχυρῶς ἐπέδρασαν αἱ γλῶσσαι τῶν μὴ Ἑλλήνων κατοίκων;

Ἐὰν ἐξετάσῃ τις τὰς πινακίδας τῆς Κνωσοῦ, εὐρίσκει εἰς αὐτὰς πολλὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα, παρὰ τὰς καταβληθείσας μεγάλας προσπαθείας, δὲν δύναται νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς ἑλληνικά. Πρὸ παντὸς δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν τοῦτο αἱ περιέχουσαι ὀνόματα μεγάλαι πινακίδες, ὡς π.χ. αἱ KN 639, 798, 911, 1516^(46 α). Ἀπὸ τὸ ἕν τρίτον καὶ πλέον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν πινακίδων τῆς Κνωσοῦ δὲν ἐξάγεται καμμία ἑλληνικὴ λέξις.

Ὁ N. ΠΛΑΤΩΝ (151—153) γράφει, ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς γλώσσης τῶν πινακίδων τῆς Κνωσοῦ καὶ τῆς Πύλου ὡς ἀρχαϊκῆς δὲν ἐμφανίζεται νῦν ὡς ἀπροσδόκητον, τοῦλάχιστον διὰ τὰ μυκηναϊκὰ κέντρα τῆς κυρίως Ἑλλάδος. Ἡ γλῶσσα ὅμως, κατὰ τὴν ὁμολογίαν πάντων τῶν εἰδικῶν, φαίνεται μᾶλλον ἀκατέρ-

45. Εἰς τὴν πρὸ δεκαετίας δημοσιευθεῖσαν πρώτην μελέτην ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος (A contribution to the problem of the minoan script, 1945), στηριχθεῖσαν ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δημοσιευμένου ἐπιγραφικοῦ ὕλικου, διεφαίνετο ἡ γνώμη ἡμῶν, ὅτι εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν πινακίδων τῆς Lin. B ὑπεκρύπτοντο πιθανῶς λέξεις σχετικαὶ πρὸς ἑλληνικὰς. Δὲν ὑποστηρίζομεν βεβαίως σήμερον πάσας τὰς ἐκεῖ προτεινομένους ἀναγνώσεις ἑλληνικῶν λέξεων, ἄλλως τε καὶ διότι μεταβάλομεν ἔκτοτε γνώμην ὡς πρὸς τὴν ὑποθετικὴν φωνητικὴν ἀξίαν διαφόρων σημείων.

45a. Εἰς τὴν πινακίδα 639 ἀναγινώσκονται, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειν», γυναικεῖα ὀνόματα, οἷα π.χ.: da-te-ne ja, qo-ja-ni, ku-tu-pa, no, ka-na-to-ro, a-nu-wa-to, κλπ. εἰς δὲ τὴν πινακίδα 1516 ἀνδρικὰ ὀνόματα, οἷα π.χ.: pi-ja-si-ro, mi-ja-ra-ro, pa, to-no-ro, pe-te-ki-ja, ko-ni-da-jo, pi-ja-se-mo, su-ki-ri-to, wi-ja-sha-ro, κλπ.

γαστος, ἐμφανίζουσα πολλὰς ἀνωμαλίας καὶ ἀτελείας. Προελληνικὰ στοιχεῖα ἐξ ἄλλου ἀφθινοῦν. Περαιτέρω ὁ Πλ. παρατηρεῖ ὅτι ἀναστάτως εἰς τὰ κοινῶς παραδεδεγμένα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων φέρεται ἡ ἀποκάλυψις, ὅτι οἱ Ἀχαιοὶ ἦσαν ἐγκατεστημένοι εἰς τὴν Κρήτην, ἔχοντες ἐν Κνωσῷ ἐγκατεστημένην δυναστείαν ἤδη ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ ΙΕ' αἰῶνος π.Χ. Οἱ Μινωῖται ἐμφανίζονται ὑποτεταγμένοι. Θὰ ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ δεκτόν, ὅτι ὁ Μινωικὸς πολιτισμὸς ἦτο δημιούργημα τῶν Ἑλλήνων; Καὶ ποίων Ἑλλήνων;

Ἡ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πινακίδων προκύπτουσα διάλεκτος ἐμφανίζει, κατὰ τὸν Ν. ΠΛΑΤΩΝΑ (160), παραδόξους καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνεξηγήτους ἀνωμαλίας, ὅπως ὄρισμούς, λέξεις μὲ ἐτυμολογίαν προφανῶς διάφορον ἀπὸ τὴν ἤδη ἀνεγνωρισμένην καὶ πολλάκις ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένην, ὕστερογενεῖς τύπους, τελείως ἀπιθάνους λέξεις καὶ τύπους, ἀνεξήγητον παράλειψιν τοῦ *Ϝ* ἢ ἀντιστρόφως ἐμφάνισιν τοῦ εἰς λέξεις ὅπου δὲν ἔχει θέσιν, κλπ. Πάντως, προσθέτει ὁ Ν. Π., αἱ ὑπ' αὐτοῦ διατυπούμεναι ἐπιφυλάξεις, ὅσον σοβαρὰ καὶ ἀν εἶναι καὶ στηριζόμεναι καλῶς εἰς τὰ πράγματα, δὲν εἶναι ἱκαναὶ νὰ μειώσουν τὴν σημασίαν ὄρισμένων ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὅποια ὅμως παρέχουν ἐνθάρρυνσιν διὰ τὴν συνέχισιν τῆς προσπαθείας, χωρὶς νὰ προσφέρουν ἀπὸ τοῦδε τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ πρόβλημα ἐλύθη.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἐδόθη, φρονοῦμεν, μία εἰκὼν πολλῶν ἀποψέων τὰς ὁποίας ἐμφανίζει τὸ θέμα τῆς «ἀποκρυπτογραφίσεως» τῆς μινωικῆς γραφῆς. Οὕτω, παρετέθησαν μεταγραφαὶ κειμένων διαφόρων πινακίδων συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», μετὰ τῶν διδομένων εἰς αὐτὰ ἐρμηνειῶν παρετέθη ἐπίσης κατάλογος πολυαρίθμων ἄλλων λέξεων καὶ κυρίων ὀνομάτων, ἀναγνωσκομένων κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἐξετεθήσαν πολλὰ ἐκ τῶν παρατηρήσεων τῶν ἀσχοληθέντων μὲ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἐρευνητῶν ἐπὶ ποικίλων ζητημάτων προκυπτόντων ἐξ αὐτῆς γενικῶς, κατεβλήθη προσπάθεια διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν εὐρυτέραν ἐνημέρωσιν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Πλάτωνος», παρὰ τὰς ἀναποφεύκτους βεβαίως παραλείψεις.

Οἱ παραδεχόμενοι καθ' ὅλα τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἐκκινοῦσιν ἐκ τῆς θεμελιώδους προϋποθέσεως, ὅτι ἅπασαι αἱ προταθεῖσαι ὑποθετικαὶ φωνητικαὶ ἀξίαι εἶναι ὀρθαί, ἐπὶ πλεόν δὲ ὅτι ὀρθῶς ἔχουσι καὶ πάντες οἱ ὑπὸ τῶν VC τεθέντες κανόνες ὀρθογραφίας. Οὕτως, ὁσάκις ἐκ τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς «ἀποκρυπτογραφίσεως» μεταγραφῆς προκύπτουσι λέξεις ὅλως ἀκατανόητοι—καὶ συμβαίνει τοῦτα συχνάκις— δὲν φαίνεται κατὰ κανόνα γεννωμένη ἀμφιβολία τις ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὀρθότητα τῆς ὑποθετικῆς φωνητικῆς ἀξίας ἐνὸς ἢ περισσοτέρων ἐκ τῶν συναπαρτιζόντων τὴν λέξιν σημείων, ἢ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὀρθότητα κανόνος τινὸς τῆς ὀρθογραφίας, ἀλλὰ καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς ἐξέυρεσιν πιθανῆς τινὸς συσχετίσεως τῆς ἀκατανόητου λέξεως ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ τῶν προσπαθειῶν, δὲν ὑπολείπεται ἢ νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ λέξις ὡς σκοτεινὴ. Σημειωτέον, ἐν σχέσει πρὸς τὴν τιθεμένην ταύτην προϋπόθεσιν τῆς ὀρθότητος πασῶν τῶν ὑποθετικῶν

φωνητικῶν ἀξιῶν καὶ πάντων τῶν κανόνων ὀρθογραφίας, ὅτι οἱ VC γράφουσι τὰ ἐξῆς (Evidence, 90): «Πολλοὶ ἐκ τῶν προτεινομένων ἀξιῶν εἶναι δυνατὸν ὅτι θὰ πρέπη ν' ἀναθεωρηθῶσιν, οἱ δὲ κανόνες τῆς ὀρθογραφίας εἶναι δυνατὸν νὰ νὰ μὴ κατανοοῦνται εἰσέτι πλήρως».

Ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι ὄντως θὰ προκύψῃ πιθανῶς ἀνάγκη ἀναθεωρήσεως τῶν ὑποθετικῶν φωνητικῶν ἀξιῶν ἀριθμοῦ τινος σημείων, ἢ τροποποιήσεως ὀρθογραφικῶν τινῶν κανόνων.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰδικῶς εἰς τὴν μὴ διάκρισιν μεταξὺ τῶν ὕγρῶν λ· καὶ ρ· (βλ. καὶ ἀνωτ. ὑποσ. 36 β), εἶναι βέβαιον ὅτι αὕτη θέτει ἀναποδράστως τὸ δίλημα: ἢ εἶναι ὀρθὴ ἢ ὑπόθεσις, ὅτι εἰς τὴν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένην γλῶσσαν ὄντως δὲν ἐγένετο ἢ τοιαύτη διάκρισις, καὶ τότε ἔχομεν σπουδαῖον ὑπὲρ τῆς «ἀποκρυπτογράφησεως» πλεονέκτημα, ἐπιτρέπον πολὺ περισσοτέρας ἀναγνώσεις -(ὅταν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἀφ' ἑνὸς δὲν γίνεται ἐπίσης διάκρισις μεταξὺ τῶν ψιλῶν, μέσων καὶ δασέων οὐρανισκοφώνων καὶ χειλοφώνων, ὡς καὶ μεταξὺ τῶν ψιλῶν καὶ δασέων ὀδοντοφώνων, ἐνῶ ἐξ ἄλλου, ἐπιπροσθέτως, οἱ κανόνες τῆς ὀρθογραφίας ἐπιτρέπουσι νὰ παρεμβάλλονται ἐν ἡ καὶ περισσότερα σύμφωνα εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν λέξιν, πρὸ βλ. π. χ. a-na-mo-to=ἀνάρμοστος (*), re-mo=*σπερμός, κλπ.) ἢ δὲν εἶναι βάσιμος ἢ ἐν λόγῳ ὑπόθεσις, καὶ τότε ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναγνώσεων ἐλαττοῦται σημαντικῶς, μειούμενος μάλιστα ἔτι πλέον, ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι καὶ τινες τῶν κανόνων τῆς ὀρθογραφίας δὲν κείνται ὀρθῶς. Προτείνονται π. χ. αἱ ἀναγνώσεις: ka-ra-u-ko=Γλαῦκος καὶ ka-ra-do-ro=Χάραδρος -(τὸ ζεύγος τῶν ἀρχικῶν συλλαβῶν ka-ra· ἰσοδυναμεῖ εἰς μὲν τὴν πρώτην λέξιν πρὸς Γλα·, εἰς δὲ τὴν δευτέραν πρὸς Χαρα·), e-re-ta=ἐρέτης καὶ te-re-ta=τελεστής, ri-jo=ΡΙόν καὶ ri-no=λίνον, a-ro-u-ra=ἄρουρα καὶ ru-ro=Πύλος, ku-ru-so=χρυσὸς καὶ ru-ki-to=Λύκος, κλπ. Εἶναι φανερὸν ὅτι, ἐὰν οἱ φθόγγοι λ· καὶ ρ· ἦσαν χωριστοί, αἱ ἡμίσεις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑποθετικῶν ἀναγνώσεων θὰ ἀπεκλείοντο· ἐὰν π. χ. τὸ ὑπ' ἀρ. 2 σημεῖον τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin (A2, Index) εἶχεν ἀξίαν μόνον ro (ὑπάρχοντος ἐτέρου σημείου διὰ τὴν συλλαβὴν lo), θὰ παρέμενεν ἢ ὑποθετικὴ ἀνάγνωσις ἄρουρα, ἀλλὰ θ' ἀπεκλείετο ἢ ὑποθετικὴ ἀνάγνωσις Πύλος· καὶ ἀντιθέτως, ἐὰν τοῦτο εἶχεν ἀξίαν μόνον lo (ὑπάρχοντος ἐτέρου σημείου διὰ τὴν συλλαβὴν ro), θὰ παρέμενεν ἢ ἀνάγνωσις Πύλος, ἀλλὰ θ' ἀπεκλείετο ἢ ἀνάγνωσις ἄρουρα· καὶ οὕτω καθέξῃς διὰ πλῆθος ἀναγνώσεων. Ἡ διπλῆ χρῆσις τῶν ὕγρῶν εὐνοεῖ μεγάλως τὴν ἐπίτευξιν πολυαριθμῶν ὑποθετικῶν ἀναγνώσεων κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν».

46. Ὁ MERIGGI, (82) παρατηρεῖ ἐπὶ τῆς ὑποθετικῆς αὐτῆς ἀναγνώσεως (anamoto =ἀνάρμοστος-) ὅτι μίαν ἑλληνικὴν διάλεκτον, ἣτις δὲν θὰ ἐφρόντιζε νὰ γράφῃ οὔτε τὸ r οὔτε τὸ s εἰς τοιαύτας θέσεις, φαίνεται εἰς αὐτὸν ἀδιανόητος. Ὁ SITTIG, (94) γράφει σχετικῶς, ὅτι μεταξὺ τῶν ἑτεροκυριακῶν ἐπιγραφῶν τῆς Μέσης Αἰγύπτου εὐρέθη μία ἣτις σαφῶς ἀναγινώσκεται a na a-mo-ta a-sa-ti-ri· ὁ S., παρατηρῶν ὅτι ἡ ἐπιγραφή τῆς πινακίδος KN 0448 ἀρχίζει μὲ τὰς λέξεις (κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν»). a-na a-mo-ta, λέγει ὅτι ἡ πινακὶς αὕτη τὸν ἐμποδίζει νὰ ἐξηγήσῃ τὰς λέξεις a-na mo-to καὶ a-na-mo ta ὡς ἀνάρμοστοι (θηλ. πληθ.) καὶ ἀνάρμοστα (οὐδέτ. πληθ.), κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ VENTRIS.

Προκαλεί ἀφ' ἑτέρου ποιάν τινα ἐντύπωσιν τὸ γεγονός, ὅτι τὸ σημεῖον εἰς δὲ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφίαν» ἔχει προσδοθῆ ἢ ὑποθετικῆ φωνητικῆ ἀξία πῖ δὲν ἀνευρίσκειται οὐδ' ἀπαξ ὡς ἀρχικὸν λέξεως. Τὸ σημεῖον τοῦτο, συμφώνως πρὸς τὰς ἡμετέρας στατιστικὰς συχνότητος σημείων, ἀπαντᾷ 95 φορὰς ἐν ὄλῳ εἰς 2581 (47) πλήρεις λέξεις (47) καὶ εἰς διαφόρους θέσεις, ἐκτὸς τῆς ἀρχικῆς· ἐπομένως θὰ ἔπρεπε νὰ παραδεχθῆ τις, ὅτι μεταξὺ 2581 λέξεων—ἔξ ὧν βεβαίως πολλαὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὰς αὐτὰς λέξεις εἰς διαφόρους πτώσεις—ἀνηκουσῶν εἰς ἑλληνικὴν διάλεκτον δὲν ὑπῆρχεν οὔτε μία ἢ ὅποια θὰ ἤρχιζε ἀπὸ «ι».

Θὰ ἦτο ἴσως ἐνδιαφέρον νὰ γνωσθῆ, κατὰ ποῖον τρόπον κατανέμονται τὰ φωνήεντα καὶ τὰ σύμφωνα, εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐν λόγῳ 2581 πλήρων λέξεων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποθετικῶν φωνητικῶν ἀξιῶν τῆς «ἀποκρυπτογραφίσεως». Ἐκ σχετικῆς στατιστικῆς, τὴν ὁποίαν κατήρτισα τελευταίως, προκύπτει ὅτι :

					%
τὰ φωνήεντα (a, a ₂ , e, i, o, u)	ἀπαντῶσιν ἐν ὄλῳ	1374	φορὰς		(14,7)
αἱ δίφθογγοι (ai, ai ₂)	» » »	44	»		(0,5)
τὰ ἡμίφωνα (ja, je, jo καὶ wa, we, wi, wo)	» » »	1480	»		(15,8)
τὰ οὐρανισκόφωνα (ka, ke, ki, ko, ku, ku ₂ , k- καὶ qe, qi, qo) (48)	» » »	1180	»		(12,7)
τὰ χειλόφωνα (pa, pa ₂ , pa ₃ , pe, pi, po, pu, pu ₂)	» » »	724	»		(7,8)
τὰ ὀδοντόφωνα ta, ta ₂ , te, ti, to, tu καὶ da, da ₂ , de, di, do)	» » »	1607	»		(17,2)
τὰ ἔρρινα (ma, me, mi, mo, mu καὶ na, ne, ni, no, nu, nwa)	» » »	1085	»		(11,6)
τὰ ὑγρά (ra, ra ₂ , ra ₃ , re, ri, ro, ro ₂ , ru)	» » »	1244	»		(13,3)
τὰ συριστικὰ (sa, se, si, so, su, su ₂ καὶ za, ze, zo, z-) (49)	» » »	599	»		(6,4)
	σύνολον	9337 (49)			100

47. Κατόπιν τῶν ὑποδειχθεισῶν ὑπὸ τοῦ BENNETT («Junctions...», *Minos*, III/2) διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων τοῦ Index, οἱ ἀναγραφόμενοι εἰς τὸ ἀρθρον μου «Statistical Data on Minoan Words» (*Minos*, III/2, 100—106) ἀριθμοὶ μεταβάλλονται ἑλαφρῶς διὰ τὰ περισσότερα τῶν σημείων ὃ ἀριθμὸς τῶν πλήρων λέξεων ἀξιάται εἰς 2581 (ἀντὶ 2529) καὶ τὸ σύνολον τῶν εἰς αὐτὰς περιεχομένων σημείων εἰς 9392 (ἀντὶ 9189).

48. Διὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 82 σημεῖον τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin ὑπολογίζεται ἢ κατὰ FURUMARK ἀξία ku₂, διὰ δὲ τὸ ὑπ' ἀρ. 85 σημεῖον τοῦ αὐτοῦ πίνακος ὑπολογίζεται ἢ ἐπίσης κατὰ FURUMARK ἀξία su₂.

49. Ἡ διαφορὰ 55 ἀντιπροσωπεύει τὸ ἄθροισμα τῶν ἀριθμῶν συχνότητος τῶν ὑπ' 62 καὶ 71 σημείων τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin, εἰς ἃ ἔχουσι προσδοθῆ αἱ ἀξίαι pte (8) καὶ neko? (3), τῶν ἀριθμῶν συχνότητος τῶν ὑπ' ἀρ. 18, 19, 22, 47, 49, 63, 64, 65, 83, 84 καὶ 86 σημείων, τῶν ἀριθμῶν συχνότητος τῶν ἀνευ ἀριθμῆσεως δύο τελευταίων σημείων τοῦ αὐτοῦ πίνακος καὶ τοῦ τελικοῦ σημείου τῆς δευτέρας λέξεως τῆς 2ας σειρᾶς τῆς πινακίδος MY Fo 101.

[Κατὰ πρόχειρον στατιστικὴν μου, ἀναφερομένην εἰς 141 πλήρεις λέξεις τῆς Lin. A, ἐκ τῶν πινακίδων τῆς Ἀγίας Τριάδας, γεγραμμένης ἐξ ὀλοκλήρου διὰ σημείων κοινῶν—ἀκριβῶς ὁμοίων ἢ ἀνεγνωρισμένων ὡς ἀσφαλῶς ἰσοδυνάμων εἰς ἀμφοτέρω τὰ συστήματα γραμμικῆς γραφῆς, Lin. A καὶ Lin. B—καὶ περιλαμβανούσας ἐν τῷ συνόλῳ 385 σημεία, ἐμφανίζεται ὡς ἐξῆς ἡ κατανομὴ τῶν 385 σημείων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φωνητικῶν ἀξιῶν τῆς «ἀποκρυπτογραφίσεως» :

Φωνήεντα 4,7%, τοῦ συνόλου, ἡμίφωνα 6,5%, οὐρανισκόφωνα 16,6%, χειλόφωνα 10,1%, ὀδοντόφωνα 21,8%, ἔρρινα 17,9%, ὑγρά 16,1%, συριστικά 6,2%. Ἡ ἀναλογία τῶν συριστικῶν εἶναι σχεδὸν ἴση πρὸς τὴν κατὰ τὸν ἀνωτέρω πίνακα ἀναλογίαν αὐτῶν εἰς τὴν Lin. B, ἀλλὰ δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀπλῆς συμπτώσεως, ἀλλῶς τε καὶ διότι τὸ ὑλικὸν τῶν λέξεων, εἰς ὃ βασίζεται ἡ στατιστικὴ μου διὰ τὴν Lin. B, εἶναι 18πλάσιον τοῦ ὡς ἄνω διὰ τὴν Lin. A.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, παραθέτομεν μεταγραφὴν, συμφώνως πρὸς τὰς φωνητικὰς ἀξίας τῆς «ἀποκρυπτογραφίσεως», 13 λέξεων ἐκ τῶν περὶ τῶν ἀνωτέρω 141 τῆς Lin. A, ἐκάστης ἀποτελουμένης ἐκ 4 σημείων -(βλ. σχετικὸν κατάλογον ἐν PERUZZI, Aportaciones...):

a-?pu,-na-da, (HT 14,3), a-ra-na-re (1a,4), a-tu-da-ra (28b,5), di-re-di-na (98a,2—3), ja-mi-da-re (122a,4), ki-ki-ra-ja (85b,1), ki-re-ta-na (8a,5, κλπ.), ku-mi-na-qe (54a,2), ku-ra,-na-tu (119,3), ku-ra,-we-ja (24a,1), mi-ki-se-na (26a,2—3), tu-ra-na-da (123b,3), wa-da,-ni-mi (6b,1) (50).

Ὁ CARRATELLI, (114) παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συλλαβαρίου τοῦ VENTRIS εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν κρητικῶν κειμένων τῶν γεγραμμένων εἰς τὴν Lin. A ἐνδεικνύει ὅτι ἡ γλῶσσα τῶν κειμένων τῆς Lin. A ἐμφανίζεται διάφορος τῆς τῶν «μυκηναϊκῶν». Διὰ τὴν γλῶσσαν τῶν κειμένων τῆς Lin. A ἰσχύει εἰσέτι ἡ ὑπόθεσις μιᾶς προελληνικῆς γλώσσης, ἴσως συγγενοῦς πρὸς τὰς τῆς ἀσια-

50. Ὁ GEORGIEV (87) παρατηρεῖ ὅτι οἱ VC ἀδικαιολογητῶς παραμελοῦν τὰς ἐπιγραφὰς τῆς Lin. A, φρονεῖ δὲ ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι οἱ VC δὲν δύναται νὰ ἐρμηνεύσουν μίαν λέξιν συχνάκις ἀπαντῶσαν καὶ ἔχουσαν γνωστὴν σημασίαν, ἤτοι «σύνολον». Κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφίσην», ἡ λέξις αὕτη ἀναγινώσκεται κυρο, τοῦθ' ὄπερ δὲν ἐπιτρέπει ἰκανοποιητικὴν τινα ἐξήγησιν. Κατὰ τὸν G, ἡ ἐρμηνεία αὐτῆς τῆς λέξεως δὲν εἶναι δύσκολος, ἀλλ' οἱ VC δὲν δύναται νὰ τὴν ἐρμηνεύσουν λόγῳ τῆς φωνητικῆς ἀξίας τὴν ὁποίαν προσδίδουν εἰς τὸ πρῶτον σημεῖον (ku). Τὸ δεύτερον σημεῖον εἶναι ἀκριβῶς ὁμοίον πρὸς τὸ κυπριακὸν σημεῖον lo, τὸ δὲ πρῶτον ὁμοιάζει πρὸς τὸ κυπριακὸν u. Κατὰ τὸν G, δυνατόμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ φωνητικὴ του ἀξία ἦτο u' (ἢ ó, wa). Συνεπῶς, ἡ λέξις «σύνολον, ἐν ὄλῳ» δέον ν' ἀναγινωθῆ ἡ' lo (ἢ ólo, walo). Συνεπεία τῆς ἐκλείψεως τῶν τελικῶν συμφώνων, ἡ πρώτη ἀνάγνωσις ἀγει εἰς ταύτησαν μετὰ τὴν ἰονικὴν, ἐπικὴν λέξιν οὕτως ἢ οὕλον, ἀττ. ὄλος ἢ ὄλον, ἐπίρρημα τῆς lon., ἐπ. οὔλος, ἀττ. ὄλος· ἡ δευτέρω ἀνάγνωσις ἐπιτρέπει ἐπίσης νὰ δοθῆ παραδεκτὴ ἐρμηνεία: walo=(Fάλω), ἐπίρρημα τοῦ ἰονικοῦ ἐπιθέτου ἀλής=εἰς ἐν ὄλον ἠθροισμένος, ἠνωμένος.

(Ἄλλ' ἐάν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀποψις τοῦ GEORGIEV καὶ προσδοθῆ εἰς τὸ ἐν λόγῳ σημεῖον ἡ ἀξία u' ἢ ó, wa, ἀντὶ τῆς ku, τότε πίπτουν πολλοὶ ἐκ τῶν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφίσην» προκυπτουσῶν ἀναγνώσεων, καὶ δὴ τινες ἐκ τῶν ἐμφανιζομένων ὡς τὰ μάλα ἐπιτυχῶν).

νικῆς ομάδος καὶ πιθανῶς τῆς ἰδίας, ἣτις διεσώθη κατὰ τοὺς κλασσικοὺς χρόνους (τοῦλάχιστον μέχρι τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.) εἰς τὴν ἀνατολικὴν Κρήτην, μεταξύ τῶν Ἑτεοκρατῶν τῆς Πραισοῦ καὶ τῆς Δρήρου].

Ἄφ' ἐτέρου, προκύπτει ἐκ τῶν στατιστικῶν μου συχνότητος τῶν σημείων ὅτι, συμφώνως πρὸς τὰς φωνητικὰς ἀξίας τῆς «ἀποκρουπτογραφῆσεως» :

	ἐπὶ 2570 πλήρων λέξεων θὰ ἤρχιζον :	%	ἐπὶ 2572 πλήρων λέξεων θὰ ἔληγον :	%
μὲ φωνῆεν	815	(31,7)	253	(9,8)
μὲ δίφθογγον (ai, ai)	38	(1,5)	—	
μὲ συλλαβὴν ἔχουσαν ἡμίφωνον (ja, wa, κλπ.)	157	(6,1)	764	(29,7)
μὲ συλλαβὴν ἔχουσαν οὐρανισκό- φωνον (ka, ke, qe, κλπ.)	419	(16,3)	223	(8,7)
μὲ συλλαβὴν ἔχουσαν χειλόφω- νον (pa, κλπ.)	348	(13,5)	78	(3)
μὲ συλλαβὴν ἔχουσαν ὀδοντόφω- νον (ta, da, κλπ.)	362	(14,1)	480	(18,7)
μὲ συλλαβὴν ἔχουσαν ἔρρινον (ma, na, κλπ.)	177	(6,9)	305	(11,9)
μὲ συλλαβὴν ἔχουσαν ὕγρον (ra, κλπ.)	135	(5,3)	305	(11,9)
μὲ συλλαβὴν ἔχουσαν συριστικὸν (sa, za, κλπ.)	119	(4,6)	164	(6,3)
	<u>2570</u>	<u>100</u>	<u>2572</u>	<u>100</u>

Τέλος, ἐκ τῶν αὐτῶν στατιστικῶν προκύπτει ὅτι, συμφώνως πρὸς τὰς φωνητικὰς ἀξίας τῆς «ἀποκρουπτογραφῆσεως» :

	ἐπὶ 2574 πλήρων λέξεων θὰ ἤρχιζον :	%	ἐπὶ 2572 πλήρων λέξεων θὰ ἔληγον :	%
μὲ συλλαβὴν εἰς -a (a,ka,pa,κλπ.)	896	(34,8)	(-a,-ka,-pa,κλπ.) 625	(24,3)
» » » -e (e,ke,pe,κλπ.)	607	(23,6)	(-e,-ke-pe, κλπ.) 428	(16,6)
» » » -i (i,ai,ki,pi,κλπ.)	371	(14,4)	(-i,-ki,-pi, κλπ.) 154	(6,0)
» » » -o (o,ko,po,κλπ.)	472	(18,3)	(-o,-ko,-po,κλπ.) 1241	(48,3)
» » » -u (u,ku,pu,κλπ.)	228	(8,9)	(-u,-ku,-pu,κλπ.) 124	(4,8)
	<u>2574</u>	<u>100</u>	<u>2572</u>	<u>100</u>

Ἐγραψα καὶ ἄλλοτε, ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες πολλὰς ὀφείλομεν χάριτας εἰς τοὺς ξένους ἐπιστήμονας, οἱ ὅποιοι μὲ θαυμαστὴν ἀφοσίωσιν ἀσχολοῦνται ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸ ἐπίμοχθον ἔργον τῆς λύσεως τοῦ αἰνίγματος τῆς γραφῆς καὶ τῆς

γλώσσης, εἰς ἣν εἶναι γεγραμμένα τὰ εἰς τὸ ἱερὸν χῶμα τῆς Πατρίδος μας ἀνευρισκόμενα πανάρχαια κείμενα τῶν προγόνων μας.

Ἡ προταθεῖσα ὑπὸ τῶν VENTRIS καὶ CHADWICK «ἀποκρυπτογραφί-
αρισις»—ἀσχέτως πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ὀριστικῆς ἀποδείξεως τῆς
εἴτε εἰς περιορισμένον εἴτε εἰς ἀξιοσημεῖωτον βαθμὸν ὀρθότητος αὐτῆς—ἔδωσε
νέαν καὶ σπουδαίαν προώθησιν εἰς τὰς σχετικὰς μελέτας, αἵτινες προβλέπεται
ὅτι θὰ ἀναπτυχθῶσι περισσότερον μετὰ τὴν ἀναμενομένην δημοσίευσιν τοῦ ἐπι-
γραφικοῦ ὕλικου τῶν νέων πινακίδων τῆς Πύλου καὶ τῶν Μυκηνῶν.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ αἰσθάνωμαι ἠθικὴν ἱκανοποίησιν, διότι αἱ ἐργασίαι
μου προσεκόμισαν ποιὰν τινα συμβολὴν εἰς τὴν ἔρευναν. Ἐλπίζω δέ, ὅτι τὸ πρό-
βλημα θὰ κινήσῃ νῦν ἀδιάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον ἀρμοδίων Ἑλλήνων ἐπιστημό-
νων, ἵνα συντελέσωσιν εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ἐπιτυχεστέραν περαιτέρω ἐξέ-
τασιν αὐτοῦ.

Περὶ τὸ τέλος τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἔλαβον γνῶσιν καὶ τῶν
ἐπομένων ἄρθρων, ἀφορώντων εἰς τὸ ζήτημα τῆς «ἀποκρυπτογραφίσεως» :

A) CHADWICK JOHN, The Knossos horse and foal tablet (Ca 895).
(Bulletin of the Institute of Classical Studies of the University of London,
No 2, 1955, pp. 1—3).

B) CHANTRAINE PIERRE, Le déchiffrement de l'écriture linéaire
B à Knossos et à Pylos. (Revue de Philologie, de Littérature et d'Histoire
anciennes, XXIX, fasc. I, 1955, 11—33).

Γ) MERIGGI PIERO, Glossario Miceneo (Minoico B). (Torino, Aca-
demia delle Scienze, 1955).

Δ) MERIGGI P., I testi micenei in trascrizione. (Estratto dall'
ATHENAEUM, fasc. I II, 1955, 66—92. Pavia).

Ε) MÜHLESTEIN UGO, Zur mykenischen Schrift: die Zeichen
za, ze, zo. (Museum Helveticum, 12 (1955), 119—131).

ΣΤ) PALMER L. R., Observations on the Linear 'B' tablets from
Mycenae. (Bulletin of the Institute of Classical Studies of the University
of London, No 2, 1955, pp. 36—45).

Ζ) PALMER L. R., A Mycenaean Calendar of Offerings (PY Kn 02).
(Eranos, LIII, 1—13).

Η) PISANI VITTORE, Die Entzifferung der Ägäischen Linear B
Schrift und die griechischen Dialekte. (Rheinisches Museum für Philolo-
gie, 98 (1955), 1—18).

Ὁ CHADWICK δημοσιεύει μίαν νέαν πινακίδα τῆς Κνωσοῦ, τὴν ὁποίαν
ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ διὰ συναρμογῆς τῶν σχετικῶν θραυσμάτων. Τὴν πινακίδα
αὐτὴν κατατάσσει μετὰ τῶν ἀποκληθέντων «οἰονεὶ διγλώσσων» κειμένων, δη-

λαδή πινακίδων εις τὰς ὁποίας παραπλεύρως πρὸς τὰς συλλαβικῶς γεγραμμένας λέξεις ὑπάρχει ἰδεόγραμμα εὐκόλως δυνάμενον ν' ἀναγνωρισθῆ.

Εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῆς ἐν λόγῳ πινακίδος ἀναγράφεται ἐν ἀρχῇ ἢ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένη λέξις i-ḡo, ἣτις ἐρμηνεύεται ὡς σημαίνουσα «ἵππος» ἢ λέξις φαίνεται ἀκολουθουμένη ἀπὸ κεφαλᾶς ἵππων μετ' ἀριθμῶν. Ἡ λέξις εὗρηται (μόνη) καὶ εἰς τὴν πινακίδα PY Fa 01, χωρὶς οὐδὲν νὰ ἐνδεικνύη τὴν σημασίαν της -(νομίζομεν, ὅτι ἀντιπροσωπεύει κύριον ὄνομα). Ὁ CH. γράφει, ὅτι αὕτη εὗρηται ἐπίσης καὶ εἰς μίαν ἐκ τῶν νέων (ἀδημοσιευτῶν) πινακίδων τῆς Πύλου, τὴν Ta 722.1, ὅπου ἡ σημασία «ἵππος», καίτοι εἶναι κατάλληλος, δὲν δύναται νὰ συναχθῆ ἀπὸ τὰ συμφραζόμενα. Ἀφ' ἐτέρου εἰς τὴν πινακίδα PY Eḡ 03.5 φαίνεται ἀνευρισκομένη ἡ γενικὴ τῆς λέξεως ἐν τῇ φράσει, ἣτις κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινώσκεται: ke-re-te-u e-ke e-ne-ka i-ḡo-jo ΠΥΡΟΣ 5, ἐρμηνεύεται δὲ ὑπὸ τοῦ CH. ὡς ἐξῆς: kretheus ekhei heneka hiḡq" oio WHEAT 5. Ὁ CH. φρονεῖ ὅτι εἰς τὴν δημοσιευομένην ὑπ' αὐτοῦ πινακίδα ὑπάρχει ἡ ἀπόδειξις ὅτι i-ḡo ὄντως σημαίνει «ἵππος». Εἰς τὴν δευτέραν σειρὰν τῆς πινακίδος ἀναγράφεται ἐν ἀρχῇ ἢ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένη λέξις o-po (ἀκολουθουμένη ὑπὸ κεφαλῆς ζῆου καὶ ἀριθμοῦ), ἣτις κατὰ τὸν CH. πρέπει ἐπίσης νὰ ἐνδεικνύη εἶδός τι ζῆου πολὺ μοιάζοντος πρὸς τὸν ἵππον· δι' ὃ ἐρμηνεύεται ὑπὸ τοῦ CHADWICK ὡς σημαίνουσα «ὄνοι». Ἡ αὕτη ἀκριβῶς λέξις o-po εὗρηται καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας πινακίδας τῆς Κνωσοῦ, τῆς Πύλου καὶ τῶν Μυκηνηῶν, ἀλλ' ἐκεῖ ἡ σημασία «ὄνος» δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὰ συμφραζόμενα -(ὡς π. χ.: KN 348.1, ἐνθα ἀναγινώσκεται, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», ono isukuwodoto' PY An 14.5, ataro turu-pterija ono MY 108.1, sara ono)' ὅθεν ὁ CH. φρονεῖ, ὅτι εἰς ἐκείνας τὰς πινακίδας πρόκειται ἴσως περὶ ἄλλης λέξεως. (Ὁ FURUMARK, 33, φρονεῖ ὅτι ἡ λέξις ono, παρὰ τὴν ἔλλειψιν ἐνὸς δίγαμμα, θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ ταυτισθῆ πρὸς τὴν λέξιν ὄνος).

Ὁ CHANTRAINE, μετ' ἐκθεσιν τῶν περιστάσεων ὅφ' ἃς ἐπετεύχθη ἡ ἀποκρυπτογράφησις, παρατηρεῖ, ἀναφερόμενος εἰς τοὺς τεθέντας ὀρθογραφικούς κανόνας, ὅτι οὗτοι ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ χρησιμοποιοῦμενον εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν πινακίδων τῆς Lin. B συλλαβάριον ἦτο ὀλίγον κατάλληλον πρὸς καταγραφήν μιᾶς γλώσσης ὡς ἡ ἑλληνικὴ. Χαρακτηριστικὰ τινὰ μοιάζουν ἀρκετὰ πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ Κυπριακοῦ συλλαβαρίου. Λεπτομέρειαί τινες δύνανται νὰ φανοῦν ἀπογοητευτικά. Ἡ καταγραφή δι' ἐνὸς φωνήεντος a, o, e τῶν εἰς i διφθόγγων καὶ ἡ παράλειψις τῶν συμφώνων l, m, n, r, s ἐν τέλει τῆς λέξεως ἢ πρὸ ἄλλου συμφώνου εἶναι χαρακτηριστικὰ μὴ δυνάμενα σχεδὸν νὰ ἐρμηνευθοῦν ὡς ἀνταποκρινόμενα εἰς φωνητικὴν πραγματικότητα.

Τὸ στοιχειῶδες αὐτὸ σύστημα ἐπιτρέπει μεγάλην ἐλευθερίαν εἰς τὴν ἐρμηνείαν, καὶ συνεπῶς μίαν σημαντικὴν ἀβεβαιότητα. Χωρὶς νὰ μειώσωμεν τὸ παράπαν, γράφει ὁ CHANTRAINE, τὴν ἀξίαν τοῦ κ. VENTRIS, οὔτε τὴν ἐξαι-

ρετικὴν ἐπιτυχίαν του, δέον νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐν ταῖς λεπτομερείαις ἡ ἀποκρυπτογράφῃς θὰ εἶναι δυνατὸν ν' ἀμφισβητηθῇ καὶ θὰ πρέπη, παρουσιαζομένης εὐκαιρίας, νὰ διορθωθῇ. Πρόκειται περὶ κειμένων, διὰ τὰ ὁποῖα οὐδεμία δίγλωσσος ἐπιγραφή δίδει τὸ ἀκριβὲς νόημα καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀποκρυπτογράφῃς, ἐφόσον γίνεται δεκτὴ ἢ ὑπὸ τοῦ ἀποκρυπτογραφητοῦ ἀνακαλυφθεῖσα κλείς, ἐπιτρέπει πολλὰς δυνατότητας δι' ἕκαστον συλλαβικὸν σημεῖον. Ἡ παρατήρησις αὕτη δίδει τὸ δικαίωμα ὅπως ἀμφιβάλλῃ τις διὰ τινὰς λεπτομερείας τῆς πρώτης ἀποκρυπτογραφήσεως, ἀλλὰ δὲν παραβλάπτει τὸ σύνολον.

Ὁ CHANTRAINE, παραθέτων περαιτέρω τὴν μεταγραφὴν τῆς «πινακίδος τῶν τριπόδων», παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἀντιστοιχία μεταξὺ τῶν τεσσάρων λαβῶν, τῶν τριῶν λαβῶν καὶ τῆς ἐλλείψεως λαβῶν εἰς τὰ ἰδεογράμματα τῶν ἀγγείων ἐπιβεβαιοῖ τὰς ἀναγνώσεις τριῶφε (δυϊκός), τριῶφες, κωετρωφες, ἀνωφες. Ὡς πρὸς τὴν λέξιν τῆς 1ης σειρᾶς we-ke, τὴν ἐρμηνευομένην ὡς φέχει (=φέρει), γράφει, ὅτι αὕτη στηρίζεται ἐπὶ τῆς παμφυλιακῆς φεχέτω πρόκειται περὶ τοῦ ρήματος τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς σανσκρ. vahati, λατ. uelio· τὸ σύνολον τῆς πρώτης φράσεως δὲν εἶναι βέβαιον, ἢ δὲ δευτέρα φράσις εἶναι ἡ δυσκολωτέρα, διότι e-me καὶ o-wo-we εἶναι λέξεις αἰνιγματικά. Διὰ τὴν λέξιν qe-to δυνάμεθα νὰ διερωτηθῶμεν, μήπως σημαίνει πίθοι, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀπλῆ ὑπόθεσις. Εἶναι πάντως ἀσφαλές, ὅτι ἡ πινακὶς τῶν τριπόδων φέρει τὴν βεβαιότητα, ἣν θὰ ἠδύνατό τις νὰ εὐχηθῇ, διότι δίδει τὴν ὀριστικὴν ἰσοδυναμίαν ἀριθμοῦ τινος συλλαβικῶν σημείων: ti, ri, ro, de, o, wo, we, di, pa, e, qe, to, ro, jo, a, po.

Τὰ κατὰ τὴν ἀποκρυπτογράφῃσιν ἀναγινωσκόμενα κύρια ὀνόματα τόπων καὶ θεοτήτων ἀποτελοῦν σπουδαίαν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ συστήματος μεταγραφῆς. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ὀνόματα προσώπων, πολλῶν ἢ ἀναγνώρισις φαίνεται δύσκολος, ἀλλ' ὅμως ἀναγνωρίζονται ἄλλα τινά, ὡς π. χ. teseu=Θησεύς, akiteu=Ἀχιλλεὺς (?), ekedamo=Ἐχέδαμος, κλπ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ CHANTRAINE παρατηρεῖ, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ὀλίγα μόνον πινακίδες ἀποδίδουσιν ἔννοιαν πλήρως ἱκανοποιητικὴν. Τὸ ἄρθρον τῶν VC (Evidence) δὲν παρέχει εἰμὴ ἀρκετὰ σπανίως τὴν πρόδηλον μετάφρασιν μιᾶς πινακίδος, ἀλλ' ὅμως ἐπιτρέπει ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀναγνώρισιν λέξεων καὶ γραμματικῶν τύπων, ἰδίως τῶν οὐσιαστικῶν. Παρὰ τὰς λεπτομερείας αἱ ὁποῖαι παραμένουν προδήλως ἀμφίβολοι, τὸ προτεινόμενον σύστημα φαίνεται λογικόν. Ἡ «παλαιὰ ἀρχαϊκή» τῶν VC παρουσιάζει χαρακτηριστικὰ ἀξιοσημειώτως ἀρχαϊκά. Τὸ σύστημα ἰδίως τῆς κλίσεως ὀνομάτων φέρει εἰς τὴν σκέψιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν διάλεκτον τοῦ Ὀμήρου, ἀλλὰ μὲ χαρακτηριστικὰ τινα ἀρχαϊκώτερα, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἀρκαδο-κυπριακὴν διαλεκτικὴν ὁμάδα. Αἱ πινακίδες μᾶς ἐγνώρισαν μίαν νέαν ἑλληνικὴν διάλεκτον, λίαν ἀρχαϊκὴν. Δύναται τις νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι ἡ ὁμιλουμένη ἐν Κρήτῃ καὶ Πελοποννήσῳ ἑλληνικὴ, μεταξὺ 1500 καὶ 1200 π. Χ., ἦτο εἶδος προγόνου τῆς ἀρκαδο-κυπριακῆς ὁμάδος. Χωρὶς νὰ ῥιπτεται νέον φῶς ἐπὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν διαλέκτων, τὰ προκύπτοντα στοιχεῖα ἐπιβεβαιοῦν ὅτι ὁ χωρισμὸς τῶν διαφόρων διαλέκτων δυνατὸν νὰ εἶναι προγενέστερος τῆς εἰσόδου τῶν Ἰνδοευρωπαίων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφ' ἑτέρου δὲ καθιστᾷσιν ἔτι

μᾶλλον ἀμφίβολον τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι ἡ ἰωνικὴ διάλεκτος ὠμιλεῖτο εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Τὰ ἑλληνικὰ κείμενα τῆς Lin. B εἰς τὴν Κνωσὸν φαίνονται ἀποδεικνύοντα, ὅτι οἱ Ἀχαιοὶ ἦσαν ἐγκατεστημένοι ἐκεῖ πρὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ ἀνακτόρου περὶ τὰ τέλη τοῦ 15ου αἰῶνος. Τὸ γεγονός αὐτὸ συνεπάγεται συνεπειὰς τὰς ὁποίας ὀφείλουν νὰ ἐξετάσουν οἱ ἱστορικοί. Ἀφ' ἑτέρου, προσθέτει ὁ CHANTRAINE, δέον νὰ ἀναθεωρηθοῦν γινώμαι σχετικαὶ πρὸς τὴν ἱστορίαν τῶν κρητικῶν γραφῶν. Ἐγένετο δεκτὸν μέχρι τοῦδε, ὅτι ἡ Lin. B, προελθοῦσα ἐν Κνωσῷ ἐκ τῆς Lin. A, ἦτο σύστημα ἰδιάζον εἰς τοὺς γραφεῖς τῆς ἀλλῆς τῆς Κνωσοῦ. Σήμερον φαίνεται ὅτι ἡ Lin. B δὲν καταγράφει εἰμὴ ἑλληνικὴν, καὶ εἶναι πιθανὸν ὅτι ἐδημιουργήθη ἵνα καταγράφη ἑλληνικὴν. Ἀλλ' ὅμως ἡ ἐξάρτησίς της ἐκ τῆς Lin. A, ἥτις πιθανῶς δὲν καταγράφει εἰμὴ «κρητικὴν», παραμένει πάντως πρόδηλος.

Κατὰ τὸν CHANTRAINE, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀποκρυπτογραφήσεως τῆς χετταϊκῆς ἢ ἀνακάλυψις τοῦ VENTRIS δέον νὰ θεωρηθῆ ὡς ἡ σπουδαιότερα πρόοδος ἢ ἐπιτελεσθεῖσα εἰς τὸ πεδῖον τῶν ἐρευνῶν τῆς κατηγορίας ταύτης. Ἡ ἐξαιρετικὴ δυσκολία τῆς γραφῆς καὶ ἡ ἔλλειψις πραγματικῶν διγλώσσων ἔχουν ὡς συνέπειαν ὅτι αἱ πινακίδες παρουσιάζουν ἀκόμη, ἐν ταῖς λεπτομερείαις, πολλαπλᾶς δυσχερείας. Ἡ φιλολογία τῆς «παλαιᾶς ἀχαικῆς» εἰρίσκεται ἐν τῷ διαμορφοῦσθαι.

Εἰς τὸ Glossario Miceneo ὁ MERIGGI παραθέτει μεταγραφὴν, συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυπτογραφίαν», ἀπασῶν τῶν εἰς δημοσιευθεῖσας μέχρι τοῦδε πινακίδας ἀνευρισκομένων λέξεων τῆς Linear B, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Index τοῦ BENNETT (καὶ τῶν διορθώσεων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον τοῦ B. «Junctions of fragments . . .», *Minos*, III/2) καὶ τοῦ καταλόγου λέξεων τῶν πινακίδων τῶν Μυκητῶν τοῦ ἰδίου. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ λεξικὸν τοῦ MERIGGI, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχεται καὶ τὸ ἀντίστροφον εὑρετήριον—τὸ συντεταγμένον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων τῶν λέξεων—περιλαμβάνονται προσέτι καὶ αἱ λέξεις τῶν ὑπὸ τοῦ BLEGEN δημοσιευθεισῶν δύο πινακίδων ἐκ τῶν νέων τῆς Πύλου, ἥτοι τῆς πινακίδος τῶν «τριπόδων» καὶ ἑτέρας δημοσιευθείσης ἐν *Amer. Journal of Archaeology*. Vol. 58 No 1 (1954), pl. 7, fig. 8. Τὸ λεξικὸν εἶναι συντεταγμένον κατ' ἀλφαβητικὴν σειρᾶν, μὲ τὰς ἐξῆς διακρίσεις: τὸ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφίαν» σημεῖον α, μεταγράφεται ὑπὸ τοῦ MERIGGI ὡς á, τὰ (δύο) ai, ὡς ὑπ' ἀρ. 34 καὶ 35 (τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin), τὸ pa, ὡς ba, τὸ pa, ? ὡς pà, τὸ pu, ? ὡς ὑπ' ἀρ. 29, τὸ pu ? ὡς ὑπ' ἀρ. 23, τὸ da, ὡς du, τὸ ta, ὡς tá, τὸ ra, ὡς rá, τὸ ra, ὡς rjá, τὸ ro, ὡς ró, τὸ nwa ὡς nú, τὸ neko ? ὡς ὑπ' ἀρ. 71, τὸ ku, ὡς ὑπ' ἀρ. 82 καὶ τὸ su, ὡς ὑπ' ἀρ. 85. Δι' ἐκάστην λέξιν γίνεται παραπομπὴ εἰς τὴν πινακίδα, ἢ τὰς πινακίδας, ὅπου αὕτη ἀπαντᾷ· προσέτι δὲ γίνεται μνεία τῆς προταθείσης ἐρμηνείας μεγάλου ἀριθμοῦ λέξεων καὶ τῶν ἀσχοληθέντων εἰς τὴν ἐρμηνεῖαν διαφορῶν ἐρευνητῶν, μετὰ παραπομπῆς εἰς τὰ σχετικὰ ἄρθρα των, ὡς καὶ μετὰ προσθήκης ἐνδιαφεροσῶν παρατηρήσεων τοῦ συγγραφέως διὰ πολλὰς λέξεις.

Τὸ μεγίστης χρησιμότητος εὑρετήριον τοῦ MERIGGI θὰ ὑποβοηθήσῃ

σπουδαίως τοὺς ἐρευνητάς, καθόσον θὰ ἔχωσι τώρα πρὸ ὀφθαλμῶν ἐτοίμην τὴν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειαν» μεταγραφὴν τοῦ ὅλου δημοσιευμένου μέχρι σήμερον ἐπιγραφικοῦ ὕλικου, μετὰ πάσης σχετικῆς πληροφορίας, δυνάμενοι οὕτως, ἐκτὸς ἄλλων ὠφελειῶν, νὰ προβαίνουν εὐχερέστερον καὶ εἰς διαπιστώσεις ὡς πρὸς τὴν πιθανότητα διαφορῶν ἀναγνώσεων καὶ ἐρμηνειῶν, καὶ δὴ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει συσχετίσεων ὠρισμένων λέξεων πρὸς ἀλλήλας καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰ συμφραζόμενα.

Εἰς τὸ ἄρθρον του «I testi micenei in trascrizione» ὁ MERIGGI, μετ' ἐξέτασιν σημείων τινῶν τῆς Lin. B τὰ ὅποια, ὡς φρονεῖ, δὲν ἔχουν εἰσέτι ἀναγνωσθῆ ἀσφαλῶς, παραθέτει μεταγραφὰς τῶν κειμένων τῶν πινακίδων τῶν Μυκηνῶν.

Διὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 79 (=z*) σημεῖον (τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin) προτείνει τὴν ὑποθετικὴν φωνητικὴν ἀξίαν zu. Τὴν ἀξίαν za διὰ τὸ σημεῖον 17 θεωρεῖ ὡς βεβαίαν. Τὸ σημεῖον τοῦτο ἀνευρίσκει ὡς ἀρχικὸν εἰς 7 (ἢ 8) λέξεις (πλήρεις καὶ ἔλλιπεις). Συμφώνως πρὸς τὰς στατιστικὰς μου συχνότητος τῶν σημείων (*)—εἰς ἃς παρὰ πέμπει διὰ τινὰ σημεῖα ὁ MERIGGI—τὸ σημεῖον τοῦτο εὐρίσκεται ὡς ἀρχικὸν εἰς 5 πλήρεις λέξεις (βλ. κατωτέρω). Ὁ Μ. παραθέτει τὰς 4' ἢ πέμπτη εἶναι ἢ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειαν ἀναγινωσκομένη λέξις zakusijo, MY Oe 122, (κατακεχωρισμένη εἰς τὸ Glossario Miceneo ὡς 18-kusijo). Ὡς τελικὸν τὸ ἐν λόγῳ σημεῖον ἀνευρίσκει ὁ Μ. εἰς 8 πλήρεις λέξεις, (συμφώνως καὶ πρὸς τὴν στατιστικὴν μου). Ὡς δεῦτερον ἀνευρίσκει ὁ Μ. τὸ ἐν λόγῳ σημεῖον εἰς 11 πλήρεις λέξεις· δέον νὰ προστεθῆ καὶ ἡ λέξις pizara (BENNETT, «Junctions of fragments . . . »).

Διὰ τὸ σημεῖον 25 (=a₂) ὁ MER. γράφει, ὅτι τοῦτο ἀντιπροσωπεύει πιθανῶς τὴν φωνητικὴν ἀξίαν ha ἢ ἁ' ἢ μεταγραφὴ τούτου ὡς ἁ φαίνεται εἰς αὐτὸν ὡς καταλληλοτέρα. Ὁ Μ. παραθέτει 8 πλήρεις λέξεις εἰς ἃς ἀνευρίσκεται τὸ σημεῖον τοῦτο ὡς τελικόν, συμπεριλαμβανομένης εἰς αὐτὰς τῆς λέξεως kerea, τῆς πινακίδος τῶν «τριπόδων»· (ἦν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συνυπολογίσω κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς τελευταίας μου στατιστικῆς, τῆς δημοσιευθείσης ἐν Minos, III/2)· δέον νὰ προστεθῆ καὶ ἡ λέξις anea, MY Fo 101.1, ἣτις εἶναι κατακεχωρισμένη εἰς τὸ Glossario (anea).

Διὰ τὸ σημεῖον 22, εἰς ὃ δὲν ἔχει εἰσέτι προσδοθῆ φωνητικὴ ἀξία, ὁ MERIGGI παραθέτει 6 πλήρεις λέξεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀνευρίσκεται τοῦτο, σημειῶν ὅτι ἡ στατιστικὴ μου· (καθ' ἣν ἀνευρίσκεται τοῦτο εἰς 8 πλήρεις λέξεις: 1 ἀρχικόν, 5 δεῦτερον καὶ 2 προτελευταῖον)· ὑπολογίζει αὐτὸ ὡς ἀνευρισκόμενον εἰς 7 θέσεις (ἐκτὸς τῆς μιᾶς ἀρχικῆς)· τὰ δύο ἔλλείποντα παραδείγματα εἶναι αἱ λέξεις:

51. Πρὸβλ. «Ἡ μελέτη τῶν μινωικῶν κειμένων», Ἀρχαιολ. Ἐφημερίς, τόμος εἰς μνήμην ΓΕΩΡΓΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, μέρος πρῶτον, 50—58. «Στατιστικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν μινωικῶν λέξεων», Πλάτων, Ε' (1958), τεύχος Α', 161—170. «Statistical Data on Minoan Words», Minos, Vol. III, f. 2, 1954, 100—106.

ta-22-deso (57 A. 3) και tadi-22-so (56 B. 12)· ἀμφότεραι εἶναι κατακεχωρισμένοι εἰς τὸ Glossario.

*Ἐξ ἐρεῦνης σχετικῆς πρὸς τὸ σημεῖον 23 (=mu ?) ὁ M. ἄγεται εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ προταθεῖσα ἀξία mu δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῆ, τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἀκροφωνίας, ἐκτὸς ἐὰν ὑποθεθῆ ὅτι ἡ εἰτεοκρητικὴ γλῶσσα εἶχε διὰ τὸν «ἵππον» λέξιν ἀρχομένην ἀπὸ mu. Ὁ MERIGGI ἀνευρίσκει τὸ ἐν λόγῳ σημεῖον εἰς 14 πλήρεις λέξεις. (Κατὰ τὴν στατιστικὴν μου τοῦτο φέρεται ὡς ἀνευρισκόμενον εἰς 13 πλήρεις λέξεις, διότι δὲν ὑπελόγησα ὡς πλήρη λέξιν τὴν ka-23-koto (KN, V 831.2), ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι κατακεχωρισμένη εἰς τὸν Index ὡς ἔλλιπής, . . . ka-23-koto, ὡς ἄλλωστε εὐρίσκεται ἀναγεγραμμένη καὶ εἰς τὸ Glossario).

Διὰ τὸ σημεῖον 29 (=pu₂ ?), δι' ὃ ὁ PALMER₁ (66) εἶχε προτείνει τὴν ὑποθετικὴν φωνητικὴν ἀξίαν pu₂—προσάγων ὑπὲρ αὐτῆς τὰς ἀναγνώσεις pu,ra,ake-reu (33 B. 10)=Πυραργεύς, pu,ra,akirijo (33 B. 11)=Πυράργιος, zepu,ro (70 B. 10)=Ζέφυρος, pu,tere (33 B. 4)=φυτῆρες—ὁ M. φρονεῖ ὅτι ὑπὲρ ἀξίας τοῦ σημείου τούτου εἰς u συνηγορεῖ καὶ τὸ τοπωνύμιον τῆς Πύλου a-29-we. (Ὁ M. ἀνευρίσκει τὸ ἐν λόγῳ σημεῖον εἰς 23 πλήρεις λέξεις· κατὰ τὴν στατιστικὴν μου, ἀνευρίσκεται τοῦτο εἰς 24 πλήρεις λέξεις, καθόσον ὑπελόγησα, συμφώνως πρὸς τὸν Index, καὶ τὴν ka-29-pijo (72 B. 10), ἥτις καὶ εἰς τὸ Glossario εἶναι κατακεχωρισμένη ὡς πλήρης).

Τὰ σημεῖα 34 καὶ 35 (=ai, di' ἀμφότερα) φαίνονται, κατὰ τὸν M., ἀντιπροσωπεύοντα ὡς πρὸς τὸ σχῆμα τὴν σελήνην, ἴσως τὴν αὔξουσαν καὶ τὴν φθίνουσαν, ἀντιστοιχῶς. Ἡ ἀξία ai, διὰ τὸ σημεῖον 35 θὰ ἀπέδιδε, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφειν», ἀναγνώσεις λέξεων aaika καὶ oneaii, αἵτινες φαίνονται, κατὰ τὸν M., ὀλίγον πιθανά.

Τὸ σημεῖον 47, εἰς ὃ δὲν ἔχει προσδοθῆ εἰσέτι ὑποθετικὴ φωνητικὴ ἀξία, ὁμοιάζει κατὰ πολὺ πρὸς μίαν ποικιλίαν τοῦ 46 (=je) καὶ θὰ ἠδύνατο, γράφει ὁ M., νὰ ταυτισθῆ πρὸς αὐτό.

Τὸ σημεῖον 65, εἰς ὃ δὲν ἔχει προσδοθῆ εἰσέτι ὑποθετικὴ φωνητικὴ ἀξία, ἀνευρίσκει ὁ MERIGGI εἰς 2 πλήρεις λέξεις ὡς τελικὸν καὶ εἰς 7 πλήρεις λέξεις ὡς μεσαῖον. (Κατὰ τὴν στατιστικὴν μου, ἀνευρίσκεται μὲν ἐπίσης εἰς 2 πλήρεις λέξεις ὡς τελικόν, ἀλλ' εἰς 8 πλήρεις λέξεις ὡς μεσαῖον, ἦτοι εἰς 7 ὡς δεύτερον—καθόσον ἔχω συμπεριλάβει καὶ τὴν λέξιν i-65-keo, KN X128, ἥτις εἶναι καταχωρισμένη ὡς i-65?-keo? εἰς τὸ Glossario—καὶ εἰς 1 ὡς προτελευταῖον).

Ὁ MERIGGI εὐρίσκει παράδοξον, μὴ γνωρίζων πῶς ὑποστηρίζεται αὕτη, τὴν προταθεῖσαν φωνητικὴν ἀξίαν neko διὰ τὸ σημεῖο 71.

Διὰ τὸ σημεῖον 85, ὅπερ φαίνεται παριστῶν κεφαλῶν χοίρου, ὁ MER. εὐρίσκει στηριζομένην τὴν ὑπὸ τοῦ FURUMARK προταθεῖσαν ὑποθετικὴν φωνητικὴν ἀξίαν su, (βλ. ὑπόσημ. 26, σελ. 206)· κατ' ἀνακοίνωσιν ὅμως τοῦ SITTIG πρὸς τὸν MERIGGI, πιθανωτέρα ἀξία τοῦ σημείου τούτου θὰ ἦτο ἡ si₂.

Ὁ M. παραθέτει προσέτι διαφόρους παρατηρήσεις διὰ τὰ σημεῖα 33 (=ra₂), 48 (=nwa), 56 (=pa₂), 68 (=ro₂), 82 (=ku₂, κατὰ FUR.), 87 (=k*),

ὡς καὶ διὰ τὰ σημεῖα ὑπ' ἀρ. 18, 49, 64, 83, 84, 86, εἰς ᾧ δὲν ἔχει εἰσέτι προσδοθῆ ὑποθετικὴ φωνητικὴ ἀξία.

*Ἐν συνεχείᾳ ὁ MERIGGI δίδει μεταγραφὴν τῶν κειμένων τῶν πινακίδων τῶν Μυκηναίων καὶ προβαίνει, μετὰ σχετικῶν παρατηρήσεων, εἰς πιθανὰ συσχετίσεις πολλῶν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀπαντωσῶν λέξεων—(βλ. τὰς 78 πλήρεις λέξεις εἰς τὴν ὑποσ. 26, σελ. 206).

Οὕτω π. χ. διὰ τὴν πρώτην λέξιν warapisito τῆς πινακίδος MY Au 102 (βλ. εἰκ. 6, σ. 209) ὁ Μ. φρονεῖ, ὅτι αὕτη φαίνεται περιέχουσα τὴν λέξιν ψιλός· διὰ τὴν δευτέραν λέξιν ijore φρονεῖ ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὸ ὄνομα *Ἴων (ijo-re), ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου ἢ εἰς πινακίδα τῆς Κνωσοῦ ἀπαντῶσα λέξις ijo (KN 1523. 4,5) θεωρεῖται ὡς σημαίνουσα τὴν μετοχὴν ἰών· ἡ πρώτη λέξις τῆς 4ης σειρᾶς ekene θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιπροσωπεύη ὄνομα *Ἐγγενής. Ἡ λέξις piwerisi (MY Fo 101.5), εἰς τὴν δοτ. πληθυντ., θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιπροσωπεύη ὀνομασίαν ἐπαγγέλματος, σχετιζομένη πρὸς τὴν λέξιν (MY Oe 103.7) piweridi (δοτ. ἐν.): *Πιφερῖς, -δος θὰ ἦτο θηλυκὸν (=ἡ λιπάντρια?, ἐκ τοῦ πιφερός). Τὰ δύο ὀνόματα εἰς -ki (rapaki καὶ otaki, MY Fo 101. 1,8) δυνατὸν νὰ εἶναι δοτ. ἐνικοῦ ὑποθετικῶν λέξεων *π/φαναξ καὶ *οι/θαξ. Ἡ λέξις τῆς πινακίδος MY Oe 121.1 iteweridi θὰ ἦτο δοτ. ἐν. λέξεως *ἰ(σ)τη/εφερῖς, -δος, σημαίνουσης γυναικεῖον ἐπάγγελμα: πιθανῶς «ὑφάντρια» ἢ τοῦλάχιστον πρόσωπον ἀσχολούμενον εἰς τὸν «ἰστόν», ἐκτὸς ἐὰν ἡ λέξις θὰ περιεῖχε τὸ εἶρος (ἔριον). Διὰ τὴν λέξιν aridora (MY Oe 124) ὁ Μ. προτείνει ἐρμηνείαν: *Ἀμφιδώρα, διὰ τὴν λέξιν atikeneja (MY Oe 110.2): *Ἀντιγένεια, διὰ τὴν λέξιν opeganore (MY Oe 126): *Οφειλάνορι, διὰ τὴν λέξιν perekewe: *πελεκεύς· εἰς τὴν λέξιν dike (MY Oe 129) ἀναγνωρίζει τὴν λέξιν δίκη ἢ δίκη, κλπ.

*Ἐν τέλει ὁ MERIGGI, ἀσχολούμενος μὲ τὸ κείμενον τῆς ἐν AJA δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ BLEGEN νέας πινακίδος ἐκ Πύλου (βλ. ἀνωτέρω), χαρακτηρίζει αὐτὴν ὡς θεμελιώδους σημασίας καὶ ὡς ἐπιβεβαιουῦσαν τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν». Εἰς τὴν πρώτην σειρὰν αὐτῆς ἀναγινώσκονται αἱ λέξεις: a-te-re-e-te-jo re-wo-te-re-jo, ἀκολουθούμεναι ὑπὸ ἰδεογράμματος (καὶ τοῦ ἀριθμοῦ 1) παριστῶντος ἀντικείμενον προσομοιάζον, κατὰ τὸν Μ., πρὸς ἡμίλουτρον (semicupio). Ὁ Μ., ὑπενθυμίζων ὅτι ὑπὸ τῶν VC (Evidence, 96) ἡ λέξις rewotokowoko (PY Ab 27) εἶχεν ἐρμηνευθῆ ὡς ?λοφετροχόφοι· (ἐνταῦθα -kowoko = -χόφοι, ἐνῶ kowo = κόρφοι)· παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἀνωτέρω λέξις rewoterejo = *λουτρεῖον ἐπιβεβαιοῦται διὰ τοῦ ἰδεογράμματος. Διὰ τὴν λέξιν ateretejo, ἥτις κατὰ τὸν Μ. φαίνεται ὡς ἄλλη μορφή τῆς λέξεως ateretea, ἀπαντώσης εἰς πινακίδα τροχῶν τῆς Κνωσοῦ, 894.1, καὶ ἐρμηνευθείσης ὑπὸ τοῦ FURUMARK (58) ὅτι σημαίνει ἀτρητέα, ὁ MERIGGI παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐξήγησις «ἄνευ τρήματος» (ἄνευ ὀπῆς) εἶναι μὲν εὐνόητος προκειμένου περὶ τροχῶν, ἀλλὰ προκειμένου περὶ λουτήρας δὲν εὐρίσκει τί θὰ ἠδύνατο νὰ δηλοῖ ἢ ἐν λόγῳ λέξις (ἴσως, ἄνευ ὀπῆς ἐκκενώσεως?).

*Ἡ δευτέρα λέξις τῆς 2ας σειρᾶς τῆς πινακίδος ἀναγινώσκειται pi-a-ra (pi-á-ra ἢ μάλλον pihara, κατὰ τὸν Μ.) καὶ συνοδεύεται ὑπὸ ἰδεογράμματος (μετὰ

τοῦ ἀριθμοῦ 3) ἐκλαμβανομένου ὅτι παριστᾷ φιάλην, δι' ὃ καὶ ἡ λέξις *ria,ra* ἐρμηνεύεται ὡς σημαίνουσα «φιάλη».

(Ἐναγινώσκονται προσέτι, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφίαν», αἱ λέξεις: *ka-ti* καὶ *a-te-we* (σειρ. 3η), συνοδευόμεναι ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ ἰδεογράμματος παριστάντος ἀγγεῖον (πρόχουν) καὶ ἀριθμῶν, καὶ *ro-ka-ta-ma* (σειρ. 4η), συνοδευομένη ἐπίσης ὑπὸ ἰδεογραμμάτων καὶ ἀριθμῶν).

Ὁ MÜHLESTEIN γράφει, ὅτι ἡ ἀποκρυπτογραφίαις ἀντέχει εἰς τὴν κριτικὴν οὐ μόνον εἰς τὰς γενικὰς γραμμὰς ἀλλὰ καὶ εἰς πλείστας λεπτομερείαις, πολυάριθμοι δὲ ἐπιβεβαιώσεις αὐτῆς ἐπιτυχάνονται, καὶ εἰς τὰ νέα ἐπίσης κείμενα. Σήμερον δύναται πᾶς φιλόλογος, τῇ βοήθειᾳ τῆς κλειδῶς τῶν φωνητικῶν ἀξιῶν καὶ ὀρθογραφικῶν τινῶν κανόνων, νὰ συμμετάσχη εἰς τὰς ἀναγνώσεις κειμένων τῶν πινακίδων τῆς Κνωσοῦ, τῆς Πύλου καὶ τῶν Μυκηνῶν.

Ὁ Μ. ἀσχολεῖται ἰδίως μὲ τὰς φωνητικὰς ἀξίας *za, ze, zo*, παραθέτων ἀναγνώσεις διαφόρων λέξεων περιεχουσῶν ἐν ἓκ τῶν σημείων τούτων καὶ προβίων εἰς συσχετίσεις αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει γλωσσολογικῶν ἀπόψεων σχετικῶν πρὸς πιθανὰς μεταβολὰς τοῦ Ζ. Οὕτω π. χ. παραθέτει τὴν ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένην λέξιν *to-pe-za*, ἣτις εὔρηται εἰς ἀδημοσίετον πινακίδα τῆς Πύλου· αὕτη συσχετίζεται πρὸς λέξιν *†τόρπεζα*, θεωρουμένην ὡς διαλεκτικὴν μορφήν τῆς λέξεως *τράπεζα*. (Παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ λέξις *to-pe-za* ἦτο ἤδη γνωστὴ ἐκ τῆς πινακίδος KN 280.5, ἐνθα ἀναγινώσκεται κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφίαν»: *to-pe-za o-u-ki-te-mi'* διὰ τὴν ὑποθετικὴν λέξιν *oukitemi* ὁ GEORGIEV, 84, παραθέτει τὴν ἐρμηνείαν: *oukitémi* = οὐκὶ θέμις. Αἱ ἔννοια «τράπεζα» καὶ «οὐκὶ θέμις» φαίνονται ἀσύγκλωστοι). Τὴν λέξιν *su-za* (KN 841.5, 862.1, 864.2) θεωρεῖ ὡς δυναμένην νὰ ἐρμηνευθῇ διὰ τῆς λέξεως *συκαί* (ὁ FURUMARK, 40, εἶχεν ὑποβάλλει ἀνάγνωσιν *su-ta*, <οὐκὶ -ta>, ἐρμηνεύων διὰ τῆς λέξεως *συταί* <δηλ. ἐλαίαι>, ἣτοι καρπολογημένα, «*gerflückte*»). Τὴν λέξιν *ka-za* (KN 0452) ὁ Μ. ἀποδίδει διὰ τῆς λέξεως *χάλκια* ἢ *χαλκία* καὶ τὴν λέξιν *a-ta-ze-u* (KN 1516.10), ἀντιπροσωπεύουσαν κύριον ὄνομα, διὰ τῆς λέξεως Ἀστακιεύς ἢ Ἄρτακιεύς. Ἡ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφίαν» ἀναγινωσκομένη λέξις (PY Fn 02.8) *i-za-a-to-mo-i*, ἣτις ἐκλαμβάνεται ὡς λέξις ἀντιπροσωπεύουσα ἐπάγγελμα (δοτ. πληθυντ., σύνθετος ἐκ τῶν *i-za* καὶ *a-to-mo*), θὰ ἠδύνατο κατὰ τὸν Μ. νὰ ἀποδοθῇ οὕτω: *†ίκκωι-? αρθμοι hi* = «*den Wagnern*» (δηλ. ὀρματοπηγοῖς). Διὰ τὰ κύρια ὀνόματα *ra-wi-zo* (KN 1245) καὶ *i-za-re* (KN 805.3) ὁ Μ. προτείνει πιθανὰς συσχετίσεις, ἀντιστοιχῶς, πρὸς *†ΛᾶϜ-ίκκωιος* καὶ *††ίκκωι-ἀρης* (πρβλ. *Δρομ-ἀρης*, *Ποδ-ἀρης* καί, διὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ πρώτου συνθετικοῦ, *Ἰπιο-χάρης*)· ἀφ' ἐτέρου, τὸ ὄνομα *zo-wi-jo* (KN 1523.4 καὶ PY Cn 14.3) θὰ ἀντιστοιχεῖ πρὸς ὄνομα *†ΣῶϜιος*. Διὰ τὴν πιθανὴν ἐναλλαγὴν *ze: ke*, ὁ Μ. παραθέτει τὰς ἀναγνώσεις: *a-no-ze-we* (PY Cn 11.13) καὶ *a-no-ke-we* (PY An 16.5), *ze-i-ja-ka-ra-na* (PY Xa 07) καὶ *ke-i-ja-ka-ra-na* (PY Nn 01.3), κλπ. (Διὰ τὴν πιθανὴν ἐναλλαγὴν *z: k*, πρβλ. CHADWICK, *Mycenaean* 8).

Παραθέτομεν κατωτέρω μεταγραφὴν, συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», πασῶν τῶν μέχρι σήμερον δημοσιευθεισῶν πλήρων λέξεων, τῶν περιεχουσῶν ἓν ἐκ τῶν τριῶν σημείων, εἰς τὰ ὁποῖα ἔχουν προσδοθῆ αἱ ὑποθετικαὶ φωνητικαὶ ἀξίαι za, ze, zo.

za : si-za, su-za, ta-za, ka-za, za-ra-ro, za-mi-jo, ta-za-ro, me-za-wo, di-za-so, pa-za-ti, i-za-re, pu-za-ko, me-za-na, me-za-ne, ko-za-ro, pi-za-ra-ke-re-za, wi-ri-za, to-pe-za, ti-mi-za, za-e-to-ro, za-ki-ri-jo, za-ku-si-jo, me-za-wo-ni, i-za-a-to-mo-i.

ze : ze-ro, pa-ze, wo-ze, ze-?pu,-ro, ze-?pu,-X (=ra?), ze-wa-so, a-ze-to, a-ze-o, a-ze-ta, e-ze-to, pa-ze-ge, sa-ze-ro, o-ze-to, wo-ze-ge, u-wo-ze, ze-so-me-no, a-ta-ze-u, da-i-ze-to, a-o-ze-jo, a-no-ze-we, ko-ro-ze-ka, ze-u-ke-u-si, ze-ne-si-wi-jo, a-ze-ti-ri-ja, a-ze-ti-nu-ja, ku-ri-na-ze-ja, ze-i-ja-ka-ra-na.

zo : zo-a, zo-wo, zo-wa. da-zo, di-zo, me-zo, qi-zo, sa-zo, ai,-zo, wo-zo, ke-zo, ri-zo, ki-zo, tu-zo, qo-zo, zo-do-so, zo-wi-jo, zo-ta-ge, re-zo-ri, me-zo-e, e-zo-wo, wo-zo-te, wo-zo-e, a-ro-zo, no-di-zo, ku-ru-zo, ra-wi-zo, ri-ma-zo, wo-zo-me-na, wo-zo-me-no, ai-zo-ro-ge, e-pi-zo-ta, a-no-zo-jo, di-mi-zo-jo, a-qi-zo-we, ma-mi-di-zo, po-re-no-zo, da-?pu,-ra-zo, da,-?pu,-ra-zo, a-re-zo-me-ne, e-wi-su-zo-ko, a-re-pa-zo-o, a-re-po-zo-o.

Ὁ PALMER εἰς τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ὡς ἄνω δύο ἄρθρων του γράφει ὅτι, παρὰ τὴν ἀναμφισβήτητον ἰσχὺν τῆς ἀποκρυπτογραφήσεως τοῦ VENTRIS, ἥτις ἀποδίδει εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἑλληνικὴν γλῶσσαν προδήλου σαφηνείας, παραμένουσιν ἐν τούτοις ἐντελῶς ἀκατανόητα εὐρέα τμήματα τοῦτο δὲν ὀφείλεται ἔξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν περὶ τῆς γλώσσης καθ' ἑαυτήν, ἀλλ' εἰς τὴν μερικὴν ὑφ' ἡμῶν κατανόησιν τοῦ συλλαβαρίου. Πολλὰ λέξεις καὶ φράσεις ἀνακύπτουσι σαφῶς, ἐὰν ἐξισώσωμεν τὰς συλλαβικὰς ομάδας πρὸς ἱστορικὰς ἀρχαδικὰς καὶ κυπριακὰς.

Ἐξετάζων περαιτέρω τὰς πινακίδας τῶν Μυκηναίων, εὗρισκει, μετὰ ἄλλων ἐνδιαφερουσῶν παρατηρήσεων, σχέσιν τῆς λέξεως tewaro (ἀναγινωσκομένης εἰς τὴν πινακίδα MY Oe 111 καὶ καταχωριζομένης εἰς τὸν σχετικὸν πίνακα τοῦ BENNETT ἐν τῇ λέξει otaparotewaro) πρὸς τὴν ἀντιπροσωπεύουσαν κύριον ὄνομα λέξιν τῆς πινακίδος PY Fn 03.1 tewajo, ἥτοι θεωρεῖ ὡς πιθανὴν τὴν ἐναλλαγὴν τῶν καταλήξεων -ro καὶ -jo, προσάγων σχετικῶς καὶ τὸ παράδειγμα τῶν λέξεων karauro καὶ karaujo^(51a). Ὑποθέτων δὲ ὡς δυνατὴν τὴν ἰσοδυναμίαν τοῦ -j- πρὸς τὸ λ, ὑποβάλλει ὡς πιθανὴν, διὰ τὴν εἰς τὰς πινακίδας ἀρμάτων τῆς Κνωσοῦ ἀπαντῶσαν λέξιν orijjari, τὴν ἀνάγνωσιν ὀπιλλαδφι (δοτ. ὄργαν.

51a. Βλ. σχετικῶς τὴν ὑπ' ἀριθ. 33 ἀνωτέρω ὑποσημείωσιν. Τὴν τοιαύτην πιθανὴν ἐναλλαγὴν καταλήξεων -jo, -ro εἶχομεν πρὸ ἐτῶν ὑποδειξίει ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μελέτῃ «Recherches sur les mots minoens» (1952), παραθέτοντες καὶ τὸ ἐν λόγῳ παράδειγμα. Ἐξ ἄλλου, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πιθανὴν ἐναλλαγὴν καταλήξεων -ja, -ra, ἔχομεν, ἐκτός τῶν ὑπὸ τοῦ P. ἀναφερομένων λέξεων miratija/miratira, καὶ ἄλλας δύο περιπτώσεις : tonija/tonira καὶ samaja/samara.

πληθυντ.), συσχετίζων τὴν λέξιν πρὸς τὴν ὁμηρικὴν ἱλλὰς (=σχοινίον).

Ὁ PALMER προτείνει καὶ πολλὰς ἄλλας συσχετίσεις διαφόρων λέξεων, προκυνπούσας ἐκ πιθανῶν ἰσοδυναμιῶν τῶν σημείων εἰς τὰ ὁποῖα ἔχουν προσδοθῆ αἱ ὑποθετικαὶ φωνητικαὶ ἀξίαι: *a*, ἥτις δύναται νὰ ἰσοδυναμῆ πρὸς *ja* καὶ πρὸς *ai*· *pa*, ἥτις ἰσοδυναμεῖ πρὸς *βα* καὶ *φα*, ἔτι δὲ πρὸς *q^{wa}*, ἀλλὰ καὶ πρὸς *πα* εἰς ὀλίγα ὀνόματα· *pa*, ἥτις ἐπίσης ἰσοδυναμεῖ πρὸς *βα* καὶ ἰδίᾳ πρὸς *φα*· *ru*, ἥτις ἰσοδυναμεῖ πρὸς *ρυ*, *βυ* καὶ *πυ*· *za*, ἥτις δύναται νὰ ἰσοδυναμῆ καὶ πρὸς *σζ/τζ*, *για*, *κια*, *δια*, *τια* καὶ *λα*. Ὡς συμπέρασμα δὲ τῆς σχετικῆς γλωσσολογικῆς ἐρεῦνης ὑποβάλλει ὁ P. τὴν «ὑπόθεσιν ἐργασίας», καθ' ἣν ἡ αἰγαιακὴ γλῶσσα, ἡ ὁποία ὑποκρύπτεται εἰς τὸ συλλαβάριον τοῦτο, εἶχε φωνητικὸν σύστημα χαρακτηριζόμενον δι' ἀντιθέσεως μεταξὺ συμφώνων καταστάντων ἢ μὴ καταστάντων ὑπερωϊκῶν (*palatalized and non-palatalized consonants*), καὶ προτείνει σχετικὴν ἀνακατάταξιν τοῦ συλλαβαρίου. Διὰ τὸ σημεῖον 65 τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin (= C 17 τοῦ Index), εἰς ὃ δὲν ἔχει προσδοθῆ μέχρι τοῦδε φωνητικὴ ἀξία, ὁ PALMER προτείνει τὴν ἀξίαν *ju*, διὰ δὲ τὸ σημεῖον 79 τοῦ Bulletin (= D 7 τοῦ Index), εἰς ὃ ἔχει προσδοθῆ ἡ ἀξία *z*, ὁ P. προτείνει τὴν ἀξίαν *ki* μὲ ἀντίστοιχον ποικιλίαν «ἰσοδυναμιῶν» (*zi*, κλπ.).

Σχετικῶς μὲ τὴν λέξιν *weke* τῆς πινακίδος τῶν «τριπόδων», ὁ P. φρονεῖ ὅτι πρόκειται περὶ συνδυασμοῦ τῆς λέξεως ταύτης πρὸς τὴν προηγουμένην αὐτῆς *keresijo*, ὅτι δηλαδὴ πρόκειται περὶ συνθέτου λέξεως «κρησιο-*Φεργῆς*», κρητικῆς κατασκευῆς. Διὰ τὴν προσδοθεῖσαν εἰς τὰ σημεία 34 καὶ 35 τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin (= B 10 καὶ 11 τοῦ Index) ὑποθετικὴν φωνητικὴν ἀξίαν *ai*, ὁ PALMER φρονεῖ ὅτι αὕτη φαίνεται μὲν πιθανῆ διὰ τὸ σημεῖον 34, ἀλλὰ δυσκόλως δύναται νὰ γίνῃ παραδεκτὴ διὰ τὸ 35, διότι οὕτω θὰ εἴχομεν ἀδύνατον συνδυασμὸν φθόγγων, ὡς π. χ. *a-ai,-ka* (14 B. 19). Ὁ P. τείνει ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως εἰς τὸ ἐν λόγῳ σημεῖον 35 τῆς ὑποθετικῆς ἀξίας *ru*, (*). Ἐν συμπεράσματι ὁ PALMER ἐκφέρει τὴν γνώμην, ὅτι αἱ πινακίδες τῶν Μυκηναίων ἀναφέρονται εὐρέως εἰς ἔριον καὶ εἰς τὰς ποσότητας ἐρίου αἱ ὁποῖαι ἐδίδοντο εἰς τοὺς ἐριουργούς. Ἴσως, λέγει, ἡ «Οἰκία τοῦ Λαδεμπόρου» θὰ ἔπρεπε νὰ μετονομασθῆ.

Εἰς τὸ δεύτερον ἄρθρον τοῦ ὁ PALMER ἀσχολεῖται μὲ τὸ περιεχόμενον τῆς πινακίδος PY Kn O2 -(βλ. ἀνωτέρω, σελ. 196—198). Ἐν πρώτοις προτείνει διὰ τὸ σημεῖον 82 τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin—εἰς ὃ ἔχει προσδοθῆ ὑπὸ τοῦ FURUMARK, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἡ ἀξία *ku*,—τὴν ὑποθετικὴν φωνητικὴν ἀξίαν (*i*)*ja*, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας προκύπτει διὰ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς σειρᾶς 5 ἢ ἀνάγνωσις *pe-re-(i)ja* τὴν λέξιν ταύτην ὁ P. συσχετίζει πρὸς τὴν λέξιν Πελαία(*i*), ἥτοι πρὸς τὴν «θεὰν περιστεράν», ὄνομα οὐχὶ δυσπαραδέκτον διὰ μίαν μυκηναϊκὴν θεότητα.

52. Καὶ ἡ γνώμη ἡμῶν εἶναι, ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται σημεῖον 35 ἀντιπροσωπεύει μᾶλλον συλλαβὴν μὲ χειλόφωνον. Ἄφ' ἑτέρου ὁμοίως, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ σημεῖον 34, φρονούμεν, ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ πιθανῶς ποικιλίαν τοῦ σημείου 35, τῆς φωνητικῆς ἀξίας τῶν δύο αὐτῶν σημείων οὐσης πάντως συγγενοῦς.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν στερεότυπον εἰσαγωγικὴν φράσιν, ὁ PALMER φρο-
νεῖ ὅτι αὕτη δὲν ἠρμηνεύθη μέχρι τοῦδε ἰκανοποιητικῶς. Οἱ ἀσχοληθέντες μὲ τὸ
κεῖμενον τῆς πινακίδος ἐπιστήμονες, γράφει, συνεσχέτισαν πρὸς τὰ ρήματα ἴημι
καὶ ἄγω τοὺς ρηματικούς τύπους i-je-to-ge καὶ a-ke-ge. Ἄλλ' ἐπὶ τῇ βάσει σχε-
τικῆς ἀναλύσεως ὁ P. συνάγει, ὅτι συντακτικαὶ ἀπόψεις ἀποκρούουν τὴν δυνα-
τότητα ὅτι ἡ λέξις ijetoqe δύναται νὰ εἶναι μορφή τις τοῦ ρήματος ἴημι, οὕτω δὲ
κλονίζεται καὶ τὸ παραδεκτὸν τῆς ἐξηγήσεως τῆς λέξεως ake διὰ τοῦ ἄγε.

Ὁ P., προβαίνων εἰς νέαν ἐξέτασιν τοῦ κειμένου, διατυπώνει τὴν γνώμην
ὅτι, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ σφάζω—ἐσφάγη, δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ὁ παθη-
τικὸς ἀόριστος τοῦ ἄζω θὰ ἦτο *ἄγη, οὕτω δὲ ἡ φράσις akege watu—καὶ οὐχὶ
watu<de>, ὡς ὑποθέτει ὁ FURUMARK, διότι ὁ VENTRIS ἐξηκρίβωσεν ὅτι
δὲν ἐλλείπει σημεῖον μετὰ τὴν λέξιν watu—θὰ ἡδύνατο νὰ ἐρμηνευθῇ: ἄγη τε
ἴαστυ=καὶ τὸ ἄστυ ἠγνίσθη (κατὰ τὸν P., μικρὰ ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ
ἀρχικὴ σημασία τοῦ ἄζωμαι ἦτο «ἀγνίζω ἐμαυτόν», μεταπεσοῦσα ἔπειτα εἰς τὴν
σημασίαν τοῦ «σέβομαι»).

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν λέξιν ijetoqe, ὁ P. φρονεῖ ὅτι ijeto δύναται νὰ εἶναι
ἀόριστος τοῦ ρήματος ὅπερ ὑποκρύπτεται ὑπὸ τὸ ἐπίθετον «ἱερός», ὡς πρὸς τὸ
ὁποῖον προβαίνει εἰς διαφόρους γλωσσολογικὰς συσχετίσεις καὶ παρατηρήσεις,
καταλήγων εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, τῆς λέξεως ijeto δυναμένης νὰ θεωρηθῇ ὡς
μεσο-παθητικοῦ ἀορίστου, ἡ σχετικὴ φράσις τῆς πινακίδος θὰ ἠρμηνεύετο, κατ'
αὐτόν: «τελετὴ καθιερώσεως ἐγένετο ἐν τῷ Ποσειδεῖῳ καὶ τὸ ἄστυ ἠγνίσθη»
(*a ceremony of consecration was performed in the Poseideion and the
town was purified*).

Διὰ τὴν φράσιν τῆς δευτέρας σειρᾶς (doraqe pereporenaqe) ὁ P. ὑποβάλλει
ἀνάγνωσιν do-ra-ge-pe-re=δῶρά τε φρή, τῆς λέξεως φρή θεωρουμένης ὡς τύπου
παθητικοῦ ἀορίστου, ἐπιζήσαντος εἰς τὴν μεταμυκηναϊκὴν Ἑλληνικὴν μόνον εἰς
σύνθετα, ὡς π. χ. ἐπεισφρεῖς, πρβλ. ἐπεισέφρησα, εἰσπιφράναι. Ἡ ἀκόλουθος,
κατὰ τὸν P., φράσις ro-re-na-ge-a-ke εἶναι σκοτεινὴ, ἀλλά, ἵνα τηρηθῇ συνέπεια
ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ, θὰ ἔπρεπε καὶ αὕτη νὰ σημαίνῃ «ἠγνίσθη/ἠγνίσθησαν». Ἡ λέξις
porena πρέπει, κατὰ τὸν PALMER, νὰ σημαίνῃ κάτι σχετικὸν πρὸς τὴν λέξιν
«μόλυνσις», οὕσα πιθανῶς παράγωγος ἐκ τῆς ρίζης τῆς ὑπαρχούσης εἰς τὰ ρήματα
φορύνω, φορύσσω (μολύνω, μαιίνω) (**).

Οὕτω, συμπεραίνει ὁ P., συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ διδομένην ἐρμη-
νείαν ἡ ἐπαναλαμβανομένη ἐν τῇ περὶ ἧς πρόκειται πινακίδι φράσις περιλαμβάνει
τὰς δύο θεμελιώδεις τελετουργικὰς πράξεις τῆς καθιερώσεως καὶ τοῦ ἀγνισμοῦ.
Ἐξ ἐρεῦνης δὲ σχετικῆς πρὸς τὴν λέξιν τῆς πινακίδος ro-ro-wi-to-jo -(εἰς ἣν ὁ
FURUMARK διαβλέπει τὸ ὄνομα Πρόφῆτος)- τείνει νὰ ἐρμηνεύσῃ αὐτὴν ὡς
ἀντιπροσωπεύουσαν χρονικὴν γενικὴν τοῦ ὀνόματος μηνός τινος, εὐρίσκων ὡς

δδ. Βλ. τὰς παρ' ἄλλων διδομένας ἄλλας ἐρμηνείας εἰς σελ. 197, 198 (pereporena,
σχετικὸν πρὸς λ. περὶ-ποιοι- porena, σχετικὸν πρὸς λ. φερνῆ ἢ πρὸς λ. φορῖνη).

καταλληλότερον ὄνομα τὴν λέξιν Πλω⁶⁴Ϝιστός (64), δι' ἧς θὰ ἐδηλοῦτο ὁ μὴν κατὰ τὸν ὁποῖον καθίσταται ἐκ νέου δυνατὴ ἡ ναυσιπλοΐα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ πινακὶς δέον νὰ θεωρηθῆ ὡς τμῆμα τελετουργικοῦ ἡμερολογίου, τοῦ ἀγνισμοῦ τῆς πόλεως μὴ ἀντιπροσωπεύοντος μέτρον ἐκτάκτου περιστάσεως. Τέλος διὰ τὴν λέξιν a-re-ja ὁ P. παρατηρεῖ, ὅτι αὕτη ὑπενθυμίζει τὰ ἀνευρισκόμενα ἐπὶ ἀρκαδικῆς ἐπιγραφῆς θεῖα ὀνόματα: Δία τὸν Ἄρηα, Ἴνυάλιον τὸν Ἄρηα καὶ Ἀθάναν τὰν Ἄρειαν.

Κατὰ τὸν PISANI, δὲν ὑπάρχει σήμερον οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀσχοληθέντων μὲ τὸ ζήτημα ὅστις ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς βασικῆς ὀρθότητος τῆς ἀποκρυπτογραφήσεως τοῦ VENTRIS' ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν διαφορετικαὶ γνώμαι. Ὁ P. παραθέτει τὰς γνωστὰς ἀναγνώσεις λέξεων τῆς πινακίδος τῶν «τριπόδων»: ti-ri-po di-ra, me-zo-e, κλπ., ὡς καὶ ὀνομάτων θεῶν καὶ προσώπων: Ἀθάνα πότνια, Ἐνυάλιος, Ἀχιλλεύς, ἈΐϜας, Ἐκτωρ, κλπ.

Παρατηρῶν ὅτι εἶναι δυσχερὲς νὰ παρασταθῆ καθ' ἴκανοποιητικὸν τρόπον ἡ προφορὰ τῶν λέξεων τῆς Linear B, ὑπενθυμίζει κυπριακὰς ἐπιγραφὰς γεγραμμένας κατὰ τὸ κυπριακὸν συλλαβάριον, ἐν αἷς π.χ. δέον νὰ ἀναγνωσθῆ: ta-ro-to-li-ne=τὰν πτόλιν, mi-si-to-ne=μισθῶν, a-ra-ku-ro-ne=ἀργύρων, κ.λ.π. Ὁ ἐρευνητὴς εὐρίσκειται συχνάκις πρὸ δυσχερῶν προβλημάτων, διότι δὲν κατορθώνει νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ κειμένου παρεχομένην λέξιν, τοῦτο δὲ δύναται νὰ συμβαίῃ καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ σχετικὴ λέξις ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὴν περαιτέρω ἑλληνικὴν παράδοσιν.

Ἐξετάζων ὁ PISANI ἀπὸ γλωσσολογικῆς ἀπόψεως διάφορα στοιχεῖα προκύπτοντα ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἀποκρυπτογραφῆσιν προερχομένων ἀναγνώσεων, φρονεῖ ὅτι ἀναμιφθόλως πρόκειται περὶ ἑλληνικῆς διαλέκτου. Μετ' ἀνάλυσιν ὁμοιοτήτων τῆς μυκηναϊκῆς διαλέκτου τῶν πινακίδων πρὸς ἄλλας διαλέκτους, ὁ P. συμπεραίνει ὅτι ἡ γλῶσσα τῆς Linear B συνδέεται πρὸς τὴν ἀττικὴν (ὀλιγότερον πρὸς τὴν ἰωνικὴν), ὅπως δὲ ἰδιαίτερος πρὸς τὴν ἀρκαδο-κυπριακὴν ἀντιθέτως δέ, ἔχει αὕτη χαρακτηριστικὰ τινα, τὰ ὅποια σαφῶς τὴν διακρίνουν ἀπὸ τὴν δωρικὴν καὶ τὴν βόρειον αἰολικὴν. Εἶναι ἀναμφίλεκτος ὁ στενὸς σύνδεσμος τῆς μυκηναϊκῆς μετὰ τῆς ὀμηρικῆς. Ἡ μυκηναϊκὴ διάλεκτος ἐμφανίζει μίαν γλῶσσαν, ἡ ὁποία συγγενεῖται πολὺ πρὸς ἐκείνην τὴν γλῶσσαν, ἐξ ἧς προέρχονται τὰ ἀρχαῖκά, μὴ αἰολικά, στοιχεῖα τοῦ Ὀμήρου καὶ ἐξ ἧς προῆλθον αἱ διάλεκτοι ἀττικὴ καὶ ἰωνικὴ.

Τέλος ἀναφέρομεν τὸ ἐνδιαφέρον βιβλιογραφικὸν ἄρθρον τοῦ MARTI'N S. RUIPÉREZ, «Les études sur le linéaire B depuis le déchiffrement de VENTRIS», (Minos, Vol. III, fasc. 2, 1955, 157—167), τὸ ὁποῖον μνημονεῖ ἐν περιλήψει, μετὰ διαφόρων σχετικῶν παρατηρήσεων, πολλὰ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποκρυπτογραφήσεως δημοσιευθέντα ἄρθρα.

K. A. K.

64 Οὕτω τὸ θέμα po ro σχετίζεται, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογραφῆσιν», πρὸς τέσσαρας ὅλως διαφορετικὰς σημασίας, ἤτοι ἀντιπροσωπεύει: 1) τὸ οὐσιαστικὸν πῶλοι· 2) τὴν πρόθεσιν πρό 3) τὴν ρηματικὴν παράγωγον κατάληξιν -φόρος/-φόροι· καὶ 4) θέμα τοῦ ρήματος πλώω—πλέω (διὰ τὰς 3 πρώτας βλ. σελ. 192).